

Úradný vestník

Európskej únie

L 182

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 56

29. júna 2013

Obsah

I *Legislatívne akty*

NARIADENIA

- ★ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 610/2013 z 26. júna 2013 ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, nariadenia Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009 1

SMERNICE

- ★ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS ⁽¹⁾ 19

Cena: 4 EUR

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

SK

Akty, ktoré sú vytlačené obyčajným písmom, sa týkajú každodennej organizácie poľnohospodárskych záležitostí a sú spravidla platné len obmedzený čas.

Názvy všetkých ostatných aktov sú vytlačené tučným písmom a je pred nimi hviezdička.

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 610/2013

z 26. júna 2013

ktorým sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, nariadenia Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

(1) Politika Únie v oblasti vonkajších hraníc sa zameriava na integrovaný systém riadenia s cieľom zabezpečiť jednotnú a vysokú úroveň kontroly a dozoru, ktoré sú prirodzeným dôsledkom voľného pohybu osôb v rámci Únie a základnou súčasťou priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Na tento účel by sa mali stanoviť spoločné pravidlá týkajúce sa noriem a postupov pre kontrolu vonkajších hraníc, berúc do úvahy osobitný a neprimeraný tlak, ktorému sú niektoré členské štáty vystavené na svojich vonkajších hraniciach. Stanovené pravidlá by sa mali riadiť zásadou solidarity medzi členskými štátmi.

(2) Voľný pohyb osôb v rámci schengenského priestoru je jedným z najväčších úspechov európskej integrácie. Sloboda pohybu je základným právom, ktorého podmienky na vykonávanie sú stanovené v Zmluve o Európskej únii (ZEU) a v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) a v smernici Európskeho parlamentu a Rady č. 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov ⁽²⁾.

(3) Zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach si vyžaduje úplnú vzájomnú dôveru medzi členskými štátmi, pokiaľ ide o ich schopnosť v plnej miere vykonávať sprievodné opatrenia, ktoré toto zrušenie umožňujú.

(4) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc) ⁽³⁾, nadobudlo účinnosť 13. októbra 2006.

(5) Po niekoľkých rokoch jeho praktického uplatňovania vznikla potreba vykonať určité zmeny vychádzajúce z praktických skúseností členských štátov a Komisie pri uplatňovaní nariadenia (ES) č. 562/2006, z výsledkov schengenských hodnotení, správ a žiadostí predložených členskými štátmi, a vývoja primárneho a sekundárneho práva Únie a z potreby vyjasniť a efektívnejšie zmapovať kritické technické otázky.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. júna 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. júna 2013.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (6) Správa Komisie z 21. septembra 2009 o výkone ustanovení o označovaní cestovných dokladov štátnych príslušníkov tretích krajín odtlačkom pečiatky v súlade s článkami 10 a 11 nariadenia (ES) č. 562/2006 aj správa Komisie z 13. októbra 2010 o uplatňovaní hlavy III (Vnútorne hranice)nariadenia (ES) č. 562/2006 obsahujú konkrétne návrhy na technické zmeny nariadenia (ES) č. 562/2006.
- (7) Nedávno prijaté legislatívne akty Únie, predovšetkým nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex) ⁽¹⁾, a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území ⁽²⁾, si vyžadujú prijatie určitých zmien nariadenia (ES) č. 562/2006.
- (8) Rovnako by sa mali zmeniť určité ustanovenia Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach ⁽³⁾ (ďalej len „Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda“), aby sa do nich premietli zmeny v nariadení (ES) č. 562/2006 a súčasný právny stav.
- (9) Na základe rozsudku vo veci C-241/05 Nicolae Bot/Préfet du Val-de-Marne ⁽⁴⁾ je potrebné upraviť pravidlá v súvislosti s výpočtom dĺžky oprávneného krátkodobého pobytu v Únii. Cestujúcim, ako i hraničným a vízovým orgánom by prospeli jasné, jednoduché a harmonizované pravidlá vo všetkých právnych aktoch týkajúcich sa tejto otázky. Preto by sa mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť nariadenie (ES) č. 562/2006 a Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, nariadenie Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúce jednotný formát víz ⁽⁵⁾ a nariadenie Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúce zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti ⁽⁶⁾, nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 z 9. júla 2008 o vízovom informačnom systéme (VIS) a výmene údajov o krátkodobých vízach medzi členskými štátmi (nariadenie o VIS) ⁽⁷⁾ a nariadenie (ES) č. 810/2009.
- (10) Prijatím nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1168/2011 z 25. októbra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 2007/2004 o zriadení Európskej agentúry pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie ⁽⁸⁾ (Frontex) (ďalej len „agentúra“) sa zlepšuje integrované riadenie vonkajších hraníc a zabezpečuje ďalšie posilnenie úlohy tejto agentúry v súlade s cieľom Únie, ktorým je rozvinúť politiku zameranú na postupné zavádzanie koncepcie integrovaného riadenia hraníc.
- (11) S cieľom zostúdiť ustanovenia nariadenia (ES) č. 562/2006 so ZFEÚ by sa Komisii mala udeliť právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, aby mohla prijímať dodatočné opatrenia v oblasti dozoru a zmeny príloh k nariadeniu (ES) č. 562/2006. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila vhodné konzultácie, a to aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť súčasné, včasné a vhodné poskytovanie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (12) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to ustanovenie technických zmien existujúcich pravidiel stanovených v nariadení (ES) č. 562/2006, Dohovore, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, ako aj nariadeniach (ES) č. 1683/95, (ES) č. 539/2001, (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009, možno dosiahnuť iba na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 ZFEÚ. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedenej článku, toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (13) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁹⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k uvedenej dohode ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽⁴⁾ Zb. 2006, s. I-9627.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 60.

⁽⁸⁾ Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

(14) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽¹⁾, čo patrí do oblasti uvedenej v článku 1 bod A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽²⁾.

(15) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu podpísaného medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽³⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ ⁽⁴⁾.

(16) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k ZEÚ a ZFEÚ, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho prijme do svojho vnútroštátneho práva.

(17) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ⁽⁵⁾. Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(18) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ⁽⁶⁾. Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijatí, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Zmena nariadenia (ES) č. 562/2006

Nariadenie (ES) č. 562/2006 sa týmto mení takto:

1. Článok 2 sa mení takto:

a) v bode 1 sa písm. c) nahrádza takto:

„c) námorné, riečne a jazerné prístavy členských štátov pre pravidelné vnútorné trajektové spojenia;“;

b) bod 4 sa nahrádza takto:

„4. „pravidelné vnútorné trajektové spojenie“ je akékoľvek trajektové spojenie medzi tými istými dvomi alebo viacerými prístavmi na území členských štátov bez zastavenia v prístavoch mimo územia členských štátov a pozostávajúcich z prepravy cestujúcich a vozidiel podľa uverejneného cestovného poriadku;“;

c) bod 5 sa mení takto:

i) úvodná časť sa nahrádza takto:

„5. „osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie“, sú:“;

ii) v písmene a) sa odkaz „článku 17 ods. 1“ nahrádza odkazom „článku 20 ods. 1“;

iii) v písmene b) sa slovo „Spoločenstvom“ nahrádza slovom „Úniou“;

d) v bode 6 sa odkaz „článku 17 ods. 1“ nahrádza odkazom „článku 20 ods. 1“;

e) vkladá sa tento bod:

„8a. „spoločný hraničný priechod“ je každý hraničný priechod, ktorý sa nachádza buď na území členského štátu alebo na území tretej krajiny, na ktorom príslušníci pohraničnej stráže členského štátu a príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny vykonávajú kontrolu na výstupe a vstupe následne po sebe v súlade s ich vnútroštátnym právom a podľa dvojstrannej dohody“;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20.

f) bod 15 sa nahrádza takto:

„15. „povolenie na pobyt“ je:

- a) každé povolenie na pobyt vydané členskými štátmi podľa jednotného formátu stanoveného nariadením Rady (ES) č. 1030/2002 z 13. júna 2002, ktorým sa stanovuje jednotný formát povolení na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích štátov (*), a pobytový preukaz vydaný v súlade so smernicou 2004/38/ES;
- b) všetky ostatné doklady vydané členským štátom štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktoré ich oprávňujú na pobyt na jeho území a ktoré boli v súlade s článkom 34 predmetom oznámenia a následného uverejnenia, okrem:
 - i) dočasných povolení vydaných počas skúmania prvej žiadosti o povolenie na pobyt uvedenej v písmene a) alebo žiadosti o azyl a
 - ii) víz vydaných členským štátom podľa jednotného formátu stanoveného nariadením Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúcim jednotný formát víz (**);

(*) Ú. v. ES L 157, 15.6.2002, s. 1.

(**) Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1.“;

g) vkladá sa tento bod:

„18a „pracovník na otvorenom mori“ je osoba, ktorá pracuje na zariadení na mori, ktoré je umiestnené v pobrežnom mori, alebo v oblasti, ku ktorej majú členské štáty práva na výhradné hospodárske využívanie mora podľa medzinárodného morského práva, a ktorá sa námornou alebo leteckou dopravou pravidelne vracia na územie členských štátov.“.

2. V článku 3 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) práva osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie;“.

3. Vkladá sa tento článok:

„Článok 3a

Základné práva

Členské štáty pri uplatňovaní tohto nariadenia konajú v plnom súlade s príslušným právom Únie vrátane Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta základných práv“); príslušným medzinárodným právom vrátane Dohovoru o právnom postavení utečencov, podpísaného 28. júla 1951 v Ženeve (ďalej len „Ženevský dohovor“); záväzkami súvisiacimi s prístupom k medzinárodnej ochrane, najmä s ohľadom na zásadu zákazu vyhodenia alebo vrátenia „non-refoulement“; a základnými právami. V súlade so všeobecnými zásadami práva Únie sa rozhodnutia podľa tohto nariadenia prijímajú na individuálnom základe.“.

4. V článku 4 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Odchyľne od odseku 1 sa výnimky z povinnosti prekračovať vonkajšie hranice len na hraničných priechodoch a počas stanovených otváracích hodín môžu povoliť:

- a) jednotlivcom alebo skupinám osôb, ak existuje požiadavka osobitnej povahy na občasnú prekročenie vonkajších hraníc mimo hraničných priechodov alebo mimo stanovených otváracích hodín, a to za predpokladu, že majú povolenia vyžadované vnútroštátnym právom a nie je to v rozpore so záujmami verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti členských štátov. Členské štáty môžu zaviesť osobitné pravidlá v dvojstranných dohodách; všeobecné výnimky ustanovené vo vnútroštátnom práve a dvojstranných dohodách sa oznámia Komisii podľa článku 34;
- b) jednotlivcom alebo skupinám osôb v prípade nepredvídanej núdzovej situácie;
- c) v súlade s osobitnými pravidlami ustanovenými v článkoch 18 a 19 v spojení s prílohami VI a VII.“.

5. Článok 5 sa mení takto:

a) odsek 1 sa mení takto:

i) úvodná časť sa nahrádza takto:

„1. Na plánovaný pobyt na území členských štátov, ktorý nepresiahne 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia, čo zahŕňa posúdenie obdobia 180 dní predchádzajúcich každému jednotlivému dňu pobytu, musia štátni príslušníci tretej krajiny spĺňať tieto podmienky:“;

ii) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) majú platný cestovný doklad, ktorý držiteľa oprávňuje prekročiť hranicu a ktorý spĺňa tieto kritériá:

i) jeho platnosť musí byť najmenej o tri mesiace dlhšia, ako je zamýšľaný dátum odchodu z územia členských štátov. V odôvodnenej núdzovej situácii možno od tejto podmienky upustiť;

ii) bol vydaný počas posledných 10 rokov.“;

b) vkladá tento odsek:

„1a. Na účely vykonania odseku 1 sa za deň vstupu považuje prvý deň pobytu na území členských štátov a za deň odchodu sa považuje posledný deň pobytu na území členských štátov. Obdobie pobytu povoleného na základe povolenia na pobyt alebo víza na dlhodobý pobyt sa doň nezapočítavajú do trvania pobytu na území členských štátov.“;

c) odsek 4 sa mení takto:

i) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí nespĺňajú všetky podmienky ustanovené v odseku 1, ale sú držiteľmi povolenia na pobyt alebo víza na dlhodobý pobyt, sa povolí vstup na územie iných členských štátov na účely tranzitu, aby mohli vstúpiť na územie členského štátu, ktorý udelil povolenie na pobyt alebo vízum na dlhodobý pobyt, pokiaľ sa ich mená nenachádzajú na vnútroštátnom zozname zápisov členského štátu, ktorého vonkajšie hranice sa snažia prekročiť, a daný zápis nie je doplnený o pokyny na odopretie vstupu alebo tranzitu;“;

ii) v písmene b) sa prvý a druhý pododsek nahrádzajú takto:

„b) štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené v odseku 1, okrem tých, ktoré sú ustanovené v písmene b), a ktorí sa dostavia na hranicu, sa môže povoliť vstup na územie členských štátov, ak sa im udelí vízum na hranici v súlade s článkami 35 a 36 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES)

č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex) (*).

Členské štáty zostavujú štatistiky o vízach vydaných na hraniciach v súlade s článkom 46 nariadenia (ES) č. 810/2009 a prílohou XII k tomuto nariadeniu.

(*) Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.“.

6. V článku 6 ods. 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Príslušníci pohraničnej stráže počas výkonu svojich povinností v plnej miere rešpektujú ľudskú dôstojnosť, najmä v prípadoch týkajúcich sa zraniteľných osôb.“

7. Článok 7 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa druhý, tretí a štvrtý pododsek nahrádzajú takto:

„Minimálna kontrola uvedená v prvom pododseku je pravidlom pre osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie.

Pri vykonávaní minimálnych kontrol osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, však môže pohraničná stráž na nesystematickom základe nahliadnuť do vnútroštátnych a Európskych databáz, aby zistila, či príslušné osoby nepredstavujú skutočné, reálne a dostatočne závažné ohrozenie vnútornej bezpečnosti, verejného poriadku, medzinárodných vzťahov členských štátov alebo ohrozenia verejného zdravia.

Dôsledky takýchto nahliadnutí nesmú ohroziť právo na vstup osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie na území dotknutého členského štátu, ako je stanovené v smernici 2004/38/ES.“;

b) v odseku 5 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, sa štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorí sa podrobia dôkladnej osobitnej kontrole, poskytnú informácie v písomnej forme v jazyku, ktorému rozumejú alebo

o ktorom sa možno opodstatnene domnievať, že mu rozumejú, alebo iným účinným spôsobom o účele a postupe takejto kontroly.“;

prílohy III nie je povinné. Členské štáty v súlade s praktickými potrebami rozhodnú, či a na ktorom hraničnom prechode ich zriadia.“;

c) odsek 6 sa nahrádza takto:

b) odsek 5 sa vypúšťa.

„6. Kontroly osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, sa vykonávajú v súlade so smernicou 2004/38/ES.“;

9. Článok 10 sa mení takto:

d) vkladá sa tento odsek:

a) názov sa nahrádza takto: „Označovanie cestovných dokladov odtlačkom pečiatky“;

„8. V prípade uplatňovania článku 4 ods. 2 písm. a) alebo b) môžu členské štáty stanoviť aj výnimky z pravidiel stanovených v tomto článku.“.

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Na vstupe a výstupe sa odtlačkom pečiatky označujú cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi občana Únie, na ktorého sa vzťahuje smernica 2004/38/ES, ale ktorí sa nepreukážu pobytovým preukazom stanoveným v smernici 2004/38/ES.“.

8. Článok 9 sa mení takto:

a) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. a) Osoby, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, sú oprávnené použiť koridory označené značkou uvedenou v časti A („EÚ, EHP, CH“) prílohy III. Môžu použiť aj koridory označené značkou uvedenou v časti B1 („Víz sa nevyžadujú“) a v časti B2 („Všetky pasy“) prílohy III.“.

Na vstupe a výstupe sa odtlačkom pečiatky označujú cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú rodinnými príslušníkmi štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, ale ktorí sa nepreukážu pobytovým preukazom stanoveným v smernici 2004/38/ES.“;

c) odsek 3 sa mení takto:

Štátni príslušníci tretích krajín, ktorí v súlade s nariadením (ES) č. 539/2001 nemusia mať vízum pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a štátni príslušníci tretích krajín, ktorí majú platné povolenie na pobyt alebo dlhodobé víza, sú oprávnení použiť koridory označené značkou uvedenou v časti B1 („Víz sa nevyžadujú“) prílohy III k tomuto nariadeniu. Môžu použiť aj koridory označené značkou uvedenou v časti B2 („Všetky pasy“) prílohy III k tomuto nariadeniu.“.

i) v prvom pododseku sa dopĺňajú tieto písmená:

„f) na cestovné doklady personálu medzinárodných osobných a nákladných vlakov;

g) na cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí predložia pobytový preukaz stanovený v smernici 2004/38/ES.“;

b) Všetky ostatné osoby použijú koridory označené značkou uvedenou v časti B2 („všetky pasy“) prílohy III.“.

ii) druhý pododsek sa nahrádza takto:

Označenia na značkách uvedených v písmenách a) a b) môžu byť uvedené v jazyku alebo jazykoch, ktoré každý členský štát pokladá za vhodné.“.

„Výnimočne možno na žiadosť štátneho príslušníka tretej krajiny upustiť od označenia dokladu vstupnou alebo výstupnou pečiatkou, ak by to tejto osobe mohlo spôsobiť vážne problémy. V takom prípade sa vstup alebo výstup zaznamená na osobitnom liste s uvedením mena a čísla pasu danej osoby. Tento list sa odovzdá štátnemu príslušníkovi tretej krajiny. Príslušné orgány členských štátov môžu viesť štatistiku takýchto výnimočných prípadov a môžu ju poskytnúť Komisii.“.

Zriadenie oddelených koridorov označených značkou uvedenou v časti B1 („Víz sa nevyžadujú“)

10. Článok 11 sa mení takto:

a) odsek 3 sa nahrádza takto:

„3. Ak domnienka uvedená v odseku 1 nebola vyvrátená, štátny príslušník tretej krajiny môže byť vrátený v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (*), a v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré je v súlade s uvedenou smernicou.

(*) Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008, s. 98.“;

b) dopĺňa sa tento odsek:

„4. Príslušné ustanovenia odsekov 1 a 2 sa primerane uplatňujú v prípade absencie odtlačku pečiatky na výstupe.“.

11. Článok 12 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Hlavným cieľom hraničného dozoru je zabrániť neoprávnenému prekročeniu hraníc, čeliť cezhraničnej kriminalite a prijímať opatrenia proti osobám, ktoré prekračujú hranicu nelegálne. Osoba, ktorá neoprávnene prekročila hranicu a ktorá nie je oprávnená zdržiavať sa na území dotknutého členského štátu, sa zadrží a postupuje sa voči nej podľa smernice 2008/115/ES.“;

b) odsek 5 sa nahrádza takto:

„5. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 33 týkajúce sa dodatočných opatrení, ktorými sa riadi dozor.“.

12. V článku 13 sa odsek 5 nahrádza takto:

„5. Členské štáty zostavujú štatistiky o počte osôb, ktorým sa odoprel vstup, o dôvodoch odopretia, štátnej príslušnosti osôb, ktorým sa odoprel vstup, a o druhu hranice (pozemná, vzdušná alebo námorná), na ktorej sa im vstup odoprel a každý rok ich predkladajú Komisii

(Eurostatu) v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 z 11. júla 2007 o štatistike Spoločenstva o migrácii a medzinárodnej ochrane (*).

(*) Ú. v. EÚ L 199, 31.7.2007, s. 23.“.

13. V článku 15 ods. 1 sa tretí pododsek nahrádza takto:

„Členské štáty zabezpečia, aby boli príslušníci pohraničnej stráže špecializovanými a riadne vyškolenými odborníkmi vo svojej oblasti, pričom sa zohľadní spoločný základný študijný plán odbornej prípravy príslušníkov pohraničnej stráže, ktorý zaviedla a vypracovala Európska agentúra pre riadenie operačnej spolupráce na vonkajších hraniciach členských štátov Európskej únie založená nariadením Rady (ES) č. 2007/2004. Do študijného plánu sa zahrnie odborná príprava na rozpoznávanie a zvládanie situácií zahŕňajúcich zraniteľné osoby, ako sú napríklad maloletí bez sprievodu a obeť obchodovania s ľuďmi. Členské štáty s podporou agentúry nabádajú príslušníkov pohraničnej stráže, aby sa učili jazyky, ktoré potrebujú pri výkone svojich úloh.“.

14. V článku 18 druhý odsek sa nahrádza takto:

„Tieto osobitné pravidlá môžu obsahovať odchýlky od článkov 4 a 5 a článkov 7 až 13.“.

15. V článku 19 sa odsek 1 mení takto:

a) v prvom pododseku sa dopĺňajú tieto písmená:

„g) záchranné služby, polícia, hasičské zbory a pohraničná stráž;

h) pracovníci na otvorenom mori.“;

b) druhý pododsek sa nahrádza takto:

„Tieto osobitné pravidlá môžu obsahovať odchýlky od článkov 4 a 5 a článkov 7 až 13.“.

16. V článku 21 sa písmeno d) nahrádza takto:

„d) možnosť členského štátu v právnom poriadku uložiť štátnym príslušníkom tretej krajiny povinnosť nahlásiť svoju prítomnosť na jeho území podľa článku 22 Schengenského dohovoru.“.

17. Článok 32 sa nahrádza takto:

„Článok 32

Zmeny príloh

Komisia je splnomocnená prijímať v súlade s článkom 33 delegované akty týkajúce sa zmien príloh III, IV a VIII.“

18. Článok 33 sa nahrádza takto:

„Článok 33

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 12 ods. 5 a v článku 32 sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od 19. júla 2013.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 12 ods. 5 a v článku 32 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 12 ods. 5 a článku 32 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.“

19. V článku 34 sa odsek 1 mení takto:

a) písmeno a) sa nahrádza takto:

„a) zoznam povolení na pobyt, v ktorom sa rozlišuje medzi povoleniami, na ktoré sa vzťahuje článok 2 bod 15 písm. a), a povoleniami, na ktoré sa vzťahuje článok 2 bod 15 písm. b); priloží sa k nemu vzor povolenia na pobyt, na ktoré sa vzťahuje článok 2 bod 15 písm. b). Pri pobytových preukazoch vydaných v súlade so smernicou 2004/38/ES sa osobitne poukáže na tento druh povolenia na pobyt a k pobytovým preukazom, ktoré sa nevydali v súlade s jednotným formátom ustanoveným v nariadení (ES) č. 1030/2002, sa poskytnú vzor.“;

b) dopĺňajú sa tieto písmená:

„ea) výnimky z pravidiel týkajúcich sa prekročovania vonkajších hraníc uvedené v článku 4 ods. 2 písm. a);

eb) štatistické údaje uvedené v článku 10 ods. 3.“

20. V článku 37 sa prvý odsek nahrádza takto:

„Členské štáty oznámia Komisii vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa týkajú článku 21 písm. c) a d), sankcií uvedených v článku 4 ods. 3 a dvojstranných dohôd povolených týmto nariadením. Následné zmeny týchto ustanovení sa oznámia do piatich pracovných dní.“

21. Prílohy III, IV, VI, VII a VIII k nariadeniu (ES) č. 562/2006 sa menia v súlade s prílohou I k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Zmena Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda

Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa týmto mení takto:

1. v článku 18 ods. 1 sa slová „tri mesiace“ nahrádzajú slovami „90 dní“;

2. článok 20 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa slová „3 mesiace počas doby 6 mesiacov odo dňa prvého vstupu“ nahrádzajú slovami „90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia“;

b) v odseku 2 sa slová „3 mesiacov“ nahrádzajú slovami „90 dní“;

3. článok 21 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa slová „troch mesiacov počas akéhokoľvek šesťmesačného obdobia“ nahrádzajú slovami „90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia“;

b) odsek 3 sa vypúšťa;

4. Článok 22 sa nahrádza takto:

„Článok 22

Cudzincom, ktorí oprávnené vstúpili na územie jednej zo zmluvných strán, sa môže uložiť povinnosť hlásiť sa u príslušných orgánov zmluvnej strany, na ktorej územie vstúpia, a to za podmienok, ktoré stanoví každá zmluvná strana. Cudzinci sú povinní sa prihlásiť pri vstupe, alebo do troch pracovných dní odo dňa vstupu na územie zmluvnej strany, podľa toho, ako určí zmluvná strana, na ktorej územie vstúpili.“;

5. Článok 136 sa vypúšťa.

Článok 3

Zmena nariadenia (ES) č. 1683/95

Článok 5 nariadenia (ES) č. 1683/95 sa nahrádza takto:

„Článok 5

Na účely tohto nariadenia „vízum“ znamená vízum vymedzené v článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex) (*).

(*) Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.“.

Článok 4

Zmena nariadenia (ES) č. 539/2001

Nariadenie (ES) č. 539/2001 sa týmto mení takto:

1. v článku 1 ods. 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Štátni príslušníci tretích krajín, ktoré sú uvedené na zozname v prílohe II, budú oslobodení od povinnosti stanovenej v odseku 1 ak pôjde o pobyty nepresahujúce spolu 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;

2. článok 2 sa nahrádza takto:

„Článok 2

Na účely tohto nariadenia „vízum“ znamená vízum vymedzené v článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009, ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex) (*).

(*) Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1.“.

Článok 5

Zmena nariadenia (ES) č. 767/2008

V článku 12 ods. 2 písm. a) nariadenia (ES) č. 767/2008 sa bod iv) nahrádza takto:

„iv) sa na území členských štátov na základe jednotného víza alebo víza s obmedzenou územnou platnosťou už zdržiaval 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;

Článok 6

Zmeny nariadenia (ES) č. 810/2009

Nariadenie (ES) č. 810/2009 sa týmto mení takto:

1. v článku 1 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Týmto nariadením sa ustanovujú postupy a podmienky udeľovania víz na tranzit cez územie členských štátov alebo plánované pobyty na ich území, ktorých dĺžka nepresahuje 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;

2. v článku 2 ods. 2 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) tranzit cez územie členských štátov alebo plánovaný pobyt na ich území v trvaní nie viac ako 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;

3. v článku 25 ods. 1 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) ak to konzulárny úrad považuje za opodstatnené, udelí nové vízum na pobyt počas toho istého 180-dňového obdobia žiadateľovi, ktorý už v priebehu tohto 180-dňového obdobia využil jednotné vízum alebo vízum s obmedzenou územnou platnosťou umožňujúce pobyt v dĺžke 90 dní.“;

4. v článku 32 ods. 1 písm. a) sa bod iv) nahrádza takto:

„iv) „sa na území členských štátov na základe jednotného víza alebo víza s obmedzenou územnou platnosťou už zdržiaval 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia;“;

5. prílohy VI, VII a IX k nariadeniu (ES) č. 810/2009 sa menia v súlade s prílohou II k tomuto nariadeniu.

Článok 7

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 19. júla 2013.

Článok 1 ods. 5 písm. a) bod i), článok 1 ods. 5 písm. aa), článok 2 ods. 1 a ods. 2, článok 2 ods. 3 písm. a), články 3, 4, 5 a 6, príloha I bod 3 a príloha II sa uplatňujú od 18. októbra 2013.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli 26. júna 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
A. SHATTER

PRÍLOHA I

Prílohy k nariadeniu (ES) č. 562/2006 sa týmto menia takto:

1. Príloha III sa mení takto:

a) časť B sa nahrádza takto:

„ČASŤ B1: ‚Bez víz‘;

ČASŤ B2: ‚Všetky pasy‘.

b) v časti C sa medzi značky „EÚ, EHP, CH“ a značky „VŠETKY PASY“ vložia tieto značky:

2. V prílohe IV bode 3 sa prvý odsek nahrádza takto:

„3. Pri vstupe a výstupe štátnych príslušníkov tretej krajiny, ktorí podliehajú vízovej povinnosti, sa spravidla doklad označí odtlačkom pečiatky na strane, ktorá je oproti strane, na ktorej je pripojené vízum.“.

3. V prílohe V, časti B, v Štandardnom formulári pre odopretie vstupu na hranici sa písmeno F nahrádza takto:

„☐ (F) dĺžka jeho pobytu na území členských štátov Európskej únie už dosiahla 90 dní počas predchádzajúceho 180-dňového obdobia“.

4. Príloha VI sa mení takto:

a) bod 1 sa mení takto:

i) v bode 1.1 sa vkladá tento bod:

„1.1.4. Spoločné hraničné priechody

1.1.4.1. Členské štáty môžu so susednými tretími krajinami uzatvoriť alebo ponechať v platnosti dvojstranné dohody o zriadení spoločných hraničných priechodov, na ktorých členský štát a príslušníci pohraničnej stráže členského štátu a príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny vykonávajú na území druhej zmluvnej strany následné výstupné a vstupné kontroly v súlade s ich vnútroštátnym právom. Spoločné hraničné priechody môžu byť zriadené buď na území členského štátu, alebo na území tretej krajiny.

1.1.4.2. Spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území členského štátu: Dvojstranné dohody, ktorými sa zriaďujú spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území členského štátu, obsahujú povolenie pre príslušníkov pohraničnej stráže tretej krajiny vykonávať príslušné úlohy v členskom štáte, pričom sa musia dodržiavať tieto zásady:

a) medzinárodná ochrana: Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý požiada o medzinárodnú ochranu na území členského štátu, sa umožní prístup k príslušným postupom členského štátu v súlade s *acquis* Únie v oblasti azylu;

b) zatknutie osoby a zaistenie veci: Ak príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny zistia skutočnosť odôvodňujúcu zatknutie osoby alebo jej umiestnenie pod ochranu, alebo zaistenie veci, informujú o týchto skutočnostiach orgány členského štátu a tie zabezpečia vykonanie primeraných nadväzujúcich krokov v súlade s vnútroštátnym právom, s právom Únie a medzinárodným právom bez ohľadu na štátnu príslušnosť dotknutej osoby;

c) vstup osôb, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, na územie Únie: Príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny nebránia osobám, ktoré požívajú právo na voľný pohyb v súlade s právom Únie, vstúpiť na územie Únie. Ak existujú dôvody na odmietnutie výstupu z územia dotknutej tretej krajiny, príslušníci pohraničnej stráže tretej krajiny informujú orgány členského štátu o týchto dôvodoch a orgány členského štátu zabezpečia vykonanie primeraných nadväzujúcich krokov v súlade s vnútroštátnym právom, s právom Únie a medzinárodným právom.

1.1.4.3. Spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území tretej krajiny: Dvojstranné dohody, ktorými sa zriaďujú spoločné hraničné priechody nachádzajúce sa na území tretej krajiny, obsahujú povolenie pre príslušníkov pohraničnej stráže členského štátu vykonávať svoje úlohy v tretej krajine. Na účely tohto nariadenia sa každá hraničná kontrola, ktorú vykoná pohraničná stráž členského štátu na spoločnom hraničnom priechode nachádzajúcom sa na území tretieho štátu, považuje za hraničnú kontrolu vykonanú na území dotknutého členského štátu. Pohraničná stráž členského štátu vykonáva svoje úlohy v súlade s nariadením (ES) č. 562/2006 a dodržiava tieto zásady:

a) medzinárodná ochrana: Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý prešiel výstupnou kontrolou vykonanou príslušníkmi pohraničnej stráže tretej krajiny a následne požiadal príslušníkov pohraničnej stráže členského štátu prítomných v tretej krajine o medzinárodnú ochranu, sa umožní prístup k príslušným postupom členského štátu v súlade s *acquis* Únie v oblasti azylu. Orgány tretej krajiny akceptujú prechod dotknutej osoby na územie členského štátu;

b) zatknutie osoby a zaistenie veci: Ak príslušníci pohraničnej stráže členského štátu zistia skutočnosť odôvodňujúcu zatknutie osoby alebo jej umiestnenie pod ochranu, alebo zaistenie vecí konajú v súlade s vnútroštátnym právom, právom Únie a medzinárodným právom. Orgány tretej krajiny akceptujú presun dotknutej osoby alebo veci na územie členského štátu;

c) prístup k systémom IT: Pohraničnej stráž čenského štátu sa umožní používať informačné systémy, v ktorých sa spracúvajú osobné údaje podľa článku 7. Členským štátom sa umožní prijať potrebné technické a organizačné bezpečnostné opatrenia, ktoré sa vyžadujú v práve Únie na ochranu osobných údajov pred náhodným alebo nezákonným poškodením alebo náhodnou stratou, zmenou, neoprávneným zverejnením alebo sprístupnením, a to vrátane zo strany orgánov tretích krajín.

1.1.4.4. Pred uzatvorením alebo zmenou akejkoľvek dvojstrannej dohody o spoločných hraničných prechodoch so susednou treťou krajinou konzultuje dotknutý členský štát s Komisiou vo veci zlučiteľnosti dohody s právom Únie. Už existujúce dvojstranné dohody sa oznámia Komisii do 20. január 2014.

Ak Komisia bude pokladať dohodu za nezlučiteľnú s právom Únie, oznámi to dotknutému členskému štátu. Členský štát prijme vhodné kroky na zmenu dohody v primeranej lehote takým spôsobom, aby odstránil nezlučiteľné prvky.“;

ii) v bode 1.2. sa body 1.2.1. a 1.2.2. nahrádzajú takto:

„1.2.1. Kontrolám sa pri prekračovaní vonkajších hraníc podrobia cestujúci vo vlaku, ako aj železničný personál vrátane obsluhy nákladných vlakov či prázdnych vlakov. Členské štáty môžu uzavrieť dvojstranné alebo mnohostranné dohody o spôsobe vykonávania týchto kontrol, pričom sa musia dodržiavať zásady stanovené v bode 1.1.4. Takéto kontroly sa vykonávajú jedným z týchto spôsobov:

- v prvej stanici po príchode na územie členského štátu alebo v poslednej stanici pred odchodom z jeho územia,
- vo vlaku počas cesty medzi poslednou stanicou pred odchodom z územia tretej krajiny a prvou stanicou po príchode na územie členského štátu alebo opačne,
- v poslednej stanici pred odchodom z územia tretej krajiny alebo v prvej stanici po príchode na jej územie.

1.2.2. Okrem toho s cieľom zabezpečiť plynulosť premávky vysokorýchlostných osobných vlakov sa môžu členské štáty v rámci trasy takýchto vlakov z tretích krajín, a po spoločnej dohode s dotknutými tretími krajinami rozhodnúť, že pri dodržiavaní zásad stanovených v bode 1.1.4. budú vykonávať vstupné kontroly osôb vo vlakoch z tretích krajín jedným z týchto spôsobov:

- na staniciach na území tretej krajiny, kde osoby nastúpia do vlaku,
- na staniciach na území členských štátov, kde osoby vystúpia z vlaku,
- vo vlaku počas cesty medzi stanicami na území tretej krajiny a stanicami na území členských štátov za predpokladu, že osoby zostávajú vo vlaku.“;

b) bod 3.1 sa nahrádza takto:

„3.1. Všeobecné kontrolné postupy v námornej doprave

3.1.1. Kontroly lodí sa vykonávajú v prístave, kam loď prichádza alebo z ktorého odchádza, alebo v priestoroch vyhradených na tento účel, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti plavidla alebo na palube lode v pobrežnom mori v zmysle Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve. Členské štáty môžu uzatvárať dohody, podľa ktorých sa môžu kontroly vykonávať aj počas plavby alebo pri vplávaní lode na územie tretej krajiny či vyplávaní z územia tretej krajiny, pričom sa dodržiavajú zásady stanovené v bode 1.1.4.

3.1.2. Kapitán lode, zástupca lode alebo iná osoba, riadne splnomocnená kapitánom lode alebo oprávnená spôsobom, ktorý je prijateľný pre dotknutý orgán verejnej moci (v oboch prípadoch ďalej iba „kapitán“), vyhotoví zoznam členov posádky a všetkých cestujúcich, ktorý bude obsahovať informácie požadované vo formulároch 5 (zoznam členov posádky) a 6 (zoznam cestujúcich) Dohovoru o uľahčení medzinárodnej námornej dopravy (Dohovor FAL) a v prípade potreby uvedie aj číslo víza alebo povolenia na pobyt:

- najneskôr dvadsaťštyri hodín pred vplávaním do prístavu, alebo
- ak je doba plavby kratšia ako dvadsaťštyri hodín, najneskôr vtedy, keď loď opúšťa predchádzajúci prístav, alebo
- ak prístav, v ktorom sa loď zastavuje, nie je známy, alebo sa zmenil počas plavby, hneď ako sú tieto informácie k dispozícii.

Kapitán odovzdá uvedený zoznam (uvedené zoznamy) príslušníkom pohraničnej stráže alebo, ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, iným príslušným orgánom, ktoré tento zoznam (tieto zoznamy) bezodkladne odovzdajú príslušníkom pohraničnej stráže.

3.1.3. Kapitán dostane od príslušníkov pohraničnej stráže alebo orgánov uvedených v bode 3.1.2 potvrdenie o prijatí zoznamu (zoznamov) (podpísanú kópiu zoznamu (zoznamov) alebo elektronické potvrdenie o prijatí) a po vplávaní lode do prístavu ho na požiadanie predloží.

3.1.4. Kapitán včas oznámi príslušnému orgánu akékoľvek zmeny v zložení posádky alebo v počte cestujúcich.

Okrem toho kapitán včas a v lehote stanovenej v bode 3.1.2. oznámi príslušným orgánom prítomnosť čiernych pasažierov na palube. Za čiernych pasažierov však ostáva zodpovedný kapitán.

Odchyľne od článkov 4 a 7 sa systematické hraničné kontroly osôb zostávajúcich na palube nevykonávajú. Napriek tomu však pohraničná stráž vykonáva prehliadky lode a prehliadky osôb na palube, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.

3.1.5. Kapitán v primeranom čase a v súlade s pravidlami, ktoré platia v dotknutom prístave, oznámi príslušnému orgánu vyplávanie lode.“;

c) bod 3.2. sa mení takto:

i) bod 3.2.1. sa nahrádza takto:

„3.2.1. Kapitán lode na okružnej plavbe zasiela príslušnému orgánu trasu a program okružnej plavby čo najskôr po ich určení a najneskôr v lehote stanovenej v bode 3.1.2.“;

ii) v bode 3.2.2. sa druhý odsek nahrádza takto:

„Napriek tomu sa kontroly posádky a cestujúcich týchto lodí vykonávajú, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.“;

iii) v bode 3.2.3. písm. a) a b) sa odkaz na „bod 3.2.4“ nahrádza odkazom na „bod 3.1.2.“;

iv) v bode 3.2.3. písm. e) sa druhý pododsek nahrádza takto:

„Napriek tomu sa kontroly posádky a cestujúcich týchto lodí vykonávajú, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prisťahovalectvu.“;

v) bod 3.2.4. sa vypúšťa;

vi) v bode 3.2.9. sa vypúšťa druhý odsek;

vii) v bode 3.2.10. sa dopĺňa toto písmeno:

- „i) Bod 3.1.2. (povinnosť predložiť zoznamy pasažierov a členov posádky) sa neuplatňuje. Ak treba zostaviť zoznam osôb na palube podľa smernice Rady 98/41/ES z 18. júna 1998 o registrácii osôb na palubách osobných lodí plávajúcich do prístavov alebo z prístavov členských štátov Spoločenstva (*), kapitán zašle kópiu uvedeného zoznamu príslušnému orgánu v prístave určenia na území členských štátov najneskôr tridsať minút po vyplávaní lode z prístavu v tretej krajine.

(*) Ú. v. ES L 188, 2.7.1998, s. 35.“;

viii) dopĺňa sa tento bod:

- „3.2.11. Ak trajekt prichádzajúci z tretej krajiny s viac než jednou zastávkou na území členských štátov priberie cestujúcich len na zvyšný úsek v rámci tohto územia, uvedení cestujúci sa podrobia výstupnej kontrole v prístave, z ktorého loď vyplávala, a vstupnej kontrole v prístave určenia.

Kontroly osôb, ktoré sa už počas týchto zastávok nachádzajú na palube trajektu a nenalodili sa na území členských štátov, sa vykonávajú v prístave určenia. Keď je krajinou určenia tretia krajina, uplatní sa opačný postup.“;

ix) dopĺňa sa tento bod s názvom:

„Spojenia nákladnou loďou medzi členskými štátmi

- 3.2.12. Odchylné od článku 7 sa hraničné kontroly vôbec nevykonávajú na spojeniach nákladnou loďou medzi tými istými dvomi alebo viacerými prístavmi na území členských štátov, ak nákladná loď nezastavuje v žiadnych prístavoch mimo územia členských štátov a prepravuje tovar.

Napriek tomu sa kontroly posádky a cestujúcich týchto lodí vykonávajú, ale len v odôvodnených prípadoch na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prístahovalectvu.“.

5. Príloha VII sa mení takto:

a) v bode 3 sa body 3.1. a 3.2. nahrádzajú takto:

„Odchylné od článkov 4 a 7 môžu členské štáty povoliť námorníkom, ktorí sú držiteľmi preukazu námorníka vydaného v súlade s Dohovorom Medzinárodnej organizácie práce (ILO) o dokladoch totožnosti námorníkov č. 108 (1958) alebo č. 185 (2003), Dohovorom o uľahčení medzinárodnej námornej dopravy (Dohovor FAL) a príslušným vnútroštátnym právom, vstup na územie členských štátov vystúpením na breh za účelom pobytu v zóne prístavu, v ktorom zakotvila ich loď, alebo v susedných obciach, alebo opustenie územia členských štátov s tým, že sa vrátia na loď, a to bez toho, aby sa dostavili na hraničný priechod, pod podmienkou, že sú uvedení v zozname posádky svojej lode, ktorý bol predtým predložený na kontrolu príslušným orgánom.

Na základe hodnotenia rizík vo vzťahu k vnútornej bezpečnosti a nelegálnemu prístahovalectvu sa však námorníci podrobia kontrole zo strany pohraničnej stráže v súlade s článkom 7 ešte predtým, ako vystúpia na breh.“;

b) v bode 6 sa dopĺňajú tieto body:

- „6.4. Členské štáty určia vnútroštátne kontaktné miesta pre konzultácie týkajúce sa maloletých a informujú o tom Komisii. Komisia sprístupní členským štátom zoznam týchto vnútroštátnych kontaktných miest.

- 6.5. V prípade pochybností týkajúcich sa ktorejkoľvek z okolností stanovených v bodoch 6.1. až 6.3. príslušníci pohraničnej stráže využijú zoznam vnútroštátnych kontaktných miest pre konzultácie o maloletých.“;

c) dopĺňajú sa tieto body:

„7. Záchranne služby, polícia, hasičské zbory a pohraničná stráž

Podmienky vstupu a výstupu príslušníkov záchranných služieb, polície, hasičských zborov, ktorí sú nasadení v prípade núdzových situácií, ako aj príslušníkov pohraničnej stráže, ktorí prekračujú hranice pri výkone svojich pracovných úloh sa upravia vo vnútroštátnom práve. Členské štáty môžu s tretími krajinami uzavrieť dvojstranné dohody týkajúce sa vstupu a výstupu týchto kategórií osôb. V tejto vnútroštátnej úprave a dvojstranných dohodách sa môžu stanovovať výnimky z článkov 4, 5 a 7.

8. Pracovníci na otvorenom mori

Odchylné od článkov 4 a 7 sa pracovníci na otvorenom mori vymedzení v článku 2 bodu 18a, ktorí sa pravidelne námornou alebo leteckou dopravou vracajú na územie členských štátov bez toho, aby sa zastavili na území tretej krajiny, nepodrobujú systematickým kontrolám.

Napriek tomu sa s cieľom stanoviť frekvenciu vykonávania kontrol berie do úvahy hodnotenie rizík vo vzťahu k nelegálnemu prisťahovalectvu, najmä ak sa pobrežie tretej krajiny nachádza v bezprostrednej blízkosti takéhoto pracoviska na otvorenom mori.“.

6. v prílohe VIII sa štandardný formulár mení takto:

- a) slová „odtlačkom pečiatky na vstupe“ sa nahrádzajú slovami „odtlačkom pečiatky na vstupe alebo na výstupe“;
- b) slová „vstúpila na územie“ sa nahrádzajú slovami „vstúpila na územie alebo opustila územie“.

PRÍLOHA II

Prílohy k nariadeniu (ES) č. 810/2009 sa týmto menia takto:

1. v prílohe VI, v „Štandardnom formulári pre oznámenie a odôvodnenie zamietnutia, zrušenia alebo odvolania víz“, sa bod 4 nahrádza takto:

„4. ☐ už ste sa na území členských štátov na základe jednotného víza alebo víza s obmedzenou územnou platnosťou zdržiavali 90 dní počas tohto 180-dňového obdobia“;

2. v prílohe VII bode 4 sa štvrtý odsek nahrádza takto:

„Ak je vízum udelené na viac ako šesť mesiacov, dĺžka pobytu je 90 dní v rámci akéhokoľvek 180-dňového obdobia.“;

3. v prílohe XI sa článok 5 ods. 2 nahrádza takto:

„2. Udelené vízum je jednotné vízum na viac vstupov oprávňujúce na pobyt, ktorý nepresiahne 90 dní počas trvania olympijských a/alebo paralympijských hier.“.

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2013/34/EÚ

z 26. júna 2013

o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 50 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Táto smernica zohľadňuje program Komisie na lepšiu reguláciu a najmä jej oznámenie s názvom „Inteligentná regulácia v Európskej únii“, ktorého cieľom je tvorba a prijímanie právnych predpisov najvyššej kvality pri súčasnom dodržiavaní zásad subsidiarity a proporcionality, a zabezpečenie toho, aby bolo administratívne zaťaženie úmerné prínosom, ktoré prinesie. V oznámení Komisie s názvom „Najskôr myslieť v malom: Iniciatíva Small Business Act pre Európu“ prijatom v júni 2008 a revidovanom vo februári 2011 sa uznáva ústredná úloha, ktorú zohrávajú malé a stredné podniky (MSP) v hospodárstve Únie, pričom jeho cieľom je zlepšiť celkový prístup k podnikaniu a zakotviť zásadu „najskôr myslieť na malých“ v tvorbe politik od regulácie po verejnú službu. Európska rada na svojom zasadnutí 24. a 25. marca 2011 uvítala zámer Komisie predložiť „Akt o jednotnom trhu“ s opatreniami, ktoré podnietia rast, vytvoria pracovné miesta a prinesú hmatateľné výsledky občanom a podnikom.

V oznámení Komisie s názvom „Akt o jednotnom trhu“, prijatom v apríli 2011, sa navrhuje zjednodušiť štvrtú smernicu Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, vychádzajúcu z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy ⁽³⁾, a siedmu smernicu Rady 83/349/EHS z 13. júna 1983 o konsolidovaných účtovných závierkach, vychádzajúcu z článku 54 ods. 3 písm. g) zmluvy ⁽⁴⁾, (ďalej len „smernice o účtovníctve“), pokiaľ ide o povinnosti poskytovania finančných informácií, a znížiť administratívne zaťaženie, a to najmä pre MSP. Cieľom „stratégie Európa 2020“ na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu je znížiť administratívne zaťaženie a zlepšiť podnikateľské prostredie, a to najmä pre MSP, a podporovať internacionalizáciu MSP. Európska rada na svojom zasadnutí 24. a 25. marca 2011 vyzvala aj na zníženie celkového regulačného zaťaženia, a to najmä v prípade MSP, na úrovni Únie aj vnútroštátnej úrovni, a navrhla opatrenia na zvýšenie produktivity, ako napríklad odstránenie byrokracie a zlepšenie regulačného rámca pre MSP.

- (2) Európsky parlament prijal 18. decembra 2008 nelegislatívne uznesenie o požiadavkách v oblasti účtovníctva týkajúcich sa malých a stredných podnikov, najmä mikropodnikov ⁽⁵⁾, v ktorom uviedol, že smernice o účtovníctve sú často príliš zaťažujúce pre malé a stredné podniky, a najmä pre mikropodniky, a požiadal Komisiu, aby pokračovala vo svojom úsilí preskúmať uvedené smernice.
- (3) Koordinácia vnútroštátnych právnych predpisov o predkladaní a obsahu ročných účtovných závierok a správ o hospodárení, o oceňovacích základniach, ktoré sú v nich použité, a o uverejňovaní týchto dokumentov v súvislosti s určitými druhmi podnikov s ručením obmedzeným je veľmi dôležitá vzhľadom na ochranu akcionárov, spoločníkov a tretích strán. V týchto oblastiach je potrebná súbežná koordinácia pre takéto druhy podnikov, pretože na jednej strane niektoré z týchto podnikov pôsobia vo viac než jednom členskom štáte a

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 181, 21.6.2012, s. 84.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu z 12. júna 2013 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. júna 2013.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ C 45 E, 23.2.2010, s. 58.

na strane druhej takéto podniky neposkytujú tretím stranám žiadne záruky nad rámec výšky ich čistého majetku.

- (4) Ročná účtovná závierka sleduje rozličné ciele a neposkytuje len informácie pre investorov na kapitálových trhoch, ale je aj prehľadom minulých transakcií a podporuje správu a riadenie podniku. Je potrebné, aby sa v účtovných právnych predpisoch Únie nastolila náležitá rovnováha medzi záujmami adresátov účtovných závierok a záujmom podnikov, aby neboli zbytočne zaťažované požiadavkami na výkazníctvo.
- (5) Do rozsahu pôsobnosti tejto smernice by mali patriť niektoré podniky s ručením obmedzeným, ako napríklad akciové spoločnosti, či spoločnosti s ručením obmedzeným. Okrem toho existuje ešte značný počet partnerstiev a komanditných spoločností, z ktorých všetci spoločníci, ktorí ručia neobmedzene, sú založení ako akciové spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, a takéto partnerstvá by preto mali podliehať koordinčným opatreniam tejto smernice. Touto smernicou by sa tiež malo zabezpečiť, aby partnerstvá patrili do rozsahu jej pôsobnosti v prípade, ak spoločníci partnerstva, ktorí nie sú založení ako akciová spoločnosť alebo spoločnosť s ručením obmedzeným, v skutočnosti ručia za záväzky partnerstva obmedzene, pretože toto ručenie je obmedzené inými podnikmi v rámci pôsobnosti tejto smernice. Vylúčenie podnikov, ktoré nie sú založené alebo zriadené na účel podnikania, z rozsahu pôsobnosti tejto smernice zodpovedá jej účelu v súlade s článkom 50 ods. 2 písm. g) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).
- (6) Rozsah pôsobnosti tejto smernice by sa mal zakladať na zásadách a malo by sa ním zabezpečiť, aby sa podnik nemohol sám vylúčiť z tejto pôsobnosti tým, že vytvorí skupinovú štruktúru obsahujúcu viacero vrstiev podnikov usadených v Únii či mimo nej.
- (7) Ustanovenia tejto smernice by sa mali uplatňovať len v takej miere, aby neboli v nesúlade alebo rozpore s ustanoveniami pre finančné výkazníctvo určitých druhov podnikov alebo s ustanoveniami týkajúcimi sa rozdelenia kapitálu podniku ustanovenými v iných platných legislatívnych aktoch, ktoré prijala jedna alebo viacero inštitúcií Únie.
- (8) Okrem toho je potrebné stanoviť minimálne rovnocenné právne požiadavky na úrovni Únie týkajúce sa rozsahu finančných informácií, ktoré by mali zverejniť podniky, ktoré si navzájom konkurujú.
- (9) Ročná účtovná závierka by sa mala zostavovať so zohľadnením zásady opatrnosti a mala by poskytovať pravdivý a verný obraz majetku a záväzkov podniku, jeho finančnej situácie a výsledku hospodárenia. Je možné, že vo výnimočných prípadoch účtovná závierka pri uplatnení ustanovení tejto smernice neposkytuje takýto pravdivý a verný obraz. V takýchto prípadoch by sa mal podnik od takýchto ustanovení odchyliť s cieľom poskytnúť pravdivý a verný obraz. Členským štátom by sa malo povoliť, aby takéto výnimočné prípady vymedzili a ustanovili príslušné osobitné pravidlá, ktoré sa majú uplatňovať na tieto prípady. Pod týmito výnimočnými prípadmi by sa mali chápať len veľmi nezvyčajné transakcie a nezvyčajné situácie, a nemali by sa napríklad týkať celých osobitných sektorov.
- (10) Touto smernicou by sa do veľkej miery mala zabezpečiť harmonizácia požiadaviek na malé podniky v celej Únii. Táto smernica vychádza zo zásady „najskôr myslieť na malých“. Aby sa zabránilo neprimeranému administratívne mu zaťaženiu týchto podnikov, členským štátom by sa malo povoliť, aby k povinným poznámkam požadovali zverejnenie len niekoľkých dodatočných údajov vo forme poznámok. Pri jedinom systéme predkladania a uchovávaní však môžu členské štáty v určitých prípadoch vyžadovať zverejnenie obmedzeného počtu ďalších údajov, ak si to výslovne vyžadujú ich vnútroštátne daňové právne predpisy a sú nevyhnutné na účely výberu daní. Členské štáty by mali mať možnosť uložiť stredným a veľkým podnikom požiadavky, ktoré presahujú rámec minimálnych požiadaviek stanovených v tejto smernici.
- (11) Ak sa v tejto smernici členským štátom umožňuje uložiť ďalšie požiadavky, napríklad malým podnikom, znamená to, že členské štáty môžu túto možnosť využiť buď v plnej miere, alebo čiastočne tak, že budú vyžadovať menej, ako im daná možnosť dovoľuje. Rovnako, ak sa touto smernicou umožňuje členským štátom, aby využili výnimku, napríklad pre malé podniky, znamená to, že členské štáty môžu vyňať takéto podniky buď v celom rozsahu, alebo čiastočne.
- (12) Malé, stredne veľké a veľké podniky by mali byť vymedzené a odlíšené podľa bilančnej sumy, čistého obratu a priemerného počtu zamestnancov počas účtovného roka, pretože tieto kritériá zvyčajne poskytujú objektívny dôkaz o veľkosti podniku. Ak však materský podnik nezostavuje konsolidovanú účtovnú závierku za skupinu, malo by sa členským štátom umožniť podniknúť kroky, ktoré považujú za nevyhnutné na to, aby bolo možné požadovať zaradenie takéhoto podniku medzi väčšie podniky určením jeho veľkosti a výslednej kategórie na konsolidovanom alebo súhrnnom základe. Ak členský štát uplatňuje jednu alebo viaceré voliteľné výnimky pre mikropodniky, tieto mikropodniky by sa tiež mali vymedziť podľa bilančnej sumy, čistého obratu a priemerného počtu zamestnancov počas účtovného roka. Členské štáty by nemali mať povinnosť vymedziť vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch samostatné kategórie pre stredne veľké a veľké podniky, ak sa na stredne veľké podniky vzťahujú rovnaké požiadavky ako na veľké podniky.

- (13) Mikropodniky majú na plnenie náročných regulačných požiadaviek obmedzené zdroje. Ak sa pre mikropodniky nezaviedli osobitné pravidlá, vzťahujú sa na ne pravidlá pre malé podniky. Tieto pravidlá pre ne predstavujú administratívne zaťaženie, ktoré je neúmerne ich veľkosti, a ktoré je preto pre mikropodniky v porovnaní s inými malými podnikmi relatívne viac zaťažujúce. Preto by členským štátom malo byť umožnené oslobodiť mikropodniky od niektorých povinností uplatňovaných na malé podniky, ktoré by mohli pre ne predstavovať nadmerné administratívne zaťaženie. Mikropodniky by však mali aj naďalej podliehať vnútroštátnej povinnosti viesť záznamy preukazujúce ich obchodné transakcie a finančnú situáciu. Okrem toho by investičné podniky a finančné holdingové podniky mali byť vylúčené z užívania výhod zjednodušenia, ktoré sa vzťahuje na mikropodniky.
- (14) Členské štáty by pri prijímaní rozhodnutia o tom, či zaviesť odlišný režim pre mikropodniky v kontexte tejto smernice a akým spôsobom ho zaviesť, mali zohľadniť konkrétne podmienky a potreby svojho vlastného trhu.
- (15) Uverejňovanie účtovných závierok môže mikropodniky zaťažovať. Členské štáty však zároveň potrebujú zabezpečiť dodržiavanie tejto smernice. Členské štáty, ktoré využívajú výnimky pre mikropodniky ustanovené v tejto smernici by preto mali mať možnosť oslobodiť mikropodniky od všeobecnej požiadavky na zverejňovanie za predpokladu, že informácie uvedené v súvahe sú v súlade s vnútroštátnym právom riadne predložené aspoň jednému určenému príslušnému orgánu a že sa informácie zašlú do obchodného registra, aby bolo možné na základe žiadosti získať kópiu. V takýchto prípadoch by sa nemala uplatňovať povinnosť ustanovená v tejto smernici uverejňovať všetky účtovné dokumenty v súlade s článkom 3 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES zo 16. septembra 2009 o koordinácii záruk, ktoré sa od obchodných spoločností v zmysle článku 48 druhého odseku zmluvy vyžadujú v členských štátoch na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto záruk ⁽¹⁾.
- (16) S cieľom zabezpečiť zverejňovanie porovnateľných a rovnocenných informácií by zásady vykazovania a oceňovania mali zahŕňať nepretržité pokračovanie v činnosti, opatrnosť a časové rozlíšenie. Vzájomné započítanie položiek majetku a záväzkov a položiek výnosov a nákladov by nemalo byť umožnené a zložky majetku a záväzkov by sa mali oceňovať samostatne. Členským štátom by sa však v osobitných prípadoch malo umožniť, aby takéto započítanie položiek majetku a záväzkov a položiek výnosov a nákladov podnikom povolili, alebo aby ho od nich vyžadovali. Pri prezentácii položiek v účtovnej závierke by sa mala zohľadniť ekonomická realita alebo komerčná podstata príslušnej transakcie alebo dohody. Členské štáty by však mali mať možnosť oslobodiť podniky od uplatňovania tejto zásady.
- (17) Vykazovanie, oceňovanie, prezentácia, zverejňovanie a konsolidácia v účtovnej závierke by sa mali riadiť zásadou významnosti. Podľa zásady významnosti sa informácie, ktoré sa nepovažujú za významné, môžu pri účtovnej závierke napríklad zoskupovať. Aj keď by sa však mohla niektorá položka považovať za nevýznamnú, takéto položky podobného charakteru by sa ako celok mohli považovať za významné. Členským štátom by sa malo umožniť obmedzenie povinného uplatňovania zásady významnosti na prezentáciu a zverejňovanie. Zásadou významnosti by nemali byť dotknuté žiadne vnútroštátne povinnosti viesť úplné záznamy preukazujúce obchodné transakcie a finančnú situáciu.
- (18) Položky vykázané v ročnej účtovnej závierke by sa mali oceňovať na základe zásady obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov s cieľom zabezpečiť spoľahlivosť informácií uvedených v účtovnej závierke. Členským štátom by však malo byť umožnené povoliť podnikom alebo od nich vyžadovať, aby precenili neobežný majetok s cieľom poskytnúť používateľom účtovných závierok relevantnejšie informácie.
- (19) Vzhľadom na potrebu porovnateľnosti finančných informácií v celej Únii je potrebné vyžadovať, aby členské štáty umožnili pre určité finančné nástroje systém účtovania na základe reálnej hodnoty. Okrem toho systémy účtovania na základe reálnej hodnoty poskytujú informácie, ktoré môžu byť relevantnejšie pre používateľov účtovných závierok ako informácie na základe obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov. Členské štáty by preto mali povoliť používanie systému účtovania na základe reálnej hodnoty všetkým podnikom alebo triedam podnikov okrem mikropodnikov využívajúcich výnimky ustanovené v tejto smernici, a to vzhľadom na ročnú i konsolidovanú účtovnú závierku, alebo, ak sa tak členský štát rozhodne, len vzhľadom na konsolidovanú účtovnú závierku. Členským štátom by sa okrem toho malo umožniť, aby povolili alebo vyžadovali účtovanie na základe reálnej hodnoty v prípade iného majetku než sú finančné nástroje.
- (20) Na to, aby sa používateľom účtovných závierok umožnilo lepšie porovnať finančnú situáciu podnikov v rámci Únie, je potrebné obmedziť počet štruktúr súvahy. Členské štáty by mali vyžadovať, aby sa pre súvalu používala jedna štruktúra a mali by mať možnosť

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 258, 1.10.2009, s. 11.

ponúknuť výber z povolených štruktúr. Členské štáty by však mali mať možnosť povoliť alebo vyžadovať, aby podniky danú štruktúru upravili a súvahu prezentovali v členení na obežné položky a neobežné položky. Mala by sa povoliť taká štruktúra výkazu ziskov a strát, v ktorej sa náklady vykazujú podľa ich povahy, a tiež taká štruktúra výkazu ziskov a strát, v ktorej sa náklady vykazujú podľa ich funkcie. Členské štáty by mali vyžadovať, aby sa pre výkaz ziskov a strát používala jedna štruktúra a mali by mať možnosť ponúknuť výber z povolených štruktúr. Členské štáty by mali mať takisto možnosť umožniť podnikom, aby namiesto výkazu ziskov a strát zostaveného v súlade s niektorou z povolených štruktúr predkladali výkaz o výkonnosti. Malým a stredne veľkým podnikom by sa mohli sprístupniť zjednodušenia požadovaných štruktúr. Členské štáty by však mali mať aj možnosť obmedziť štruktúry súvahy a výkazu ziskov a strát, ak je to potrebné na elektronické predkladanie účtovných závierok.

- (21) Z dôvodov porovnateľnosti by sa mal stanoviť spoločný rámec pre vykazovanie, oceňovanie a prezentáciu, okrem iného, úprav hodnoty, goodwillu, rezerv, zásob tovaru a vzájomne zameniteľného majetku, ako aj výnosov a nákladov výnimočného rozsahu alebo výskytu.
- (22) Vykazovanie a oceňovanie niektorých položiek v účtovnej závierke vychádza skôr z odhadov, úsudkov a modelov než z presného zachytenia skutočnosti. V dôsledku neistôt, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou podnikateľskej činnosti, sa niektoré položky účtovnej závierky nedajú oceniť presne, ale len na základe odhadov. Takéto odhady si vyžadujú posúdenie vychádzajúce z najnovších dostupných a spoľahlivých informácií. Využívanie odhadov je zásadnou súčasťou zostavovania účtovnej závierky. Toto platí obzvlášť v prípade rezerv, ktoré sú svojou povahou neistejšie ako väčšina ostatných položiek súvahy. Odhady by sa mali zakladať na takom úsudku zo strany manažmentu podniku, ktorý zohľadňuje zásadu opatrnosti, a mali by sa vypočítavať na objektívnom základe a doplniť skúsenosťami z podobných transakcií a v niektorých prípadoch i správami od nezávislých odborníkov. Medzi zvažované dôkazy by mali patriť akékoľvek dodatočné dôkazy získané na základe udalostí po dni, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka.
- (23) Informácie uvádzané v súvahe a vo výkaze ziskov a strát by sa mali doplniť zverejnením údajov prostredníctvom poznámok k účtovnej závierke. Používatelia účtovných závierok majú obvykle obmedzenú potrebu doplňujúcich informácií od malých podnikov a pre malé podniky môže byť nákladné uvedenie doplňujúcich informácií zozbierať. Preto je pre malé podniky opodstatnený obmedzený režim zverejňovania údajov. Ak sa však mikro-podnik alebo malý podnik domnieva, že je prínosné, aby poskytol dodatočné zverejnenie takých druhov údajov, ktoré sa vyžadujú od stredne veľkých a veľkých

podnikov, alebo iných údajov, ktorých zverejnenie sa neustanovuje v tejto smernici, nemalo by sa mu v tom brániť.

- (24) Zverejňovanie účtovných postupov je jedným z kľúčových prvkov poznámok k účtovnej závierke. Takéto zverejňovanie by malo zahŕňať predovšetkým oceňovacie základne uplatňované na rozličné položky, vyhlásenie o súlade týchto účtovných postupov s koncepciou nepretržitého pokračovania v činnosti a akékoľvek závažné zmeny v prijatých účtovných postupoch.
- (25) Používatelia účtovných závierok zostavených stredne veľkými a veľkými podnikmi majú zvyčajne náročnejšie potreby. Preto by sa v určitých oblastiach mali poskytovať ďalšie zverejnenia údajov. Oslobodenie od niektorých povinností zverejňovania je opodstatnené vtedy, ak by takéto zverejňovanie znevýhodnilo určité osoby alebo podnik.
- (26) Správa o hospodárení a konsolidovaná správa o hospodárení sú významnými prvkami finančného výkazníctva. Mal by sa v nich poskytovať verný obraz vývoja podniku a jeho situácie konzistentne s veľkosťou a zložitosťou podniku. Tieto informácie by sa nemali obmedzovať na finančné aspekty činnosti podniku a mala by sa poskytnúť analýza environmentálnych a sociálnych aspektov podnikania, potrebná na pochopenie vývoja, výkonnosti alebo situácie podniku. V prípadoch, keď sa konsolidovaná správa o hospodárení a správa o hospodárení materského podniku predkladajú v jednej správe, môže byť vhodné klásť väčší dôraz na tie záležitosti, ktoré sú významné pre podniky zahrnuté do konsolidácie ako celok. So zreteľom na potenciálne zaťaženie malých a stredne veľkých podnikov je však vhodné stanoviť, že členské štáty sa môžu rozhodnúť, že zrušia povinnosť poskytovať nefinančné informácie v správe o hospodárení takýchto podnikov.
- (27) Členské štáty by mali mať možnosť oslobodiť malé podniky od povinnosti zostavovať správu o hospodárení za predpokladu, že v poznámkach k účtovnej závierke takéto podniky uvedú údaje týkajúce sa nadobudnutia vlastných akcií uvedené v článku 24 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/20/EÚ z 25. októbra 2012 o koordinácii ochranných opatrení, ktoré členské štáty vyžadujú od obchodných spoločností na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb v zmysle druhého odseku článku 54 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o zakladanie akciových spoločností a udržiavanie a zmenu ich základného imania, s cieľom dosiahnuť rovnocennosť týchto opatrení⁽¹⁾.

(¹) Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 74.

- (28) Vzhľadom na to, že podniky kótované na burze môžu zohrávať prominentnú úlohu v ekonomikách, v ktorých pôsobia, mali by sa ustanovenia tejto smernice týkajúce sa vyhlásenia o správe a riadení uplatňovať na podniky, ktorých prevoditeľné cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu.
- (29) Mnohé podniky vlastnia iné podniky a cieľom koordinácie právnych predpisov upravujúcich konsolidované účtovné závierky je chrániť záujmy v kapitálových spoločnostiach. Konsolidovaná účtovná závierka by sa mala zostaviť tak, aby sa spoločníkom a tretím stranám mohli poskytnúť finančné informácie týkajúce sa takýchto podnikov. Vnútroštátne právo upravujúce konsolidovanú účtovnú závierku by sa preto malo koordinovať, aby sa dosiahla porovnateľnosť a rovnocennosť informácií, ktoré by podniky mali uverejňovať v rámci Únie. Vzhľadom na absenciu nezávislej trhovej ceny transakcií by sa však členským štátom malo umožniť povoliť zaúčtovanie transferov podielových účastí v rámci skupiny, tzv. transakcií medzi subjektmi pod spoločným rozhodujúcim vplyvom jedného subjektu, pomocou metódy spoločného vedenia záujmov, pri ktorej sa účtovná hodnota podielov v držbe podniku zahrnutého do konsolidácie zúčtuje len so zodpovedajúcim percentuálnym podielom na základnom imaní.
- (30) V smernici 83/349/EHS sa nachádzala požiadavka zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku za skupiny v prípade, ak bol buď materský podnik alebo jeden či viac dcérskych podnikov založený ako niektorý druh podniku uvedený v prílohe I alebo II tejto smernice. Členské štáty mali možnosť oslobodiť materský podnik od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku v prípadoch, ak materský podnik nebol jedným z druhov uvedených v prílohe I alebo II. V tejto smernici majú povinnosť zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku len materské podniky druhov uvedených v prílohe I alebo v určitých prípadoch v prílohe II, ale členským štátom sa nebráni rozšíriť rozsah pôsobnosti tejto smernice aj na iné situácie. V podstate sa teda nič nemení, keďže naďalej zostáva na členských štátoch, aby rozhodli, či sa bude požadovať zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku aj od podnikov, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (31) V konsolidovanej účtovnej závierke by sa mali prezentovať činnosti materského podniku a jeho dcérskych podnikov ako jedného ekonomického celku (skupiny). Podniky, v ktorých má materský podnik rozhodujúci vplyv, by sa mali považovať za dcérske podniky. Rozhodujúci vplyv by sa mal zakladať na držbe väčšiny hlasovacích práv, ale rozhodujúci vplyv môže existovať aj vtedy, keď existujú dohody s partnerskými akcionármi alebo spoločníkmi. Za určitých okolností sa rozhodujúci vplyv môže účinne vykonávať aj vtedy, keď materský podnik vlastní v dcérskom podniku menšinový podiel alebo nevlastní žiadny podiel. Členské štáty by mali mať právo vyžadovať, aby sa podniky nepodliehajúce rozhodujúcemu vplyvu, ktoré sú riadené jednotne alebo majú spoločný správny, riadiaci alebo dozorný orgán, zahrnuli do konsolidovanej účtovnej závierky.
- (32) Dcérsky podnik, ktorý je sám materským podnikom, by mal zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku. Členské štáty by však mali byť oprávnené oslobodiť takýto materský podnik od povinnosti zostavovať takúto konsolidovanú účtovnú závierku za určitých okolností, pokiaľ sú jeho spoločníci a tretie strany dostatočne chránené.
- (33) Od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku by mali byť oslobodené malé skupiny, pretože používatelia účtovných závierok malých podnikov nemajú komplikované informačné potreby a zostavovanie konsolidovanej účtovnej závierky popri ročnej účtovnej závierke materského a dcérskeho podniku môže byť finančne nákladné. Členské štáty by mali mať možnosť oslobodiť stredne veľké skupiny od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku na základe rovnakých dôvodov týkajúcich sa nákladov/prínosov v prípade, ak nie je žiadny z prepojených podnikov subjektom verejného záujmu.
- (34) Konsolidácia si vyžaduje zahrnutie majetku a záväzkov a výnosov a nákladov podnikov v skupine v plnej výške, samostatné vykázanie nekontrolujúcich podielov v konsolidovanej súvahe v rámci vlastného imania a samostatné vykázanie nekontrolujúcich podielov v rámci ziskov a strát skupiny v konsolidovanom výkaze ziskov a strát. Mali by sa však vykonať nevyhnutné úpravy, aby sa vylúčili vplyvy finančných vzťahov medzi konsolidovanými podnikmi.
- (35) Zásady vykazovania a oceňovania uplatniteľné pri zostavovaní ročnej účtovnej závierky by sa mali uplatňovať aj na zostavenie konsolidovanej účtovnej závierky. Členským štátom by však malo byť umožnené povoliť, aby sa všeobecné ustanovenia a zásady uvedené v tejto smernici uplatňovali v ročnej účtovnej závierke odlišne v porovnaní s konsolidovanou účtovnou závierkou.
- (36) Pridružené podniky by sa mali zahrnúť do konsolidovanej účtovnej závierky prostredníctvom metódy vlastného imania. Ustanovenia o oceňovaní pridružených podnikov by mali v podstate zostať oproti smernici 83/349/EHS nezmenené a metódy, ktoré sú v uvedenej smernici povolené, možno stále uplatňovať. Členské štáty by mali tiež mať možnosť povoliť alebo vyžadovať, aby sa spoločne riadený podnik zahrnul do konsolidovanej účtovnej závierky proporcionálnou konsolidáciou.

- (37) Konsolidovaná účtovná závierka by mala obsahovať všetky zverejnenia údajov v poznámkach k účtovnej závierke za podniky zahrnuté do konsolidácie ako celku. Mali by sa zverejniť aj mená, sídla a podiely skupiny na kapitáli podnikov, pokiaľ ide o dcérske podniky, pridružené podniky, spoločne riadené podniky a podielové účasti.
- (38) Ročné účtovné závierky všetkých podnikov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by sa mala uverejniť v súlade so smernicou 2009/101/ES. Je však vhodné ustanoviť, aby sa v tejto oblasti mohli malým a stredne veľkým podnikom udeliť určité výnimky.
- (39) Členské štáty sa dôrazne nabádajú, aby vypracovali systémy elektronického uverejňovania, ktoré umožnia podnikom predkladať účtovné údaje vrátane štatutárnych účtovných závierok iba raz a vo forme, ktorá umožní viacerým používateľom jednoduchý prístup k týmto údajom a ich použitie. Pokiaľ ide o predkladanie účtovnej závierky, Komisia sa nabáda, aby preskúmala možnosti využívania harmonizovaného elektronického formátu. Takéto systémy by však nemali zaťažovať malé a stredne veľké podniky.
- (40) Členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku by prinajmenšom mali byť kolektívne zodpovední voči podniku za zostavenie a uverejnenie ročnej účtovnej závierky a správ o hospodárení. Rovnaký prístup by sa mal uplatňovať voči členom správnych, riadiacich a dozorných orgánov podnikov zostavujúcich konsolidované účtovné závierky. Tieto orgány konajú v rámci právomocí, ktoré sú im priznané vnútroštátnym právom. Toto by nemalo brániť členským štátom v tom, aby išli ďalej a ustanovili priamu zodpovednosť voči akcionárom alebo dokonca voči ostatným zúčastneným stranám.
- (41) Zodpovednosť za zostavovanie a uverejňovanie ročnej účtovnej závierky a konsolidovanej účtovnej závierky, ako aj správ o hospodárení a konsolidovaných správ o hospodárení vyplýva z vnútroštátneho práva. Príslušné pravidlá zodpovednosti ustanovené každým členským štátom podľa jeho vnútroštátneho práva by sa mali vzťahovať na členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku. Členským štátom by sa malo umožniť, aby určili rozsah zodpovednosti.
- (42) S cieľom podporiť vierohodné procesy finančného výkazníctva v celej únii by členovia orgánov podniku, ktorý je zodpovedný za zostavovanie účtovnej závierky podniku, mali zabezpečiť, aby finančné informácie uvedené v ročnej účtovnej závierke podniku a v konsolidovanej účtovnej závierke skupiny poskytovali pravdivý a verný obraz.
- (43) Mal by sa vykonať audit ročnej účtovnej závierky a konsolidovanej účtovnej závierky. Požiadavka, aby sa v názore audítora konštatovalo, či ročná alebo konsolidovaná účtovná závierka poskytuje pravdivý a verný obraz v súlade s príslušným rámcom finančného výkazníctva, by sa nemala chápať ako obmedzenie rozsahu uvedeného názoru, ale ako objasnenie kontextu, v ktorom sa vyjadruje. Ročná účtovná závierka malých podnikov by nemala podliehať tejto povinnosti vykonať audit, pretože audit môže pre túto kategóriu podnikov predstavovať výrazné administratívne zaťaženie, keďže v prípade mnohých malých podnikov sú tie isté osoby akcionármi aj riadiacimi pracovníkmi, a preto majú obmedzenú potrebu overenia účtovnej závierky treťou stranou. Touto smernicou by sa však členským štátom nemalo brániť v tom, aby stanovili povinnosť auditu malým podnikom, zohľadňujúc pritom špecifické podmienky a potreby malých podnikov a používateľov ich účtovných závierok. Ďalej je vhodnejšie vymedziť obsah správy audítora v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES zo 17. mája 2006 o štatutárnom audite ročných účtovných závierok a konsolidovaných účtovných závierok⁽¹⁾. Preto by sa uvedená smernica mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (44) S cieľom zabezpečiť vyššiu transparentnosť platieb vládam by veľké podniky a subjekty verejného záujmu pôsobiace v ťažobnom priemysle alebo v oblasti klčovania pralesov⁽²⁾ mali každoročne v samostatnej správe zverejňovať významné platby uhrádzané vládam v krajinách, v ktorých pôsobia. Takéto podniky pôsobia v krajinách bohatých na prírodné zdroje, najmä nerasty, ropu, zemný plyn a pralesy. Správa by mala zahŕňať druhy platieb porovnateľné s platbami, ktoré zverejňuje podnik zúčastňujúci sa iniciatívy pre transparentnosť v ťažobnom priemysle (EITI). Iniciatívou sa zároveň dopĺňa akčný plán Európskej únie pre vynútiteľnosť práva, správu a obchod v lesnom hospodárstve (EU FLEGT) a ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 995/2010 z 20. októbra 2010, ktorým sa ustanovujú povinnosti hospodárskych subjektov uvádzajúcich na trh drevo a výrobky z dreva⁽³⁾, v ktorom sa od obchodníkov s výrobkami z dreva vyžaduje, aby s náležitou starostlivosťou zabránili vstupu ilegálneho dreva na trh Únie.

(1) Ú. v. EÚ L 157, 9.6.2006, s. 87.

(2) Vymedzené v smernici 2009/28/ES ako „les a iné zalesnené plochy s prirodzene sa vyskytujúcimi druhmi bez jasnej známky ľudskej činnosti a bez výrazného narušenia ekologických procesov“.

(3) Ú. v. EÚ L 295, 12.11.2010, s. 23.

- (45) Správa by mala pomôcť vládam krajín s bohatými zdrojmi uplatňovať zásady a kritériá EITI a zodpovedať sa svojim občanom za platby, ktoré tieto vlády prijímajú od podnikov pôsobiacich v ťažobnom priemysle alebo podnikov, ktoré kľúčujú pralesy, vo svojej jurisdikcii. Správa by mala zahŕňať zverejnenie údajov podľa krajín a podľa projektov. Projekt by mal byť vymedzený ako prevádzkové činnosti, ktoré upravuje jediná zmluva, licencia, zmluva o prenájme, koncesia alebo podobné právne dohody a ktoré sú základom pre platobnú povinnosť voči vláde. Bez ohľadu na to však v prípade, že je navzájom zásadným spôsobom prepojených viacero takýchto dohôd, malo by sa to považovať za projekt. „Zásadným spôsobom prepojené“ právne dohody by sa mali chápať ako súbor prevádzkovo a geograficky integrovaných zmlúv, licencií, zmlúv o prenájme alebo koncesií alebo súvisiacich dohôd s podmienkami, ktoré sa v zásade zhodujú, ktoré sú podpísané s vládou a vznikajú z nich platobné záväzky. Takéto dohody môže upravovať jedna zmluva, zmluva o spoločnom podniku, dohoda o spoločnej výrobe alebo iná všeobecná právna dohoda.
- (46) Akákoľvek platba uskutočnená ako jednotlivá platba alebo viaceré súvisiace platby sa v správe nemusia zohľadniť, ak je v priebehu účtovného roka nižšia ako 100 000 EUR. To znamená, že v prípade akéhokoľvek dojednania o pravidelných platbách alebo splátkach (napr. poplatky za nájom) musí podnik zohľadniť úhrnnú sumu súvisiacich pravidelných platieb alebo splátok súvisiacich platieb pri určovaní toho, či sa v prípade týchto viacerých platieb dosiahol limit, a podľa toho, či sa požaduje zverejnenie.
- (47) Podniky vyvíjajúce činnosť v ťažobnom priemysle alebo oblasti kľčovania pralesov by nemali musieť rozčleňovať a priradovať platby na projekt v prípade platieb, ktoré sa uhrádzajú v súvislosti s povinnosťami uloženými podnikom na ich úrovni, a nie na úrovni projektu. Napríklad, ak má podnik v hostiteľskej krajine viac ako jeden projekt a vláda tejto krajiny stanoví pre tento podnik daň z príjmu právnických osôb v súvislosti s celým príjmom podniku v danej krajine, a nielen v súvislosti s konkrétnym projektom alebo činnosťou v danej krajine, podniku by sa malo povoliť zverejnenie výslednej platby alebo platieb dane z príjmov bez uvedenia konkrétneho projektu súvisiaceho s touto platbou.
- (48) Podnik vyvíjajúci činnosť v ťažobnom priemysle alebo oblasti kľčovania pralesov vo všeobecnosti nemusí zverejňovať dividendy vyplatené vládam ako kmeňovému alebo riadnemu akcionárovi tohto podniku, pokiaľ sa dividendy vyplácajú vláde za tých istých podmienok ako ostatným akcionárom. Od podniku sa však požaduje zverejnenie akýchkoľvek dividend vyplatených namiesto poplatkov za výrobu alebo licenčných poplatkov.
- (49) S cieľom riešiť otázku potenciálneho obchádzania požiadaviek na zverejňovanie by sa v tejto smernici mali bližšie uviesť platby, ktoré sa majú zverejňovať v súvislosti s podstatou dotknutej činnosti alebo platby. Preto by podnik nemal mať umožnené vyhnúť sa zverejneniu, napríklad zmenou charakteristiky činnosti, na ktorú by sa inak táto smernica vzťahovala. Platby alebo činnosti by sa okrem toho nemali umelo rozdeľovať alebo spájať s cieľom vyhnúť sa takýmto požiadavkám na zverejňovanie.
- (50) S cieľom stanoviť okolnosti, za ktorých by sa podniky mali oslobodiť od požiadaviek na výkazníctvo stanovených v kapitole 10, by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať delegované akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ, pokiaľ ide o určenie kritérií, ktoré sa majú uplatňovať pri posudzovaní toho, či sú požiadavky tretej krajiny na výkazníctvo rovnocenné požiadavkám uvedenej kapitoly. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (51) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania článku 46 ods. 1 by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (¹).
- (52) Režim výkazníctva by mal byť predmetom preskúmania a správy Komisie do troch rokov od uplynutia lehoty na transpozíciu tejto smernice členskými štátmi. V tomto preskúmaní by sa mala zväziť účinnosť režimu a zohľadniť medzinárodný vývoj vrátane otázok konkurencieschopnosti a energetickej bezpečnosti. V preskúmaní by sa tiež malo zväziť rozšírenie požiadaviek na výkazníctvo na ďalšie priemyselné odvetvia a tiež otázka, či by sa mal vykonať audit tejto správy. Okrem toho by sa v preskúmaní mali zohľadniť skúsenosti zostavovateľov a používateľov informácií o platbách a zväziť, či by nebolo vhodné zahrnúť dodatočné informácie o platbách, ako napr. skutočné sadzby dane a údaje o príjmech, napríklad informácie o bankovom účte.

(¹) Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (53) V súlade so závermi samitu G8, ktorý sa konal v máji 2011 v Deauville, a s cieľom podporiť rovnaké medzinárodné podmienky by Komisia mala naďalej nabádať všetkých medzinárodných partnerov, aby zavádzali podobné požiadavky týkajúce sa podávania správ o platbách vládam. V tomto kontexte je osobitne dôležité pokračovať v práci na príslušnom medzinárodnom účtovnom štandarde.
- (54) S cieľom zohľadniť budúce zmeny zákonov členských štátov a právnych predpisov Únie v súvislosti s druhmi podnikov by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 ZFEÚ s cieľom aktualizovať zoznamy podnikov uvedených v prílohách I a II. Použitie delegovaných aktov je tiež nevyhnutné na prispôbienie kritéria veľkosti podniku, keďže plynutím času inflácia zníži ich skutočnú hodnotu. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov. Pri príprave a vypracúvaní delegovaných aktov by Komisia mala zabezpečiť, aby sa príslušné dokumenty súčasne, vo vhodnom čase a vhodným spôsobom postúpili Európskemu parlamentu a Rade.
- (55) Keďže ciele tejto smernice, a to uľahčenie cezhraničných investícií a zlepšenie porovnateľnosti v rámci celej Únie a dôvery verejnosti v účtovné závierky a správy predkladané prostredníctvom zlepšeného a konzistentného špecifického zverejňovania, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov tejto smernice ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.
- (56) Táto smernica nahrádza smernice 78/660/EHS a 83/349/EHS. Preto by sa uvedené smernice mali zrušiť.
- (57) V tejto smernici sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie.
- (58) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie k vysvetľujúcim dokumentom z 28. septembra 2011 sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch doplnia oznámenie o svojich transpozičných opatreniach jedným alebo viacerými dokumentmi vysvetľujúcimi vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. Vo vzťahu k tejto smernici sa zákonodarcia domnieva, že je zasielanie tabuľky zhody odôvodnené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

ROZSAH PÔSOBNOSTI, VYMEDZENIE POJMOV A KATEGÓRIE PODNIKOV A SKUPÍN

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Koordinačné opatrenia stanovené touto smernicou sa vzťahujú na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov týkajúce sa druhov podnikov, ktoré sú uvedené:

- a) v prílohe I;
- b) v prílohe II, pričom všetci priami alebo nepriami spoločníci v podniku, ktorí inak ručia neobmedzene, v skutočnosti ručia obmedzene, pretože títo spoločníci sú podnikmi:

- i) druhu uvedeného v prílohe I; alebo

- ii) na ktoré sa nevzťahuje právo niektorého členského štátu, ale ktorý má právnu formu porovnateľnú s formami uvedenými v prílohe I.

2. Členské štáty oznámia v primeranom čase Komisii zmeny druhov podnikov vo svojom vnútroštátnom práve, ktoré môžu mať vplyv na presnosť údajov v prílohe I alebo II. V takomto prípade je Komisia splnomocnená prispôbovať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 49 zoznamy podnikov uvedených v prílohách I a II.

Článok 2

Vymedzenia pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „subjekty verejného záujmu“ sú podniky patriace do rozsahu pôsobnosti článku 1, ktoré:

- a) sa riadia právom členského štátu a ktorých prevoditeľné cenné papiere sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu ktoréhokoľvek členského štátu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 145, 30.4.2004, s. 1.

- b) sú úverovými inštitúciami podľa vymedzenia v článku 4 bode 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií⁽¹⁾, a nie sú úverovými inštitúciami uvedenými v článku 2 uvedenej smernice;
- c) sú poisťovňami v zmysle článku 2 ods. 1 smernice Rady 91/674/EHS z 19. decembra 1991 o ročných účtovných zvierkach a konsolidovaných účtovných zvierkach poisťovní⁽²⁾; alebo
- d) určili členské štáty ako subjekty verejného záujmu, napríklad podniky, ktoré sú dôležité z verejného hľadiska z dôvodu povahy ich podnikania, ich veľkosti alebo počtu zamestnancov;
2. „podielová účasť“ sú práva k základnému imaniu iných podnikov, či už sú alebo nie sú reprezentované certifikátmi, vytvárajúce trvalú väzbu s týmito podnikmi a ktoré sú určené na podporu činností podniku, ktorý je držiteľom týchto práv. Predpokladá sa, že podiel na základnom imaní v inom podniku predstavuje podielovú účasť vtedy, keď prevyšuje percentuálny limit stanovený členskými štátmi, ktorý je najviac 20 %;
3. „spriaznená osoba“ má rovnaký význam ako v medzinárodných účtovných štandardoch prijatých v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 z 19. júla 2002 o uplatňovaní medzinárodných účtovných noriem⁽³⁾;
4. „neobežný majetok“ je majetok určený na dlhodobé používanie pre činnosti podniku;
5. „čistý obrát“ sú sumy získané z predaja výrobkov alebo poskytovania služieb po odpočítaní obchodných zliav, dane z pridanej hodnoty a ďalších daní priamo súvisiacich s obrátom;
6. „obstarávací cena“ je kúpna cena a náklady súvisiace s obstaraním, mínus všetky zníženia obstarávacích nákladov;
7. „výrobné náklady“ sú obstarávací cena surovín, spotrebného materiálu a ďalšie náklady priamo priraditeľné príslušnej položke. Členské štáty povolia alebo vyžadujú, aby sa zahrnula aj primeraná časť príslušnej položke nepriamo priraditeľných fixných alebo variabilných režijných nákladov, a to v rozsahu, v akom sa vzťahujú na obdobie výroby. Nezahŕňajú sa sem odbytové náklady;
8. „úprava hodnoty“ sú úpravy, ktorých účelom je zohľadniť zmeny hodnôt jednotlivých položiek majetku určené ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, a to bez ohľadu na to, či je táto zmena konečná alebo nie;
9. „materský podnik“ je podnik, ktorý má rozhodujúci vplyv v jednom alebo viacerých dcérskych podnikoch;
10. „dcérsky podnik“ je podnik, v ktorom má materský podnik rozhodujúci vplyv, vrátane ktoréhokoľvek dcérskeho podniku konečného materského podniku;
11. „skupina“ je materský podnik a všetky jeho dcérske podniky;
12. „prepojené podniky“ sú dva alebo viaceré podniky v rámci skupiny;
13. „pridružený podnik“ je podnik, v ktorom má podielovú účasť iný podnik a tento iný podnik má podstatný vplyv na prevádzkovú a finančnú politiku takéhoto pridruženého podniku. Predpokladá sa, že podnik vykonáva podstatný vplyv v inom podniku, ak má v tomto inom podniku 20 % alebo viac hlasovacích práv akcionárov alebo spoločníkov;
14. „investičné podniky“ sú:
- a) podniky, ktorých jediným predmetom činnosti je investovať svoje finančné prostriedky do rôznych cenných papierov, nehnuteľností alebo iného majetku s jediným cieľom, a to rozložiť investičné riziká a poskytnúť svojim akcionárom úžitok z výsledkov správy ich majetku;
- b) podniky pridružené k investičným podnikom so základným imaním, ak je jediným predmetom činnosti týchto pridružených podnikov nadobudnutie úplne splatených podielov emitovaných týmito investičnými podnikmi bez toho, aby tým bol dotknutý článok 22 ods. 1 písm. h) smernice 2012/30/EÚ;
15. „finančné holdingové podniky“ sú podniky, ktorých jediným predmetom činnosti je nadobudnutie účasti v iných podnikoch a ich spravovanie a zhodnocovanie bez priameho alebo nepriameho zasahovania do riadenia týchto podnikov, pričom tým nie sú dotknuté ich práva ako akcionárov;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 374, 31.12.1991, s. 7.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 243, 11.9.2002, s. 1.

16. „významný“ je taký príznak informácie, pri ktorom by sa mohlo odôvodnene predpokladať, že vynechanie alebo nesprávne uvedenie takejto informácie by ovplyvnilo rozhodnutia, ktoré používatelia prijímajú na základe účtovnej závierky daného podniku. Významnosť jednotlivých položiek sa posudzuje v kontexte ďalších podobných položiek.

Článok 3

Kategórie podnikov a skupín

1. V prípade, že členské štáty uplatňujú jednu alebo viaceré možnosti ustanovené v článku 36, vymedzia mikropodniky ako podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: 350 000 EUR;
- b) čistý obrat: 700 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 10.

2. Malé podniky sú podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: 4 000 000 EUR;
- b) čistý obrat: 8 000 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 50.

Členské štáty môžu vymedziť limity presahujúce limity uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku. Tieto limity však nesmú byť vyššie ako 6 000 000 EUR pre celkovú bilančnú sumu a 12 000 000 EUR pre čistý obrat.

3. Stredne veľké podniky sú podniky, ktoré nie sú mikropodnikmi alebo malými podnikmi a ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: 20 000 000 EUR;
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 250.

4. Veľké podniky sú podniky, ktoré ku dňu, ku ktorému sa ich účtovná závierka zostavuje, prekročia aspoň dve z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: 20 000 000 EUR;
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 250.

5. Malé skupiny sú skupiny pozostávajúce z materského a dcérskych podnikov, ktoré sa majú zahrnúť do konsolidácie, a ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka materského podniku, na konsolidovanom základe neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: 4 000 000 EUR;
- b) čistý obrat: 8 000 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 50.

Členské štáty môžu vymedziť limity presahujúce limity uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku. Tieto limity však nesmú byť vyššie ako 6 000 000 EUR pre celkovú bilančnú sumu a 12 000 000 EUR pre čistý obrat.

6. Stredne veľké skupiny sú skupiny, ktoré nie sú malými skupinami a pozostávajú z materského a dcérskych podnikov, ktoré sa majú zahrnúť do konsolidácie, a ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka materského podniku, na konsolidovanom základe neprekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: EUR 20 000 000;
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 250.

7. Veľké skupiny sú skupiny pozostávajúce z materského a dcérskych podnikov, ktoré sa majú zahrnúť do konsolidácie, a ktoré ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka materského podniku, na konsolidovanom základe prekročia limity aspoň dvoch z týchto troch kritérií:

- a) celková bilančná suma: 20 000 000 EUR;
- b) čistý obrat: 40 000 000 EUR;
- c) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka: 250.

8. Členské štáty povolia, aby sa pri výpočte limitov uvedených v odsekoch 5 až 7 tohto článku neuplatnilo ani zúčtovanie uvedené v článku 24 ods. 3, ani eliminácie v dôsledku článku 24 ods. 7. V takýchto prípadoch sa limity pre kritérium „celková bilančná suma“ a kritérium „čistý obrat“ zvyšujú o 20 %.

9. V prípade tých členských štátov, ktoré neprijali euro, sa suma vyjadrená v národnej mene ekvivalentná sumám ustanoveným v odsekoch 1 až 7 získa uplatnením výmenného kurzu uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* v deň nadobudnutia účinnosti každej smernice ustanovujúcej tieto sumy.

Na účely prevodu na národné meny tých členských štátov, ktoré neprijali euro, sa sumy v eurách uvedené v odsekoch 1, 3, 4, 6 a 7 môžu zvýšiť alebo znížiť maximálne o 5 % s cieľom dosiahnuť okružle sumy v národných menách.

10. Keď ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, podnik alebo skupina prekročí alebo prestane prekračovať limity dvoch z troch kritérií stanovených v odsekoch 1 až 7, táto skutočnosť ovplyvní uplatnenie výnimiek ustanovených v tejto smernici iba vtedy, keď sa to zopakuje v dvoch po sebe idúcich účtovných rokoch.

11. Celková bilančná suma uvedená v odsekoch 1 až 7 tohto článku pozostáva z celkovej hodnoty majetku uvedenej v bodoch A až E časti „Majetok“ štruktúry stanovenej v prílohe III alebo majetku uvedeného v bodoch A až E štruktúry stanovenej v prílohe IV.

12. Pri postupe výpočtu limitov v odsekoch 1 až 7 môžu členské štáty vyžadovať zahrnutie výnosov z iných zdrojov v prípade podnikov, pri ktorých „čistý obrat“ nie je relevantný. Členské štáty môžu vyžadovať, aby materské podniky počítali svoje limity na konsolidovanom základe, a nie na individuálnom základe. Členské štáty môžu tiež vyžadovať, aby svoje limity počítali na konsolidovanom alebo súhrnnom základe aj prepojené podniky, ak takéto podniky boli založené výlučne s cieľom vyhnúť sa vykazovaniu určitých informácií.

13. S cieľom zohľadniť účinky inflácie Komisia najmenej každých päť rokov preskúma a v prípade, že je to vhodné, delegovanými aktmi v súlade s článkom 49 zmení limity uvedené v odsekoch 1 až 7 tohto článku, pričom zohľadní miery inflácie uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

KAPITOLA 2

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA A ZÁSADY

Článok 4

Všeobecné ustanovenia

1. Ročná účtovná závierka tvorí jeden celok a pri všetkých podnikoch obsahuje aspoň súvahu, výkaz ziskov a strát a poznámky k účtovnej závierke.

Členské štáty môžu od iných ako malých podnikov požadovať, aby ročná účtovná závierka popri dokumentoch uvedených v prvom pododseku obsahovala aj iné výkazy.

2. Ročná účtovná závierka sa zostavuje zrozumiteľne a v súlade s ustanoveniami tejto smernice.

3. Ročná účtovná závierka poskytuje pravdivý a verný obraz majetku, záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia podniku. Ak by uplatňovanie tejto smernice nebolo dostatočné na to, aby poskytla pravdivý a verný obraz majetku, záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia podniku, v poznámkach k účtovnej závierke sa poskytnú také doplňujúce informácie, ktoré sú potrebné na zabezpečenie súladu s uvedenou požiadavkou.

4. Ak by vo výnimočných prípadoch bolo uplatnenie ustanovenia tejto smernice nezlučiteľné s povinnosťou ustanovenou v odseku 3, toto ustanovenie sa neaplikuje s cieľom poskytnúť pravdivý a verný obraz majetku, záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia podniku. Neaplikácia každého takéhoto ustanovenia sa zverejní v poznámkach k účtovnej závierke spolu s vysvetlením dôvodov pre jeho neaplikáciu a jeho vplyvu na majetok, záväzky, finančnú situáciu a výsledok hospodárenia podniku.

Členské štáty môžu takéto výnimočné prípady definovať a ustanoviť príslušné osobitné pravidlá, ktoré sa v takýchto prípadoch majú uplatňovať.

5. Členské štáty môžu od iných ako malých podnikov vyžadovať, aby vo svojej ročnej účtovnej závierke zverejnili doplňujúce informácie k tým, ktorých zverejnenie sa vyžaduje podľa tejto smernice.

6. Odchyľne od odseku 5 môžu členské štáty vyžadovať od malých podnikov, aby pripravovali, poskytovali a uverejňovali informácie v účtovnej závierke nad rámec požiadaviek tejto smernice za predpokladu, že všetky takéto informácie sa zhromažďujú prostredníctvom jediného systému predkladania a uchovávanía účtovných závierok a požiadavka na zverejňovanie je ustanovená vo vnútroštátnych daňových predpisoch striktné na účely výberu daní. Informácie, ktoré sa požadujú v súlade s týmto odsekom, sa zaradia do príslušnej časti účtovnej závierky.

7. Členské štáty oznámia Komisii pri transpozícii tejto smernice a keď zavedú nové požiadavky v súlade s odsekom 6 do vnútroštátneho práva akékoľvek ďalšie informácie, ktoré vyžadujú v súlade s odsekom 6.

8. Členské štáty, ktoré na predkladanie a uverejňovanie ročných účtovných závierok používajú elektronické riešenia, zabezpečia, aby sa od malých podnikov nevyžadovalo uverejňovať v súlade s kapitolou 7 ďalšie informácie požadované vo vnútroštátnych daňových predpisoch, ako sa uvádza v odseku 6.

Článok 5

Všeobecné zverejňovanie

V dokumente, ktorý obsahuje účtovnú závierku, sa uvedie meno podniku a informácie stanovené v článku 5 písm. a) a b) smernice 2009/101/ES.

Článok 6

Všeobecné zásady finančného výkazníctva

1. Položky prezentované v ročnej a konsolidovanej účtovnej závierke sa vykazujú a oceňujú v súlade s týmito všeobecnými zásadami:

- a) predpokladá sa, že podnik vykonáva svoju činnosť nepretržite;
- b) účtovné postupy a oceňovacie základne sa v dvoch po sebe nasledujúcich účtovných rokoch uplatňujú konzistentne;
- c) vykazovanie a oceňovanie sa uskutočňuje na základe zásady opatrnosti, a najmä:
 - i) vykazovať sa môžu iba zisky, ktoré boli ku dňu, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje, realizované;
 - ii) vykazujú sa všetky záväzky, ktoré vzniknú počas príslušného účtovného roka alebo počas niektorého predchádzajúceho účtovného roka, dokonca aj keď sa takéto záväzky stanú známymi až v období medzi dňom, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje, a dňom jej zostavenia, a
 - iii) vykazujú sa všetky záporné úpravy hodnoty, a to nezávisle od toho, či je výsledkom účtovného roka zisk alebo strata;
- d) sumy vykázané v súvahe a vo výkaze ziskov a strát sa vypočítajú podľa akruálneho princípu;
- e) počiatočná súvaha za každý účtovný rok musí zodpovedať konečnej súvahe za predchádzajúci účtovný rok;
- f) prvky položiek majetku a záväzkov sa oceňujú samostatne;

g) započítavanie položiek majetku a záväzkov alebo položiek výnosov a nákladov je zakázané;

h) položky vo výkaze ziskov a strát a v súvahe sa účtujú a prezentujú so zreteľom na podstatu dotknutej transakcie alebo dohody;

i) položky vykazované v účtovnej závierke sa oceňujú v súlade so zásadou obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov; a

j) požiadavky ustanovené v tejto smernici, ktoré sa týkajú vykazovania, oceňovania, prezentácie, zverejňovania a konsolidácie, sa musia dodržiavať, ak je vplyv ich nedodržiavania bezvýznamný.

2. Bez ohľadu na odsek 1 písm. g) môžu členské štáty v špecifických prípadoch povoliť alebo vyžadovať, aby podniky uskutočnili započítanie položiek majetku a záväzkov alebo položiek výnosov a nákladov, za predpokladu, že sa započítavané sumy uvedú v poznámkach k účtovnej závierke ako hrubé sumy.

3. Členské štáty môžu oslobodiť podniky od požiadaviek uvedených v odseku 1 písm. h).

4. Členské štáty môžu obmedziť rozsah pôsobnosti odseku 1 písm. j) na prezentáciu a zverejňovanie.

5. Členské štáty môžu popri sumách vykazovaných v súlade s odsekom 1 písm. c) bodom ii) povoliť alebo vyžadovať vykazovanie všetkých predvídateľných záväzkov a potenciálnych strát, ktoré vznikli počas príslušného účtovného roka alebo niektorého predchádzajúceho účtovného roka, aj keď sa tieto záväzky alebo straty stanú známymi až v čase medzi dňom, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje, a dňom jej zostavenia.

Článok 7

Alternatívna oceňovacia základňa neobežného majetku v sumách po precenení

1. Odchylné od článku 6 ods. 1 písm. i) môžu členské štáty povoliť alebo vyžadovať, aby všetky podniky alebo akékoľvek triedy podnikov oceňovali neobežný majetok v sumách po precenení. Ak vnútroštátne právne predpisy upravujú oceňovanie na základe precenenia, musí sa v nich vymedziť jeho obsah, obmedzenia a pravidlá jeho uplatňovania.

2. Ak sa uplatňuje odsek 1, suma rozdielu medzi ocenením na základe obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov a ocenením na základe precenenia sa uvádza v súvahe v rezervnom fonde z precenenia v rámci položky „vlastné imanie“.

Rezervný fond z precenenia sa môže kedykoľvek v celku alebo čiastočne transformovať na základné imanie.

Rezervný fond z precenenia sa znižuje v prípade, ak sumy, ktoré sa doňho presunú, už nie sú na uplatnenie účtovania na základe precenenia potrebné. Členské štáty môžu stanoviť pravidlá upravujúce použitie rezervného fondu z precenenia za predpokladu, že presuny z tohto rezervného fondu do výkazu ziskov a strát sa môžu urobiť, len ak sa presunuté sumy uviedli vo výkaze ziskov a strát ako náklad alebo ak odrážajú skutočne realizované zvýšenia hodnoty. Žiadna časť rezervného fondu z precenenia sa nesmie rozdeľovať, či už priamo alebo nepriamo, ak nepredstavuje skutočne realizovaný prírastok hodnoty.

Okrem prípadov uvedených v druhom a treťom pododseku tohto odseku sa rezervný fond z precenenia nesmie znižovať.

3. Úpravy hodnoty sa vypočítavajú každý rok na základe precenenej hodnoty. Odchylny od článkov 9 a 13 však členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby len úpravy hodnoty vypočítané na základe obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov boli vykázané ako príslušná položka v štruktúrach stanovených v prílohách V a VI a rozdiel vyplývajúci z precenenej hodnoty podľa tohto článku bol vykázaný v týchto štruktúrach osobitne.

Článok 8

Alternatívna oceňovacia základňa reálnej hodnoty

1. Odchylny od článku 6 ods. 1 písm. i) a podľa podmienok stanovených v tomto článku:

- a) členské štáty povolia alebo vyžadujú pri všetkých podnikoch alebo akýchkoľvek triedach podnikov oceňovanie finančných nástrojov vrátane derivátových finančných nástrojov reálnou hodnotou, a
- b) členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať pri všetkých podnikoch alebo akýchkoľvek triedach podnikov oceňovanie vymedzených kategórií majetku, ktorý nie je finančným nástrojom, sumami určenými odkazom na reálnu hodnotu.

Takéto povolenie alebo požiadavka sa môže obmedziť na konsolidovanú účtovnú závierku.

2. Na účely tejto smernice sa zmluvy založené na komoditách, ktoré dávajú zmluvnej strane právo na vyrovnanie v hotovosti alebo pomocou nejakého iného finančného nástroja, považujú za derivátové finančné nástroje, okrem prípadov, ak takéto zmluvy:

a) boli uzavreté s cieľom, aby v čase uzavretia zmluvy ako aj následne zabezpečili očakávané potreby podniku na nákup, predaj alebo používanie;

b) boli od začiatku navrhnuté ako zmluvy založené na komoditách a

c) očakáva sa, že sa vyrovnajú dodaním komodity.

3. Odsek 1 písm. a) sa vzťahuje iba na tieto záväzky:

a) záväzky držané ako súčasť obchodného portfólia a

b) derivátové finančné nástroje.

4. Oceňovanie podľa odseku 1 písm. a) sa nevzťahuje na:

a) nederivátové finančné nástroje držané do splatnosti;

b) pôžičky, ktoré podnik poskytol, a pohľadávky, ktorých pôvod vzniku je v podniku, a tieto pôžičky a pohľadávky nie sú držané na účely obchodovania, a

c) účasti v dcérskych podnikoch, pridružených a spoločných podnikoch, nástroje vlastného imania emitované samotným podnikom, zmluvy o podmienenom plnení pri podnikovej kombinácii a iné finančné nástroje s takými osobitnými parametrami, že dané nástroje sa vzhľadom na to, čo je vo všeobecnosti akceptované, účtujú odlišne od ostatných finančných nástrojov.

5. Odchylny od článku 6 ods. 1 písm. i) môžu členské štáty vo vzťahu k akémukoľvek majetku a záväzkom, ktoré sa kvalifikujú ako hedžované položky v účtovníctve hedžingu reálnej hodnoty alebo určené časti takéhoto majetku alebo záväzkov, umožniť oceňovanie špecifickou hodnotou vyžadovanou týmto systémom účtovníctva.

6. Odchylny od odsekov 3 a 4 môžu členské štáty povoliť alebo vyžadovať vykazovanie, oceňovanie a zverejňovanie finančných nástrojov v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002.

7. Reálna hodnota v zmysle tohto článku sa určuje odkazom na niektorú z týchto hodnôt:

a) trhovú hodnotu pre tie finančné nástroje, pre ktoré sa môže ľahko určiť spoľahlivý trh. Ak sa trhovú hodnotu nedá ľahko určiť pre nástroj ako celok, ale môže sa určiť pre jeho zložky alebo pre podobný nástroj, môže sa odvodiť z trhovej hodnoty týchto zložiek alebo podobného nástroja;

- b) pre tie finančné nástroje, pri ktorých sa spoľahlivý trh nedá ľahko určiť, hodnotu vyplývajúcu zo všeobecne akceptovaných modelov a postupov oceňovania za predpokladu, že sa týmito modelmi a postupmi zaistí primeraná aproximácia trhovej hodnoty.

Finančné nástroje, ktoré sa nedajú spoľahlivo oceňovať žiadnou z metód opísaných v písmenách a) a b) prvého pododseku, sa oceňujú v súlade so zásadou obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov, ak je oceňovanie podľa týchto oceňovacích základní možné.

8. Bez ohľadu na článok 6 ods. 1 písm. c), ak sa finančný nástroj oceňuje reálnou hodnotou, zmena hodnoty sa zahrnie do výkazu ziskov a strát okrem nasledujúcich prípadov, keď sa takáto zmena zahrnie priamo do rezervného fondu z ocenenia reálnou hodnotou:

- a) účtovaný nástroj je hedžingovým nástrojom podľa systému účtovania hedžingu, ktorý umožňuje, aby sa časť zmeny hodnoty alebo celá zmena hodnoty neuvádzala vo výkaze ziskov a strát, alebo
- b) zmena hodnoty súvisí s rozdielom výmenného kurzu vznikajúceho pri peňažnej položke, ktorá tvorí súčasť čistej investície podniku v zahraničnom subjekte.

Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa zmena hodnoty finančného majetku, ktorý je na predaj a nie je derivátovým finančným nástrojom, zahrnula priamo do rezervného fondu z ocenenia reálnou hodnotou. Tento rezervný fond z ocenenia reálnou hodnotou sa upraví, ak sumy, ktoré sa v ňom vykazujú už nie sú potrebné na uplatnenie písmen a) a b) prvého pododseku.

9. Bez ohľadu na článok 6 ods. 1 písm. c) môžu členské štáty povoliť alebo vyžadovať, aby všetky podniky alebo akékoľvek triedy podnikov v prípadoch, keď sa iný majetok než finančné nástroje oceňujú reálnou hodnotou, zahrnuli zmenu hodnoty do výkazu ziskov a strát.

KAPITOLA 3

SÚVAHA A VÝKAZ ZISKOV A STRÁT

Článok 9

Všeobecné ustanovenia o súvahe a výkaze ziskov a strát

1. Štruktúru súvahy a výkazu ziskov a strát nie je možné meniť z jedného účtovného roka na druhý. Výnimky z tejto

zásady sú však povolené vo výnimočných prípadoch s cieľom poskytnúť pravdivý a verný obraz majetku, záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia podniku. Všetky tieto výnimky a ich dôvody sa zverejnia v poznámkach k účtovnej závierke.

2. V súvahe a vo výkaze ziskov a strát sa položky uvedené v prílohách III až VI vykazujú samostatne v stanovenom poradí. Členské štáty povolia podrobnejšie rozdelenie týchto položiek pod podmienkou dodržania predpísaných štruktúr. Členské štáty povolia doplnenie medzisúčtov a nových položiek, ak obsah týchto nových položiek nie je zahrnutý v žiadnej z položiek v predpísaných štruktúrach. Členské štáty môžu vyžadovať takéto podrobnejšie členenie alebo medzisúčty alebo nové položky.

3. Štruktúra, nomenklatúra a terminológia položiek súvahy a výkazu ziskov a strát, ktoré sú označené arabskými číslicami, sa upraví, ak si to vyžaduje zvláštna povaha podniku. Členské štáty môžu vyžadovať takéto úpravy od podnikov, ktoré tvoria časť konkrétneho hospodárskeho sektora.

Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa položky súvahy a výkazu ziskov a strát, ktoré sú označené arabskými číslicami, zlúčili v prípadoch, ak nie sú významné z hľadiska sumy na účely pravdivého a verného obrazu majetku, záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia podniku, alebo ak takéto zlúčenie zabezpečuje lepšiu zrozumiteľnosť, a to za predpokladu, že sa s takto zlúčenými položkami bude v poznámkach k účtovnej závierke nakladať samostatne.

4. Odchyľne od odsekov 2 a 3 tohto článku môžu členské štáty obmedziť možnosť podnikov odchyliť sa od štruktúr stanovených v prílohách III až VI v takom rozsahu, aký je potrebný na elektronické predkladanie účtovnej závierky.

5. V súvahe a vo výkaze ziskov a strát sa pri každej položke uvedie hodnota za účtovný rok, na ktorý sa súvaha a výkaz ziskov a strát vzťahujú, ako aj hodnota týkajúca sa zodpovedajúcej položky za predchádzajúci účtovný rok. Ak tieto hodnoty nie sú porovnateľné, členské štáty môžu vyžadovať úpravu hodnôt za predchádzajúci účtovný rok. Každý prípad neporovnateľnosti alebo úpravy hodnôt sa zverejní s vysvetlením v poznámkach k účtovnej závierke.

6. Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať úpravu štruktúry súvahy a výkazu ziskov a strát tak, aby vykazovali použitie zisku alebo vysporiadanie straty.

7. Pokiaľ ide o uvádzanie podielových účastí v ročnej účtovnej závierke:

- a) členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať zaúčtovanie podielových účastí pomocou metódy vlastného imania ustanovenej v článku 27, pričom sa zohľadnia nevyhnutné úpravy vyplývajúce zo špecifických parametrov ročnej účtovnej závierky v porovnaní s konsolidovanou účtovnou závierkou;
- b) členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa časť zisku alebo straty pripadajúca na podielovú účasť vykazovala vo výkaze ziskov a strát iba do výšky zodpovedajúcej dividendám, ktoré už boli prijaté alebo ktorých vyplatenie si možno nárokovať; a
- c) ak zisk pripadajúci na podielovú účasť a vykázaný vo výkaze ziskov a strát presahuje výšku dividend, ktoré už boli prijaté alebo na vyplatenie ktorých si možno nárokovať, suma rozdielu sa vykáže v rezervnom fonde, ktorý sa nemôže rozdeliť akcionárom.

Článok 10

Predkladanie súvahy

Pri predkladaní súvahy členské štáty stanovia jednu alebo obe zo štruktúr stanovených v prílohách III a IV. Ak členský štát stanoví obe štruktúry, musí podnikom povoliť vybrať si, ktorú zo stanovených štruktúr si zvolia.

Článok 11

Alternatívna prezentácia súvahy

Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby podniky alebo určité triedy podnikov prezentovali položky v členení na obežné a neobežné v inej štruktúre, než je stanovená v prílohách III a IV, za predpokladu, že poskytnuté informácie sú aspoň rovnocenné s tými, ktoré sa požadujú v súlade s prílohami III a IV.

Článok 12

Osobitné ustanovenia o niektorých položkách súvahy

1. Ak sa nejaký majetok alebo záväzky týkajú viacerých položiek štruktúry, ich vzťah k ostatným položkám sa uvedie buď v položke, kde sa daný majetok či záväzok uvádza, alebo v poznámkach k účtovnej závierke.

2. Vlastné akcie a akcie v prepojených podnikoch sa uvádzajú iba v položkách, ktoré sú na tento účel predpísané.

3. Či sa má nejaký majetok vykázať ako neobežný alebo obežný, sa stanoví podľa toho, na aký účel je určený.

4. Práva k nehnuteľnostiam a iné podobné práva podľa vnútroštátneho práva sa uvádzajú v položke „Pozemky a stavby“.

5. Obstarávacía cena alebo výrobné náklady, alebo precenená hodnota, ak sa uplatňuje článok 7 ods. 1, pri neobežnom majetku, ktorého doba používania je obmedzená, sa znižujú o úpravy hodnoty vypočítanými na účely znižovania hodnoty takéhoto majetku systematicky počas jeho doby používania.

6. Úpravy hodnoty k neobežnému majetku podliehajú týmto pravidlám:

a) členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa úpravy hodnoty k finančnému neobežnému majetku uskutočňovali tak, aby bol ocenený tou nižšou hodnotou, ktorá mu je priraditeľná ku dňu, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje;

b) či už je doba používania neobežného majetku časovo obmedzená alebo nie, úpravy hodnoty k nemu sa uskutočňujú tak, aby bol ocenený tou nižšou hodnotou, ktorá mu je priraditeľná ku dňu, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje, ak sa očakáva, že toto zníženie jeho hodnoty bude trvalé;

c) úpravy hodnoty uvedené v písmenách a) a b) sa vykazujú vo výkaze ziskov a strát, a ak sa vo výkaze ziskov a strát neuviedli ako samostatná položka, uvádzajú sa samostatne v poznámkach k účtovnej závierke;

d) v oceňovaní nižšou hodnotou ustanovenom v písmenách a) a b) sa nemôže ďalej pokračovať, ak pominuli dôvody, z ktorých sa tieto úpravy hodnoty uskutočnili; toto ustanovenie sa nevzťahuje na úpravy hodnoty uskutočnené ku goodwillu.

7. Úpravy hodnoty sa pri obežnom majetku uskutočňujú s cieľom oceniť ho nižšou trhovou hodnotou, alebo v osobitných prípadoch inou nižšou hodnotou, ktorá mu je priraditeľná ku dňu, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje.

V oceňovaní nižšou hodnotou uvedenom v prvom pododseku sa nemôže pokračovať, ak pominuli dôvody, z ktorých sa tieto úpravy hodnoty uskutočnili.

8. Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa úroky z kapitálu požičaného na financovanie výroby neobežného majetku alebo obežného majetku zahrnuli do výrobných nákladov, a to v takom rozsahu, v akom sa vzťahujú na obdobie výroby. Každé uplatnenie tohto ustanovenia sa zverejní v poznámkach k účtovnej závierke.

9. Členské štáty môžu povoliť, aby sa obstarávací cena alebo výrobné náklady zásob tovaru rovnakej kategórie, ako aj všetkých zameniteľných položiek vrátane finančných investícií počítali buď na základe váženého priemeru cien, metódou „First in — First out (FIFO)“, metódou „Last in — First out (LIFO)“ alebo metódou zohľadňujúcou všeobecne uznávaný osvedčený postup.

10. Ak je požadovaná suma splatenia dlhu väčšia ako suma prijatá, môžu členské štáty povoliť alebo vyžadovať, aby sa rozdiel aktivoval. Tento rozdiel sa uvedie samostatne buď v súvahe alebo sa zverejní v poznámkach k účtovnej závierke. Tento rozdiel sa umoruje každoročne v primeranej výške a úplne sa umorí najneskôr v okamihu splatenia dlhu.

11. Nehmotný majetok sa odpisuje počas jeho doby použitia.

Vo výnimočných prípadoch, ak sa nedá životnosť goodwillu a nákladov na vývoj spoľahlivo odhadnúť, sa takýto majetok odpisuje počas maximálneho obdobia, ktoré stanoví členský štát. Toto maximálne obdobie je najmenej päť rokov a najviac 10 rokov. Vysvetlenie obdobia, počas ktorého sa goodwill odpisuje, sa popíše v poznámkach k účtovnej závierke.

Ak sa vo vnútroštátnom práve povoľuje náklady na vývoj aktívovať, a náklady na vývoj neboli ešte úplne odpísané, členské štáty vyžadujú, aby sa nevykonalo žiadne rozdelenie zisku, pokiaľ sa výška rezervných fondov a iných vlastných zdrojov, ktoré sú k dispozícii na rozdelenie, a ziskov z minulých rokov nerovná minimálne výške neodpísaných nákladov.

Ak sa vo vnútroštátnom práve povoľuje zriaďovacie náklady aktívovať, tieto náklady sa odpíšu najneskôr do piatich rokov. V tomto prípade členské štáty vyžadujú, aby sa na zriaďovacie náklady uplatnil rovnako tretí pododsek.

Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty povoliť odchýlky od tretieho a štvrtého pododseku. Tieto odchýlky a ich dôvody sa zverejnia v poznámkach k účtovnej závierke.

12. Rezervy sú záväzky, ktorých charakter je jasne vymedzený a ktoré sú ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, pravdepodobné alebo isté, ale neurčité je ich výška alebo dátum, kedy vzniknú.

Členské štáty môžu povoliť aj vytváranie rezerv určených na krytie nákladov, ktorých charakter je jasne vymedzený a ktoré sú ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, pravdepodobné alebo isté, ale neurčité je ich výška alebo dátum, kedy vzniknú.

Ku dňu, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, predstavuje rezerva najlepší odhad nákladov, ktoré pravdepodobne vzniknú, alebo v prípade záväzkov najlepší odhad sumy, požadovanej na ich vyrovnanie. Rezervy sa nesmú použiť na úpravy hodnoty majetku.

Článok 13

Prezentácia výkazu ziskov a strát

1. Na prezentáciu výkazu ziskov a strát predpisujú členské štáty jednu alebo obidve štruktúry stanovené v prílohách V a VI. Ak členský štát predpíše obe štruktúry, môže povoliť podnikom, aby si zvolili, ktorú z predpísaných štruktúr prijímú.

2. Odchylné od článku 4 ods. 1 môžu členské štáty povoliť alebo vyžadovať, aby všetky podniky alebo akékoľvek triedy podnikov predkladali výkaz o svojej výkonnosti namiesto prezentácie výkazu ziskov a strát v súlade s prílohami V a VI, a to za predpokladu, že poskytnuté informácie sú aspoň rovnocenné informáciám, ktoré sa inak vyžadujú v prílohách V a VI.

Článok 14

Zjednodušenia pre malé a stredne veľké podniky

1. Členské štáty môžu malým podnikom povoliť, aby zostavili skrátenú súvalu, v ktorej uvedú len tie položky z príloh III a IV, ktoré sú označené písmenami a rímskymi číslicami, pričom samostatne uvedú:

a) informácie požadované v zátvorkách v položke D (II) v oddiele „Majetok“ a v oddiele C „Vlastné imanie a záväzky“ prílohy III, ale v úhrnnej podobe pre každú uvedenú položku; alebo

b) informácie požadované v zátvorkách v položke D (II) prílohy IV.

2. Členské štáty môžu malým a stredne veľkým podnikom povoliť zostaviť skrátený výkaz ziskov a strát s týmito obmedzeniami:

a) v prílohe V sa položky 1 až 5 môžu spojiť do jednej položky nazvanej „Hrubý zisk alebo strata“;

b) v prílohe VI sa položky 1, 2, 3 a 6 môžu spojiť do jednej položky nazvanej „Hrubý zisk alebo strata“.

KAPITOLA 4

POZNÁMKY K ÚČTOVNEJ ZÁVIERKE

Článok 15

Všeobecné ustanovenia týkajúce sa poznámok k účtovnej závierke

Ak sa poznámky k súvahe a výkazu ziskov a strát uvádzajú v súlade s touto kapitolou, poznámky sa uvádzajú podľa poradia, v akom sa položky prezentujú v súvahe a vo výkaze ziskov a strát.

Článok 16

Obsah poznámok k účtovnej závierke pre všetky podniky

1. V poznámkach k účtovnej závierke všetky podniky popri informáciách požadovaných podľa ostatných ustanovení tejto smernice uvádzajú tieto informácie:

- a) prijaté účtovné postupy;
- b) v prípade, ak sa neobežný majetok oceňuje v precenených sumách, tabuľku zobrazujúcu:
 - i) pohyby v rezervnom fonde z precenenia v danom účtovnom roku s vysvetlením zdaňovania položiek v jeho rámci, a
 - ii) účtovnú hodnotu v súvahe, ktorá by sa vykazovala, keby sa neobežný majetok nepreceňoval;
- c) v prípade, ak sa finančné nástroje a/alebo majetok, ktorý nie je finančným nástrojom, oceňujú reálnou hodnotou:
 - i) významné predpoklady slúžiace ako základ modelov a postupov oceňovania, ak sa reálne hodnoty určili v súlade s článkom 8 ods. 7 písm. b);
 - ii) pre každú z kategórií finančných nástrojov alebo majetku, ktorý nie je finančným nástrojom, reálnu hodnotu, zmeny hodnoty priamo zahrnuté vo výkaze ziskov a strát, a zmeny zahrnuté v rezervnom fonde z ocenenia reálnou hodnotou;
 - iii) pre každú triedu derivátových finančných nástrojov informácie o rozsahu a povahe týchto nástrojov vrátane

významných podmienok, ktoré môžu ovplyvniť sumu, načasovanie a mieru istoty budúcich peňažných tokov, a

- iv) tabuľku zobrazujúcu pohyby v rezervnom fonde z ocenenia reálnou hodnotou počas účtovného roka;
 - d) celkovú sumu všetkých finančných povinností, záruk alebo podmienených záväzkov, ktoré sa neuvádzajú v súvahe, a údaje o charaktere a forme poskytnutého oceneľného zabezpečenia; povinnosti týkajúce sa dôchodkov a prepojených alebo pridružených podnikov sa zverejňujú samostatne;
 - e) výšku preddavkov a úverov poskytnutých členom správnych, riadiacich a dozorných orgánov s uvedením úrokovej sadzby, hlavných podmienok a všetkých splatných, odpísaných alebo odpustených súm, ako aj povinnosti prijaté v ich mene v podobe záruk akéhokoľvek druhu, a to s uvedením súhrnu pre každú kategóriu;
 - f) výšku a charakter jednotlivých položiek výnosov alebo nákladov, ktoré majú výnimočný rozsah alebo výskyt;
 - g) výšku záväzkov podniku so zostatkovou dobou splatnosti presahujúcou päť rokov, ako aj celkovú výšku všetkých dlhov podniku krytých oceneľným zabezpečením, ktoré poskytol tento podnik, s uvedením charakteru a formy tohto zabezpečenia a
 - h) priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka.
2. Členské štáty môžu rovnako vyžadovať, aby malé podniky zverejnili informácie vyžadované v článku 17 ods. 1 písm. a), m), p), q) a r).

Na účely uplatňovania prvého pododseku sa informácie vyžadované podľa článku 17 ods. 1 písm. p) obmedzujú na charakter a obchodný účel transakcií uvedených v uvedenom písmene.

Na účely uplatňovania prvého pododseku sa zverejňovanie informácií vyžadovaných podľa článku 17 ods. 1 písm. r) obmedzuje na transakcie uzavreté s osobami uvedenými vo štvrtom pododseku uvedeného písmena.

3. Členské štáty od malých podnikov nevyžadujú zverejnenie informácií nad rámec toho, čo sa vyžaduje alebo povoľuje v tomto článku.

Článok 17

Zverejnenie ďalších informácií v prípade stredne veľkých a veľkých podnikov a subjektov verejného záujmu

1. V poznámkach k účtovnej závierke stredne veľké a veľké podniky a subjekty verejného záujmu popri informáciách vyžadovaných v článku 16 a všetkých ostatných ustanoveniach tejto smernice zverejňujú informácie týkajúce sa:

a) v prípade rôznych položiek neobežného majetku:

i) obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov, alebo ak sa uplatňuje alternatívna oceňovacia základňa, reálnej hodnoty alebo hodnoty po precenení na začiatku a na konci účtovného roka;

ii) prírastkov, úbytkov a presunov počas účtovného roka;

iii) akumulovaných úprav hodnoty na začiatku a na konci účtovného roka;

iv) úprav hodnoty uskutočnených počas účtovného roka;

v) pohybov v akumulovaných úpravách hodnoty v súvislosti s prírastkami, úbytkami a presunmi počas účtovného roka; a

vi) ak sa úroky aktivujú v súlade s článkom 12 ods. 8, sumy aktivovanej počas účtovného roka;

b) ak je neobežný alebo obehý majetok predmetom úprav hodnoty len z daňových dôvodov, výšky týchto úprav hodnoty a ich dôvodov;

c) ak sa finančné nástroje oceňujú obstarávacou cenou alebo výrobnými nákladmi:

i) pre každú triedu derivátových finančných nástrojov:

— reálnej hodnoty nástrojov, ak sa táto hodnota môže určiť ktoroukoľvek z metód stanovených v článku 8 ods. 7 písm. a), a

— informácií o rozsahu a povahe nástrojov;

ii) v prípade finančného neobežného majetku vykazovaného vo vyššej sume, ako je jeho reálna hodnota:

— účtovnej hodnoty a reálnej hodnoty buď jednotlivých položiek majetku, alebo skupín týchto jednotlivých položiek majetku, a

— dôvodov na nezníženie účtovnej hodnoty vrátane povahy dôkazov pre predpoklad, že sa účtovná hodnota opätovne dosiahne;

d) výšky stanovených odmien za účtovný rok pre členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov z dôvodu výkonu ich funkcie, ako aj výšky akýchkoľvek vzniknutých povinností týkajúcich sa dôchodkov bývalých členov uvedených orgánov, s uvedením súhrnu pre každú kategóriu týchto orgánov.

Členské štáty môžu upustiť od požiadavky zverejniť tieto informácie, ak by ich zverejnenie umožnilo identifikáciu finančnej situácie konkrétného člena takéhoto orgánu;

e) priemerného počtu zamestnancov počas účtovného roka podľa jednotlivých kategórií, a ak tieto údaje nie sú zverejnené samostatne vo výkaze ziskov a strát, výšku osobných nákladov za účtovný rok v členení na náklady na mzdy a platy, sociálne zabezpečenie a dôchodky;

f) ak sa v súvahe vykazuje rezerva na odloženú daň, zostatku odloženej dane na konci účtovného roka a pohybov tohto zostatku počas účtovného roka;

g) mena a sídla každého podniku, v ktorom má tento podnik podielovú účasť sám alebo prostredníctvom osoby konajúcej vo vlastnom mene, ale na účet tohto podniku, s uvedením podielu na základnom imaní, výšky vlastného imania a výsledku hospodárenia dotknutého podniku za posledný účtovný rok, za ktorý bola prevzatá účtovná závierka; informácie týkajúce sa vlastného imania a výsledku hospodárenia sa môžu vynechať, ak dotknutý podnik nezverejňuje svoju súvahu a tento podnik v ňom nemá rozhodujúci vplyv.

Členské štáty môžu dovoliť, aby informácie, ktorých zverejnenie sa vyžaduje v prvom pododseku tohto písmena, mali formu výkazu založeného do spisu v súlade s článkom 3 ods. 1 a 3 smernice 2009/101/ES; založenie tohto výkazu do spisu sa zverejní v poznámkach k účtovnej závierke. Členské štáty môžu umožniť aj vypustenie týchto informácií, ak by ich povaha mohla spôsobiť vážnu ujmu niektorému z podnikov, ktorého sa týkajú. Členské štáty môžu takéto vypustenie podmieniť predchádzajúcim súhlasom správneho alebo súdneho orgánu. Každé takéto vypustenie sa zverejní v poznámkach k účtovnej závierke;

- h) počtu a menovitej hodnoty, alebo ak menovitú hodnotu nemajú, vypočítanej menovitej hodnoty akcií upísaných počas účtovného roka v rámci schváleného základného imania bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o výške tohto imania v článku 2 písm. e) smernice 2009/101/ES alebo článku 2 písm. c) a d) smernice 2012/30/EÚ;
- i) ak existuje viac než jedna trieda akcií, počtu a menovitej hodnoty, alebo ak menovitú hodnotu nemajú, vypočítanej menovitej hodnoty každej triedy akcií;
- j) existencie všetkých podielových certifikátov, konvertibilných dlhopisov, warrantov, opcií alebo podobných cenných papierov alebo práv s uvedením ich počtu a rozsahu práv, ktoré predstavujú;
- k) mena, ústredia alebo sídla a právnej formy každého z podnikov, ktorého je podnik neobmedzene ručiacim spoločníkom;
- l) mena a sídla podniku, ktorý zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku za najväčšiu skupinu podnikov, ktorej súčasťou je dotknutý podnik ako dcérsky podnik;
- m) mena a sídla podniku, ktorý zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku za najmenšiu skupinu podnikov, ktorej súčasťou je podnik ako dcérsky podnik, a ktorý je tiež začlenený do skupiny podnikov uvedenej v písmene l);
- n) miesta, kde možno získať kópie konsolidovaných účtovných závierok uvedených v písmenách l) a m), ak sú k dispozícii;
- o) navrhovaného rozdelenia zisku alebo navrhovaného vysporiadania straty alebo v relevantných prípadoch rozdelenia zisku alebo vysporiadania straty;
- p) charakteru a obchodného účelu transakcií podniku, ktoré sa neuvádzajú v súvahe, a finančného vplyvu týchto transakcií na podnik, ak sú riziká alebo prínosy vyplývajúce z týchto transakcií významné a ak zverejnenie týchto rizík alebo prínosov je potrebné na účely posúdenia finančnej situácie podniku;
- q) charakteru a finančného vplyvu významných udalostí, ktoré nastali po dni, ku ktorému sa účtovná závierka zostavuje, a ktoré nie sú zohľadnené vo výkaze ziskov a strát alebo v súvahe; a
- r) transakcií, do ktorých vstúpil podnik so spriaznenými osobami, vrátane sumy takýchto transakcií, charakteru vzťahu so spriaznenými osobami a iných informácií o transakciách, ktoré sú potrebné na pochopenie finančnej situácie podniku. Informácie o jednotlivých transakciách je možné zoskupovať podľa ich charakteru s výnimkou prípadov, keď sú na pochopenie účinkov transakcií so spriaznenými osobami na finančnú situáciu podniku potrebné samostatné informácie.
- Členské štáty môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa zverejnili len tie transakcie so spriaznenými osobami, ktoré sa neuzavreli za bežných trhových podmienok.
- Členské štáty môžu povoliť, aby sa nezverejnili transakcie, ktoré uzavrel jeden alebo viacerí členovia skupiny, a to pod podmienkou, že dcérske spoločnosti, ktoré sú zmluvnými stranami pri takejto transakcii, sú vo výlučnom vlastníctve takéhoto člena.
- Členské štáty môžu povoliť, aby stredne veľký podnik obmedzil zverejňovanie transakcií so spriaznenými osobami na transakcie uzavreté s:
- i) vlastníckmi, ktorí v ňom majú podielovú účasť;
 - ii) podnikmi, v ktorých má on podielovú účasť; a
 - iii) členmi jeho správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov.
2. Od členských štátov sa nevyžaduje, aby uplatňovali odsek 1 písm. g) v prípade podniku, ktorý je materským podnikom, na ktorý sa vzťahuje ich vnútroštátne právo, v týchto prípadoch:
- a) ak je podnik, v ktorom má tento materský podnik podielovú účasť na účely odseku 1 písm. g), zahrnutý do konsolidovanej účtovnej závierky zostavenej týmto materským podnikom alebo do konsolidovanej účtovnej závierky väčšej skupiny podnikov uvedenej v článku 23 ods. 4;
 - b) ak tento materský podnik zahrnul uvedenú podielovú účasť do svojej ročnej účtovnej závierky v súlade s článkom 9 ods. 7 alebo do konsolidovanej účtovnej závierky zostavenej týmto materským podnikom v súlade s článkom 27 ods. 1 až 8.

Článok 18

Zverejnenie ďalších informácií v prípade veľkých podnikov a subjektov verejného záujmu

1. V poznámkach k účtovnej závierke veľké podniky a subjekty verejného záujmu popri informáciách vyžadovaných v článkoch 16 a 17 a ktorýchkoľvek ďalších ustanoveniach tejto smernice uvádzajú informácie týkajúce sa:

- a) čistého obratu, v členení podľa kategórií činnosti a podľa geografického umiestnenia trhu, pokiaľ sa tieto kategórie a trhy z hľadiska organizácie predaja výrobkov a poskytovania služieb navzájom výrazne odlišujú; a
- b) celkových poplatkov za účtovný rok účtovaných každým štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou za štatutárny audit ročnej účtovnej závierky a celkových poplatkov účtovaných každým štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou za iné uistovacie služby, za služby daňového poradenstva a za iné neaudítorské služby.

2. Členské štáty môžu umožniť vynechanie informácií uvedených v odseku 1 písm. a), ak by zverejnením týchto informácií došlo k vážnemu znevýhodneniu podniku. Členské štáty môžu toto vynechanie podmieniť predchádzajúcim súhlasom správneho alebo súdneho orgánu. Každé takéto vynechanie sa zverejní v poznámkach k účtovnej závierke.

3. Členské štáty môžu stanoviť, že odsek 1 písm. b) sa neuplatňuje na ročnú účtovnú závierku podniku, ak je podnik zahrnutý do konsolidovanej účtovnej závierky, ktorej zostavenie sa požaduje podľa článku 22, ak je táto informácia uvedená v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke.

KAPITOLA 5

SPRÁVA O HOSPODÁRENÍ

Článok 19

Obsah správy o hospodárení

1. Správa o hospodárení obsahuje verný obraz vývoja a výkonnosti podnikateľskej činnosti podniku a jeho situácie, spolu s opisom základných rizík a neistôt, ktorým čelí.

Tento obraz pozostáva z vyváženej a komplexnej analýzy vývoja a výkonnosti podnikateľskej činnosti podniku a jeho situácie podľa veľkosti a zložitosti podnikania.

V rozsahu nevyhnutnom na pochopenie vývoja, výkonnosti alebo situácie podniku obsahuje analýza finančné a prípadne aj nefinančné hlavné ukazovatele výkonnosti relevantné pre konkrétne podnikanie vrátane informácií týkajúcich sa environmentálnych a zamestnaneckých záležitostí. Pri poskytnutí

analýzy sa v správe o hospodárení v relevantných prípadoch uvádzajú odkazy na sumy vykázané v ročnej účtovnej závierke spolu s ďalšími vysvetlivkami k týmto sumám.

2. Správa o hospodárení obsahuje aj tieto informácie:

- a) pravdepodobný budúci vývoj podniku;
- b) činnosť v oblasti výskumu a vývoja;
- c) informácie o nadobudnutí vlastných akcií uvedené v článku 24 ods. 2 smernice 2012/30/EÚ;
- d) existencia pobočiek podniku; a
- e) informácie v súvislosti s využívaním finančných nástrojov zo strany podniku, a ak je to významné pre posúdenie jeho majetku, záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia:
 - i) informácie o cieľoch a politike riadenia finančného rizika podniku vrátane jeho politiky pre hedžing všetkých hlavných druhov plánovaných transakcií, pre ktoré sa používa účtovanie hedžingu; a
 - ii) informácie o vystavení podniku cenovému a úverovému riziku, riziku likvidity a riziku peňažných tokov.

3. Členské štáty môžu oslobodiť malé podniky od povinnosti vypracovať správy o hospodárení, ak požadujú, aby sa informácie uvedené v článku 24 ods. 2 smernice 2012/30/EÚ týkajúce sa nadobudnutia vlastných akcií podnikom uvádzali v poznámkach k účtovnej závierke.

4. Členské štáty môžu oslobodiť malé a stredne veľké podniky od povinnosti ustanovenej v odseku 1 treťom pododseku, pokiaľ sa týka nefinančných informácií.

Článok 20

Vyhlásenie o správe a riadení

1. Podniky uvedené v článku 2 ods. 1 písm. a) zahrnú vyhlásenie o správe a riadení do svojich správ o hospodárení. Toto vyhlásenie sa zahrnie ako osobitný oddiel správy o hospodárení a obsahuje aspoň tieto informácie:

a) v relevantných prípadoch odkaz na:

- i) kódex správy a riadenia podniku, ktorý sa vzťahuje na podnik;

ii) kódex správy a riadenia podniku, ktorý sa podnik mohol dobrovoľne rozhodnúť uplatňovať;

iii) všetky príslušné informácie o postupoch správy a riadenia podniku, ktoré sa uplatňujú nad rámec požiadaviek vnútroštátneho práva.

Ak sa uvádza odkaz na kódex správy a riadenia podniku uvedený v bodoch i) alebo ii), podnik zároveň uvádza, kde sú príslušné texty verejne dostupné. Ak sa uvádza odkaz na informácie uvedené v bode iii), podnik zverejňuje podrobnosti o svojich postupoch správy a riadenia podniku;

b) ak sa podnik v súlade s vnútroštátnym právom odchyľuje od kódexu správy a riadenia podniku uvedeného v písmene a) bode i) alebo ii), vysvetlenie podniku týkajúce sa toho, ktorých častí kódexu správy a riadenia podniku sa odchyľuje, a vysvetlenie dôvodov jeho konania; ak sa podnik rozhodol neodkazovať na ustanovenia kódexu správy a riadenia podniku uvedeného v písmene a) bode i) alebo ii), vysvetlí dôvody, prečo tak neurobil;

c) opis hlavných prvkov systémov vnútornej kontroly a riadenia rizík podniku vo vzťahu k procesu finančného výkazníctva;

d) informácie vyžadované podľa článku 10 ods. 1 písm. c), d), f), h) a i) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie ⁽¹⁾, ak sa uvedená smernica vzťahuje na daný podnik;

e) ak nie sú predmetné informácie ešte úplne ustanovené vo vnútroštátnom práve, opis činnosti valného zhromaždenia a jeho kľúčových právomocí, ako aj opis práv akcionárov a postupu, ako ich možno uplatňovať; a

f) zloženie a činnosť správnych, riadiacich a dozorných orgánov a ich výborov.

2. Členské štáty môžu povoliť, aby sa informácie vyžadované podľa odseku 1 tohto článku uvádzali:

a) v samostatnej správe uverejnenej spolu so správou o hospodárení spôsobom stanoveným v článku 30; alebo

b) v dokumente, ktorý je verejne prístupný na webovej stránke podniku a na ktorý sa poskytne odkaz v správe o hospodárení.

Táto samostatná správa uvedená v písmene a) alebo dokument uvedený v písmene b) môžu obsahovať krížový odkaz na správu o hospodárení, ak sú v nej sprístupnené informácie vyžadované v písmene d) odseku 1 tohto článku.

3. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vyjadria názor v súlade s článkom 34 ods. 1 druhým pododsekom v súvislosti s informáciami vypracovanými podľa písmen c) a d) odseku 1 tohto článku a skontrolujú, či sa poskytli informácie uvedené v písmenách a), b), e) a f) odseku 1 tohto článku.

4. Členské štáty môžu oslobodiť od povinnosti uplatňovať písmená a), b), e) a f) odseku 1 tohto článku podniky uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré emitovali len iné cenné papiere než akcie prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES, pokiaľ tieto podniky neemitovali akcie, s ktorými sa obchoduje v multi-laterálnom obchodnom systéme v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 15 smernice 2004/39/ES.

KAPITOLA 6

KONSOLIDOVANÁ ÚČTOVNÁ ZÁVIERKA A SPRÁVY

Článok 21

Rozsah konsolidovanej účtovnej závierky a správ

Na účely tejto kapitoly je podnikom, ktorý podlieha konsolidácii, materský podnik a všetky jeho dcérske podniky v prípade, ak je materský podnik podnikom, na ktorý sa v zmysle článku 1 ods. 1 vzťahujú koordinačné opatrenia ustanovené v tejto smernici.

Článok 22

Požiadavka zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku

1. Členský štát vyžaduje od každého podniku, na ktorý sa vzťahuje jeho vnútroštátne právo, aby zostavil konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení, ak tento podnik (materský podnik):

a) má väčšinu hlasovacích práv akcionárov alebo spoločníkov v inom podniku (dcérskom podniku);

b) má právo vymenúvať alebo odvolávať väčšinu členov správneho, riadiaceho alebo dozorného orgánu iného podniku (dcérského podniku) a je súčasne akcionárom alebo spoločníkom tohto podniku;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004, s. 12.

c) má právo vykonávať rozhodujúci vplyv v podniku (dcérske podnik), ktorého je akcionárom alebo spoločníkom, na základe zmluvy, ktorú s ním uzatvoril, alebo na základe ustanovení jeho spoločenskej zmluvy alebo stanov, pokiaľ právo, ktorým sa tento dcérske podnik spravuje, umožňuje, aby bol podriadený takýmto zmluvám alebo ustanoveniam stanov.

Členský štát nemusí ustanoviť, že materský podnik musí byť akcionárom alebo spoločníkom svojho dcérskeho podniku. Od tých členských štátov, ktorým zákony neumožňujú takéto zmluvy alebo ustanovenia stanov, sa nebude vyžadovať uplatňovanie tohto ustanovenia; alebo

d) je akcionárom alebo spoločníkom podniku a:

i) väčšina členov správnych, riadiacich alebo dozorných orgánov tohto podniku (dcérskeho podniku), ktorí zastávajú funkciu počas účtovného roka, počas predchádzajúceho účtovného roka a až do zostavenia konsolidovanej účtovnej závierky, bola vymenovaná výhradne v dôsledku uplatnenia jeho hlasovacích práv; alebo

ii) sám ovláda podľa dohody s inými akcionármi alebo spoločníkmi v tomto podniku (dcérskeho podniku) väčšinu hlasovacích práv akcionárov alebo spoločníkov tohto podniku. Členské štáty môžu prijať podrobnejšie ustanovenia týkajúce sa formy a obsahu takýchto dohôd.

Členské štáty stanovujú aspoň úpravu uvedenú v bode ii). Uplatňovanie bodu i) môžu podmieniť požiadavkou, aby hlasovacie práva predstavovali aspoň 20 % všetkých hlasovacích práv.

Bod i) sa však neuplatňuje, ak tretia strana disponuje právami uvedenými v písmenách a), b) alebo c) voči tomuto podniku.

2. Okrem prípadov uvedených v odseku 1 môžu členské štáty vyžadovať, aby každý podnik, ktorý sa riadi ich vnútroštátnym právom, zostavil konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení, ak:

a) tento podnik (materský podnik) má právo vykonávať alebo skutočne vykonáva rozhodujúci vplyv v inom podniku (dcérskom podniku), alebo

b) materský podnik riadi jednotne tento podnik (materský podnik) a iný podnik (dcérske podnik).

3. Na účely odseku 1 písm. a), b) a d) sa hlasovacie práva, vymenovanie a odvolávacie práva každého dcérskeho podniku, ako aj práva každej osoby konajúcej vo vlastnom mene, ale na účet materského podniku alebo iného dcérskeho podniku, pripočítajú k právam materského podniku.

4. Na účely odseku 1 písm. a), b) a d) sa od práv uvedených v odseku 3 odpočítajú práva:

a) spojené s podielmi držanými na účet osoby, ktorá nie je ani materským podnikom a ani jeho dcérske podnikom; alebo

b) spojené s podielmi:

i) ktoré sú držané ako zábezpeka, za predpokladu, že tieto práva sú vykonávané v súlade s prijatými pokynmi, alebo

ii) ktoré sú držané v súvislosti s poskytnutím pôžičiek ako súčasť bežných podnikateľských činností za predpokladu, že hlasovacie práva sa vykonávajú v záujme osoby, ktorá poskytla zábezpeku.

5. Na účely odseku 1 písm. a) a d) sa súčet hlasovacích práv akcionárov alebo spoločníkov v dcérskom podniku zníži o hlasovacie práva spojené s podielmi, ktoré sú držané samotným podnikom, dcérske podnikom tohto podniku alebo osobou konajúcou vo vlastnom mene, ale na účet týchto podnikov.

6. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 23 ods. 9, sa materský podnik a všetky jeho dcérske podniky konsolidujú bez ohľadu na to, kde sa nachádza sídlo týchto dcérske podnikov.

7. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia tohto článku a článkov 21 a 23, môže členský štát vyžadovať od každého podniku, na ktorý sa vzťahuje jeho vnútroštátno právo, aby zostavil konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení, ak:

a) je tento podnik a jeden alebo viac iných podnikov, s ktorými nemá vzťah podľa odseku 1 alebo 2, jednotne riadený podľa:

i) zmluvy uzavretej s týmto podnikom, alebo

ii) spoločenskej zmluvy alebo stanov týchto iných podnikov; alebo

b) správne, riadiace alebo dozorné orgány tohto podniku a jedného alebo viacerých iných podnikov, s ktorými nemá vzťah v zmysle odseku 1 alebo 2, pozostávajú z väčšej časti z tých istých osôb vo funkcii počas účtovného roka a do zostavenia konsolidovanej účtovnej závierky.

8. Ak sa uplatňuje možnosť členského štátu uvedená v odseku 7, konsolidujú sa podniky, ktoré sú uvedené v danom odseku, spolu so všetkými ich dcérskymi podnikmi, ak jeden alebo viac týchto podnikov majú niektorú z právnych foriem uvedenú v prílohách I alebo II.

9. Odsek 6 tohto článku, článok 23 ods. 1, 2, 9 a 10 a články 24 až 29 sa uplatňujú na konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení uvedenú v odseku 7 tohto článku, a to s týmito úpravami:

- a) odkazy na materské podniky sa chápu ako odkazy na všetky podniky uvedené v odseku 7 tohto článku; a
- b) bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 24 ods. 3, sú však položky „základné imanie“, „ážio“, „rezervný fond z precenenia“, „rezervné fondy“, „nerozdelený zisk alebo neuhradená strata minulých rokov“ a „zisk alebo strata za účtovný rok“, ktoré majú byť zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky, úhrnnými sumami týchto položiek každého z podnikov uvedených v odseku 7 tohto článku.

Článok 23

Výnimky z konsolidácie

1. Pokiaľ nie je niektorý z prepojených podnikov subjektom verejného záujmu, sú malé skupiny oslobodené od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení.

2. Členské štáty môžu od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení oslobodiť stredne veľké skupiny, a to okrem prípadu, ak je niektorý z prepojených podnikov subjektom verejného záujmu.

3. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1 a 2 tohto článku, členský štát oslobodí od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení každý materský podnik (oslobodený podnik), na ktorý sa vzťahuje jeho vnútroštátne právo a ktorý je zároveň dcérskym podnikom, a to aj subjekt verejného záujmu, pokiaľ tento subjekt verejného záujmu nepatrí do pôsobnosti článku 2 ods. 1 písm. a), na ktorého vlastný materský podnik sa vzťahuje právo členského štátu, a:

- a) ak je materský podnik oslobodeného podniku držiteľom všetkých podielov oslobodeného podniku. Podiely oslobodeného podniku, ktoré držia členovia jeho správnych,

riadiacich alebo dozorných orgánov na základe povinnosti stanovenej zákonom alebo ustanovení jeho spoločenskej zmluvy alebo stanov, sa na tento účel nezohľadnia; alebo

- b) ak je materský podnik oslobodeného podniku držiteľom aspoň 90 % podielov oslobodeného podniku a zvyšní akcionári alebo spoločníci tohto oslobodeného podniku s oslobodením súhlasia.

4. Na oslobodenie uvedené v odseku 3 musia byť splnené všetky tieto podmienky:

- a) oslobodený podnik a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 9, aj všetky jeho dcérske podniky, sa konsolidujú v účtovnej závierke väčšej skupiny podnikov, na materský podnik ktorej sa vzťahuje právo členského štátu;
- b) konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v písmene a) a konsolidovanú správu o hospodárení väčšej skupiny podnikov zostavuje materský podnik tejto skupiny podnikov v súlade s právom členského štátu, ktoré sa vzťahuje na uvedený materský podnik, a to v súlade s touto smernicou alebo medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002;
- c) vo vzťahu k oslobodenému podniku sa spôsobom ustanoveným v práve členského štátu, ktoré sa vzťahuje na uvedený oslobodený podnik v súlade s článkom 30, uverejnia tieto dokumenty:

- i) konsolidovaná účtovná závierka uvedená v písmene a) a konsolidovaná správa o hospodárení uvedená v písmene b),

ii) správa audítora, a

iii) v relevantných prípadoch dodatok uvedený v odseku 6.

Uvedený členský štát môže požadovať, aby sa dokumenty uvedené v bodoch i), ii) a iii) uverejnili v jeho úradnom jazyku a overil sa ich preklad;

- d) v poznámkach k ročnej účtovnej závierke oslobodeného podniku sú uvedené tieto údaje:

- i) meno a sídlo materského podniku, ktorý zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v písmene a), a

- ii) oslobodenie od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení.

5. V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje odsek 3, môže členský štát bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 tohto článku, oslobodiť od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení akýkoľvek materský podnik (oslobodený podnik), na ktorý sa vzťahuje jeho vnútroštátne právo a ktorý je zároveň dcérskym podnikom, a to aj subjekt verejného záujmu, pokiaľ tento subjekt verejného záujmu nepatrí do pôsobnosti článku 2 ods. 1 písm. a), na ktorého materský podnik sa vzťahuje právo členského štátu, a to za predpokladu, že sú splnené všetky podmienky stanovené v odseku 4 a že:

- a) akcionári alebo spoločníci oslobodeného podniku, ktorí vlastnia minimálnu časť upísaného základného imania tohto podniku, nepožiadali o zostavenie konsolidovanej účtovnej závierky aspoň šesť mesiacov pred koncom účtovného roka;

- b) minimálna časť uvedená v písmene a) nepresahuje tieto limity:

- i) 10 % upísaného základného imania v prípade akciových spoločností a komanditných spoločností so základným imaním; a

- ii) 20 % upísaného základného imania v prípade iných druhov podnikov;

- c) predmetný členský štát nepodmieni oslobodenie:

- i) tým, aby sa na materský podnik, ktorý zostavil konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v odseku 4 písm. a), vzťahovalo vnútroštátne právo členského štátu, ktorý oslobodenie udelil, alebo

- ii) podmienkami týkajúcimi sa zostavenia a auditu uvedenej účtovnej závierky.

6. Členský štát môže podmieniť oslobodenie stanovené v odsekoch 3 a 5 zverejnením ďalších informácií v súlade s touto smernicou v konsolidovanej účtovnej závierke uvedenej v odseku 4 písm. a) alebo v jej dodatku, ak sa tieto informácie vyžadujú od podnikov, na ktoré sa vzťahuje vnútroštátne právo tohto členského štátu a ktoré sú povinné zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a sú v rovnakej situácii.

7. Odseky 3 až 6 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté právne predpisy členského štátu týkajúce sa zostavovania

konsolidovanej účtovnej závierky alebo konsolidovaných správ o hospodárení, ak sa tieto dokumenty vyžadujú:

- a) na informovanie zamestnancov alebo ich zástupcov; alebo

- b) na vlastné účely správnych alebo súdnych orgánov.

8. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odsekov 1, 2, 3 a 5 tohto článku, môže členský štát, ktorý umožňuje oslobodenia podľa odsekov 3 a 5 tohto článku, oslobodiť od povinnosti zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení aj akýkoľvek materský podnik (oslobodený podnik), na ktorý sa vzťahuje jeho vnútroštátne právo a ktorý je zároveň dcérskym podnikom, vrátane subjektu verejného záujmu, pokiaľ tento subjekt verejného záujmu nepatrí do pôsobnosti článku 2 bodu 1 písm. a), na ktorého materský podnik sa nevzťahuje právo členského štátu, ak sú splnené všetky tieto podmienky:

- a) oslobodený podnik a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 9, aj všetky jeho dcérske podniky sa konsolidujú v účtovnej závierke väčšej skupiny podnikov;

- b) konsolidovaná účtovná závierka uvedená v písmene a) a v relevantných prípadoch aj konsolidovaná správa o hospodárení sa zostavujú:

- i) v súlade s touto smernicou;

- ii) v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými podľa nariadenia (ES) č. 1606/2002;

- iii) spôsobom rovnocenným s konsolidovanou účtovnou závierkou a konsolidovanou správou o hospodárení zostavenou v súlade s touto smernicou; alebo

- iv) spôsobom rovnocenným s medzinárodnými účtovnými štandardmi určeným v súlade s nariadením Komisie (ES) č. 1569/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovuje mechanizmus určovania rovnocennosti účtovných štandardov uplatňovaných emitentmi cenných papierov tretích krajín podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES a 2004/109/ES ⁽¹⁾;

- c) konsolidovanú účtovnú závierku uvedenú v písmene a) overil auditom jeden alebo viac štatutárnych auditorov alebo auditorských spoločností poverených vykonávať audit účtovnej závierky podľa vnútroštátneho práva, ktoré sa vzťahuje na podnik, ktorý túto závierku zostavil.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 340, 22.12.2007, s. 66.

Uplatňuje sa odsek 4 písm. c) a d) a odseky 5, 6 a 7.

9. Podnik, a to aj subjekt verejného záujmu, sa nemusí zahrnúť do konsolidovanej účtovnej závierky, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) vo výnimočne zriedkavých prípadoch, keď informácie potrebné na zostavenie konsolidovanej účtovnej závierky v súlade s touto smernicou nemožno získať bez neprimeraných výdavkov alebo neprimeraného omeškania;

b) podiely v tomto podniku sú držané výlučne s úmyslom ich následného ďalšieho predaja; alebo

c) závažné dlhodobé obmedzenia podstatne obmedzujú:

i) materský podnik pri vykonávaní jeho práv týkajúcich sa majetku alebo riadenia uvedeného podniku; alebo

ii) výkon jednotného riadenia tohto podniku, ak ide o jeden zo vzťahov vymedzených v článku 22 ods. 7.

10. Bez toho, aby bol dotknutý článok 6 ods. 1 písm. b), článok 21 a odseky 1 a 2 tohto článku, sa od povinnosti uloženej v článku 22 oslobodí každý materský podnik vrátane subjektu verejného záujmu, ak:

a) má len nevýznamné dcérske podniky, a to samostatne i spoločne; alebo

b) všetky jeho dcérske podniky možno oslobodiť od konsolidácie podľa odseku 9 tohto článku.

Článok 24

Zostavovanie konsolidovanej účtovnej závierky

1. Kapitoly 2 a 3 sa uplatňujú v súvislosti skonsolidovanou účtovnou závierkou so zreteľom na zásadné úpravy vyplývajúce z osobitných prvkov konsolidovanej účtovnej závierky v porovnaní s ročnou účtovnou závierkou.

2. Majetok a záväzky podnikov zahrnutých do konsolidácie budú zahrnuté do konsolidovanej súvahy v plnej výške.

3. Účtovné hodnoty podielov na základnom imaní podnikov zahrnutých do konsolidácie sa zúčtujú s tým podielom na vlastnom imaní týchto podnikov, ktorý na ne pripadá, a to v súlade s týmito podmienkami:

a) okrem prípadov podielov na základnom imaní materského podniku v držbe samotného takéhoto podniku alebo iného podniku zahrnutého do konsolidácie, ktoré sa považujú za vlastné akcie v súlade s kapitolou 3, sa toto zúčtovanie uskutoční na základe účtovných hodnôt ku dňu prvého zahrnutia uvedených podnikov do konsolidácie. Pokiaľ je to možné, rozdiely vyplývajúce z takéhoto zúčtovania sa zúčtujú priamo voči tým položkám v konsolidovanej súvahe, ktorých hodnoty sú vyššie alebo nižšie ako ich účtovné hodnoty;

b) členský štát môže povoliť alebo vyžadovať zúčtovanie na základe hodnôt identifikovateľného majetku a záväzkov ku dňu obstarania podielov alebo, ak boli obstarané v dvoch či viacerých krokoch, ku dňu, keď sa daný podnik stal dcérskym podnikom;

c) rozdiel zostávajúci po uplatnení písmena a) alebo vyplývajúci z uplatnenia písmena b) sa v konsolidovanej súvahe vykazuje ako goodwill;

d) metódy použité na výpočet hodnoty goodwillu a významných zmien hodnoty vo vzťahu k predchádzajúcemu účtovnému roku sa vysvetlia v poznámkach k účtovnej závierke;

e) ak členský štát povolí započítanie kladného a záporného goodwillu, v poznámkach k účtovnej závierke sa uvedie aj analýza daného goodwillu;

f) záporný goodwill sa môže previesť do konsolidovaného výkazu ziskov a strát, ak je takýto postup v súlade so zásadami stanovenými v kapitole 2.

4. Ak podiely v dcérskych podnikoch zahrnutých do konsolidácie majú v držbe iné osoby ako tieto podniky, suma priraditeľná týmto podielom sa v konsolidovanej súvahe vykáže samostatne ako nekontrolujúce podiely.

5. Výnosy a náklady podnikov zahrnutých do konsolidácie sa zahrnú do konsolidovaného výkazu ziskov a strát v plnej výške.

6. Výška zisku alebo straty priraditeľná podielom uvedeným v odseku 4 sa v konsolidovanom výkaze ziskov a strát vykáže samostatne ako zisk alebo strata priraditeľná nekontrolujúcim podielom.

7. V konsolidovanej účtovnej závierke sa vykazuje majetok, záväzky, finančná situácia, výsledok hospodárenia podnikov zahrnutých do konsolidácie tak, akoby boli jedným podnikom. Z konsolidovanej účtovnej závierky sa eliminujú predovšetkým:

- a) záväzky a pohľadávky medzi týmito podnikmi;
- b) výnosy a náklady súvisiace s transakciami medzi týmito podnikmi; a
- c) zisky a straty vyplývajúce z transakcií medzi týmito podnikmi, ak sú zahrnuté do účtovných hodnôt majetku.

8. Konsolidovaná účtovná závierka sa zostavuje k rovnakému dátumu ako ročná účtovná závierka materského podniku.

Členský štát však môže povoliť alebo vyžadovať, aby sa konsolidovaná účtovná závierka zostavila k inému dátumu, aby sa zohľadnili dátumy, ku ktorým sa zostavujú účtovné závierky, čo najvyššieho počtu podnikov alebo najdôležitejších podnikov zahrnutých do konsolidácie, a to za predpokladu, že:

- a) sa táto skutočnosť zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke spolu s jej zdôvodnením;
- b) sa zohľadnia alebo zverejnia dôležité udalosti týkajúce sa majetku a záväzkov, finančnej situácie a výsledku hospodárenia podniku zahrnutého do konsolidácie, ktoré sa vyskytli medzi dátumom, ku ktorému sa zostavila účtovná závierka tohto podniku, a dátumom, ku ktorému sa zostavila konsolidovaná účtovná závierka; a
- c) ak dátum, ku ktorému sa zostavila účtovná závierka podniku, predchádza dátumu, ku ktorému sa zostavila konsolidovaná účtovná závierka, o viac než tri mesiace alebo nasleduje viac ako tri mesiace po tomto dátume, tento podnik musí byť konsolidovaný na základe priebežnej účtovnej závierky zostavenej k dátumu, ku ktorému sa zostavila konsolidovaná účtovná závierka.

9. Ak sa zloženie podnikov zahrnutých do konsolidácie v priebehu účtovného roka významne zmenilo, konsolidovaná účtovná závierka musí obsahovať informácie, ktoré umožnia zmysluplné porovnanie konsolidovaných účtovných závierok nasledujúcich po sebe. Táto povinnosť sa môže splniť zostavením upravenej porovnávacej súvahy a upraveného porovnávacieho výkazu ziskov a strát.

10. Majetok a záväzky zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky sa oceňujú podľa jednotnej základne a v súlade s kapitolou 2.

11. Podnik, ktorý zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku, uplatňuje tie isté oceňovacie základne ako vo svojej ročnej účtovnej závierke. Členské štáty však môžu povoliť alebo vyžadovať, aby sa v konsolidovanej účtovnej závierke použili iné oceňovacie základne v súlade s kapitolou 2. Ak sa uplatní uvedená výnimka, táto skutočnosť sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke spolu s jej zdôvodnením.

12. Ak podniky zahrnuté do konsolidácie oceňovali majetok a záväzky zahrnuté do konsolidovanej účtovnej závierky pomocou oceňovacích základní, ktoré sa líšia od oceňovacích základní použitých na účely konsolidácie, musí sa tento majetok a záväzky preceniť podľa oceňovacích základní použitých na konsolidáciu. Odchýlky od tejto požiadavky sú prípustné len vo výnimočných prípadoch. Všetky takéto odchýlky sa zverejnia v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke spolu s ich zdôvodnením.

13. Zostatky odloženej dane sa vykazujú v konsolidácii za predpokladu, že je pravdepodobné, že v dohľadnej budúcnosti vzniknú pre niektorý z podnikov zahrnutých do konsolidácie náklady na daň.

14. Ak bol majetok, ktorý je zahrnutý do konsolidovanej účtovnej závierky, predmetom úprav hodnoty výlučne na daňové účely, zahrnú sa do konsolidovanej účtovnej závierky iba po odstránení týchto úprav.

Článok 25

Podnikové kombinácie v rámci skupiny

1. Členský štát môže povoliť alebo vyžadovať, aby boli účtovné hodnoty podielov na základnom imaní podniku zahrnutého do konsolidácie zúčtované len voči zodpovedajúcemu percentuálnemu podielu na základnom imaní, a to za predpokladu, že v podnikoch v podnikovej kombinácii v konečnom dôsledku pred touto podnikovou kombináciou aj po nej má rozhodujúci vplyv tá istá strana a že tento rozhodujúci vplyv nie je dočasný.

2. Rozdiel, ktorý vznikne podľa odseku 1, sa pripočíta ku rezervným fondom z konsolidácie, prípadne sa od nich odpočíta.

3. Uplatnenie metódy opísanej v odseku 1, výsledné zmeny v rezervných fondoch a mená a sídla dotknutých podnikov sa zverejnia v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke.

Článok 26

Proporcionálna konsolidácia

1. Ak podnik zahrnutý do konsolidácie riadi iný podnik spoločne s jedným alebo viacerými podnikmi, ktoré nie sú zahrnuté do tejto konsolidácie, členský štát môže povoliť alebo vyžadovať zahrnutie tohto iného podniku do konsolidovanej účtovnej závierky proporcionálne k právam týkajúcim sa jeho základného imania, ktoré má v držbe podnik zahrnutý do konsolidácie.

2. Článok 23 ods. 9 a 10 a článok 24 sa uplatňujú rovnako na proporcionálnu konsolidáciu uvedenú v odseku 1 tohto článku.

Článok 27

Účtovanie účasti v pridružených podnikoch metódou vlastného imania

1. Ak má podnik zahrnutý do konsolidácie pridružený podnik, tento pridružený podnik sa vykáže v konsolidovanej súvahe v samostatnej, zodpovedajúcim spôsobom nazvanej položke.

2. Keď sa tento článok uplatňuje na pridružený podnik po prvýkrát, tento pridružený podnik sa vykáže v konsolidovanej súvahe buď:

a) v jeho účtovnej hodnote vypočítanej v súlade s pravidlami oceňovania ustanovenými v kapitolách 2 a 3. Rozdiel medzi touto hodnotou a sumou zodpovedajúcou časti vlastného imania, ktorá predstavuje podielovú účasť v danom pridruženom podniku, sa uvedie osobitne v konsolidovanej súvahe alebo v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke. Tento rozdiel sa vypočíta ku dňu, keď bola táto metóda použitá po prvý raz; alebo

b) v sume zodpovedajúcej podielu na vlastnom imaní pridruženého podniku, ktorý predstavuje podielovú účasť v danom pridruženom podniku. Rozdiel medzi touto sumou a účtovnou hodnotou vypočítanou v súlade s pravidlami oceňovania ustanovenými v kapitolách 2 a 3 sa zverejňuje osobitne v konsolidovanej súvahe alebo v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke. Tento rozdiel sa vypočíta ku dňu, keď sa táto metóda použila po prvý raz.

Členský štát môže stanoviť uplatnenie jednej z možností uvedených v písmenách a) a b). V takom prípade musí konsolidovaná súvaha alebo poznámky ku konsolidovanej účtovnej závierke uviesť, ktorá z týchto možností sa uplatnila.

Členský štát môže navyše na účely písmen a) a b) povoliť alebo vyžadovať výpočet rozdielu ku dňu obstarania podielov, alebo, ak boli nadobudnuté v dvoch alebo viacerých krokoch, ku dňu, keď sa podnik stal pridruženým podnikom.

3. Ak sa majetok alebo záväzky pridruženého podniku ocenili inými metódami, ako sú metódy použité na konsolidáciu v súlade s článkom 24 ods. 11, môžu sa na účely výpočtu rozdielu uvedeného v odseku 2 písm. a) a b) preceniť pomocou metód použitých na konsolidáciu. Ak sa takéto precenenie neuskutočnilo, táto skutočnosť sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke. Členský štát môže vyžadovať takéto precenenie.

4. Účtovná hodnota uvedená v odseku 2 písm. a) alebo hodnota zodpovedajúca podielu na vlastnom imaní pridruženého podniku, uvedená v odseku 2 písm. b) sa zvýši alebo zníži o sumu každej zmeny, ktorá nastala počas účtovného roka úmerne k vlastnému imaniu pridruženého podniku, ktoré predstavuje daná podielová účasť; zníži sa o výšku dividend súvisiacich s danou podielovou účasťou.

5. Pokiaľ nemožno kladný rozdiel uvedený v odseku 2 písm. a) a b) spojiť so žiadnou kategóriou majetku alebo záväzkov, malo by sa s ním zaobchádzať v súlade s pravidlami uplatniteľnými na položku goodwill, ako je stanovené v článku 12 ods. 6 písm. d), článku 12 ods. 11 prvom pododseku, článku 24 ods. 3 písm. c) a prílohe III a prílohe IV.

6. Podiel na výsledku hospodárenia pridružených podnikov pripadajúci na podielovú účasť v takýchto pridružených podnikoch sa vykáže v konsolidovanom výkaze ziskov a strát v samostatnej, zodpovedajúcim spôsobom nazvanej položke.

7. Eliminácie uvedené v článku 24 ods. 7 sa uplatnia, len pokiaľ sú známe fakty, alebo ak sa tieto fakty môžu potvrdiť.

8. Ak pridružený podnik zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku, odseky 1 až 7 sa uplatňujú na vlastné imanie vykázané v takejto konsolidovanej účtovnej závierke.

9. Tento článok sa nemusí uplatňovať v prípade, ak nie je podielová účasť na základnom imaní pridruženého podniku významná.

Článok 28

Poznámky ku konsolidovanej účtovnej závierke

1. V poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke sa uvedú informácie požadované v článkoch 16, 17 a 18 popri všetkých ostatných informáciách vyžadovaných na základe iných ustanovení tejto smernice, a to spôsobom, ktorý uľahčuje posúdenie finančnej situácie podnikov zahrnutých do konsolidácie ako celku, pričom sa zohľadnia zásadné úpravy vyplývajúce z osobitných parametrov konsolidovanej účtovnej závierky v porovnaní s ročnou účtovnou závierkou vrátane týchto skutočností:

a) zverejňovanie transakcií medzi spriaznenými osobami sa netýka transakcií medzi spriaznenými osobami zahrnutými do konsolidácie, ktoré sú po konsolidácii eliminované;

b) pri zverejňovaní priemerného počtu zamestnancov zamestnaných počas účtovného roka sa samostatne zverejňuje priemerný počet zamestnancov zamestnávaných podnikmi, ktoré sú proporcionálne konsolidované; a

c) pri zverejňovaní súm odmien, záloh a úverov poskytnutých členom správnych, riadiacich a dozorných orgánov sa zverejňujú iba sumy, ktoré poskytol materský podnik a jeho dcérske podniky členom správnych, riadiacich a dozorných orgánov materského podniku.

2. Poznámky ku konsolidovanej účtovnej závierke obsahujú popri informáciách vyžadovaných v odseku 1 aj tieto informácie:

a) vo vzťahu k podnikom zahrnutým do konsolidácie:

i) mená a sídla týchto podnikov;

ii) podiel na základnom imaní, ktorý v týchto podnikoch okrem materského podniku majú v držbe podniky zahrnuté do konsolidácie alebo osoby konajúce vo vlastnom mene, ale na účet týchto podnikov; a

iii) informácie o tom, na základe ktorých z podmienok uvedených v článku 22 ods. 1, 2 a 7 po uplatnení článku 22 ods. 3, 4 a 5 sa uskutočnila konsolidácia. Uvedené informácie sa však môžu vynechať, ak sa konsolidácia uskutočnila na základe článku 22 ods. 1 písm. a) a ak je podiel na základnom imaní a podiel na hlasovacích právach rovnaký.

Tie isté informácie sa poskytujú, pokiaľ ide o podniky vylúčené z konsolidácie z dôvodu nevýznamnosti podľa článku 6 ods. 1 písm. j) a článku 23 ods. 10, spolu s vysvetlením vylúčenia podnikov uvedených v článku 23 ods. 9;

b) mená a sídla pridružených podnikov zahrnutých do konsolidácie v zmysle článku 27 ods. 1 a podiel na ich základnom imaní, ktorý majú v držbe podniky zahrnuté do konsolidácie alebo osoby konajúce vo vlastnom mene, ale na účet týchto podnikov;

c) mená a sídla podnikov proporcionálne konsolidovaných podľa článku 26, faktory, na ktorých sa zakladá spoločné riadenie týchto podnikov, a podiel na ich základnom imaní, ktorý majú v držbe podniky zahrnuté do konsolidácie alebo osoby konajúce vo vlastnom mene, ale na účet týchto podnikov; a

d) v súvislosti s každým z podnikov, ktoré sa neuvádzajú v písmenách a), b) a c) a v ktorých majú v držbe podielovú účasť podniky zahrnuté do konsolidácie, či už samostatne alebo prostredníctvom osôb konajúcich vo vlastnom mene, ale na účet týchto podnikov:

i) mená a sídla týchto podnikov;

ii) podiel na držanom základnom imaní;

iii) výška vlastného imania a výsledok hospodárenia za posledný účtovný rok dotknutého podniku, za ktorý bola účtovná závierka prevzatá do konsolidácie.

Informácie o vlastnom imaní a výsledku hospodárenia sa môžu vynechať aj v prípade, ak dotknutý podnik svoju súvahu nezverejňuje.

3. Členské štáty môžu povoliť, aby informácie vyžadované v odseku 2 písm. a) až d) mali formu výkazu založeného do spisu v súlade s článkom 3 ods. 3 smernice 2009/101/ES. Založenie takéhoto výkazu do spisu sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke. Členské štáty môžu umožniť aj vynechanie týchto informácií, ak sú takej povahy, že by ich zverejnenie mohlo spôsobiť vážnu ujmu niektorému z podnikov, ktorých sa týkajú. Členské štáty môžu toto vynechanie podmieniť predchádzajúcim súhlasom správneho alebo súdneho orgánu. Každé takéto vynechanie sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke.

Článok 29

Konsolidovaná správa o hospodárení

1. Konsolidovaná správa o hospodárení obsahuje popri ostatných informáciách požadovaných inými ustanoveniami tejto smernice aspoň informácie vyžadované v článkoch 19 a 20 so zreteľom na zásadné úpravy vyplývajúce z osobitných parametrov konsolidovanej správy o hospodárení v porovnaní so správou o hospodárení tak, aby sa uľahčilo posúdenie situácie podnikov zahrnutých do konsolidácie ako celku.

2. Uplatňujú sa tieto úpravy informácií vyžadovaných podľa článkov 19 a 20:

a) pri vykazovaní údajov o nadobudnutých vlastných akciách obsahuje konsolidovaná správa o hospodárení počet a menovitú hodnotu, alebo v prípade, že menovitú hodnotu nemajú, vypočítanú menovitú hodnotu všetkých akcií materského podniku, ktoré drží tento materský podnik, jeho dcérske

podniky alebo osoby konajúce vo vlastnom mene, ale na účet ktoréhokoľvek z týchto podnikov. Členský štát môže povoliť alebo vyžadovať zverejnenie týchto údajov v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke;

- b) v správe o systémoch vnútornej kontroly a riadenia rizík sa vo vyhlásení o správe a riadení uvádzajú hlavné prvky systémov vnútornej kontroly a riadenia rizík podnikov zahrnutých do konsolidácie ako celku.

3. Ak sa okrem správy o hospodárení vyžaduje aj konsolidovaná správa o hospodárení, tieto dve správy sa môžu predložiť ako jedna správa.

KAPITOLA 7

UVEREJŇOVANIE

Článok 30

Všeobecné požiadavky na uverejňovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby podniky v primeranej lehote, ktorá neprekročí 12 mesiacov po dni, ku ktorému sa zostavuje účtovná závierka, uverejňovali riadne schválené ročné účtovné závierky a správu o hospodárení spolu s názorom predloženým štatutárnym audítorom alebo audítorskou spoločnosťou uvedenými v článku 34 tejto smernice, ako je stanovené v právnych predpisoch každého členského štátu, a v súlade s kapitolou 2 smernice 2009/101/ES.

Členské štáty však môžu oslobodiť podniky od povinnosti uverejňovať správu o hospodárení v prípade, že je možné na požiadanie ľahko získať kópiu takejto celej správy alebo jej ktorejkoľvek časti za cenu, ktorá neprevyšuje jej administratívne náklady.

2. Členské štáty môžu podnik uvedený v prílohe II, na ktorý sa vzhľadom na článok 1 ods. 1 písm. b) vzťahujú koordinačné opatrenia ustanovené touto smernicou, oslobodiť od povinnosti uverejňovať jeho účtovnú závierku v súlade s článkom 3 smernice 2009/101/ES pod podmienkou, že je táto účtovná závierka k dispozícii verejnosti v jeho ústredí, a to v týchto prípadoch:

- a) všetci spoločníci dotknutého podniku, ktorí ručia neobmedzene, sú podnikmi uvedenými v prílohe I, na ktoré sa vzťahujú právne predpisy iných členských štátov, ako je členský štát, ktorého právo sa vzťahuje na dotknutý podnik, a žiadny z týchto podnikov neuverejňuje účtovnú závierku dotknutého podniku spolu so svojou vlastnou účtovnou závierkou;
- b) všetci spoločníci dotknutého podniku, ktorí ručia neobmedzene, sú podnikmi, na ktoré sa nevzťahujú právne predpisy

členského štátu, ale majú právnu formu porovnateľnú s právnymi formami uvedenými v smernici 2009/101/ES.

Kópie účtovnej závierky je možné získať na požiadanie. Cena tejto kópie nesmie prekročiť jej administratívne náklady.

3. Odsek 1 sa uplatňuje v súvislosti s konsolidovanými účtovnými závierkami a konsolidovanými správami o hospodárení.

Ak je podnik, ktorý zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku, niektorým z druhov podnikov uvedených v prílohe II a vo vnútroštátnom práve jeho členského štátu sa od neho nevyžaduje, aby uverejnil dokumenty uvedené v odseku 1 rovnakým spôsobom, ako sa stanovuje v článku 3 smernice 2009/101/ES, sprístupní takéto dokumenty pre verejnosť aspoň vo svojom ústredí, a na žiadosť poskytne ich kópiu, ktorej cena neprevyšuje jej administratívne náklady.

Článok 31

Zjednodušenia pre malé a stredne veľké podniky

1. Členské štáty môžu oslobodiť malé podniky od povinnosti uverejňovať ich výkazy ziskov a strát a správy o hospodárení.

2. Členské štáty môžu povoliť stredným podnikom uverejňovať:

a) skrátenú súvahu, ktorá obsahuje len tie položky z príloh III a IV, ktoré sú označené písmenami a rímskymi číslicami, pričom buď v súvahe alebo poznámkach k účtovnej závierke samostatne uvedú:

i) položky C (I) (3), C (II) (1), (2), (3) a (4), C (III) (1), (2), (3) a (4), D (II) (2), (3) a (6) a D (III) (1) a (2) v oddiele „Majetok“ a C, (1), (2), (6), (7) a (9) v oddiele „Vlastné imanie a záväzky“ v prílohe III;

ii) položky C (I) (3), C (II) (1), (2), (3) a (4), C (III) (1), (2), (3) a (4), D (II) (2), (3) a (6), D (III) (1) a (2), F (1), (2), (6), (7) a (9) a I (1), (2), (6), (7) a (9) v prílohe IV;

iii) požadované informácie, ako je uvedené v zátvorkách v položke D (II) v oddiele „Majetok“ a položke C v oddiele „Vlastné imanie a záväzky“ v prílohe III, a to súhrnne pre všetky dotknuté položky a samostatne pre položku D (II) (2) a (3) v oddiele „Majetok“ a položku C (1), (2), (6), (7) a (9) v oddiele „Vlastné imanie a záväzky“;

iv) požadované informácie, ako je uvedené v zátvorkách v položke D (II) v prílohe IV, a to súhrnne pre všetky dotknuté položky, a osobitne pre položku D (II) (2) a (3);

- b) skrátené poznámky k svojej účtovnej závierke bez informácií vyžadovaných v článku 17 ods. 1 písm. f) a j).

Týmto odsekom nie je dotknutý článok 30 ods. 1, pokiaľ sa uvedený článok týka výkazu ziskov a strát, správy o hospodárení a názoru štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti.

Článok 32

Ďalšie požiadavky na uverejňovanie

1. Ak sa ročná účtovná závierka a správa o hospodárení uverejňuje v celom rozsahu, má formu a znenie, na základe ktorých štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vyjadrili svoj názor. K nim je priložená správa audítora v plnom znení.

2. Ak sa ročná účtovná závierka neuverejní v plnom znení, v jej skrátenej verzii, ku ktorej nesmie byť priložená správa audítora, sa:

- a) uvedie, že uverejnená verzia je skrátená;
- b) odkáže na register, do ktorého sa účtovná závierka vložila v súlade s článkom 3 smernice 2009/101/ES alebo, v prípade, ak sa ešte nevložila, zverejní sa táto skutočnosť;
- c) zverejní, či štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť vyjadrili nepodmienený, podmienený alebo záporný názor, alebo či štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť neboli schopní nejaký názor vyjadriť;
- d) zverejní, či správa audítora obsahuje odkaz na akékoľvek záležitosti, ktoré štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť zdôraznili, bez toho, aby vyjadrili podmienený názor.

Článok 33

Zodpovednosť a povinnosť v súvislosti so zostavením a uverejnením účtovnej závierky a správy o hospodárení

1. Členské štáty zabezpečia, aby členovia správnych, riadiacich a dozorných orgánov podniku, ktorí konajú v rámci právomocí im pridelených podľa vnútroštátnych právnych predpisov, mali spoločnú zodpovednosť za zabezpečenie toho, že sa:

- a) ročná účtovná závierka, správa o hospodárení, a vyhlásenie o správe a riadení, pokiaľ sa predkladá samostatne; a

- b) konsolidovaná účtovná závierka, konsolidovaná správa o hospodárení, a vyhlásenie o správe a riadení, pokiaľ sa predkladá samostatne,

zostavili a uverejnili v súlade s požiadavkami tejto smernice a v relevantných prípadoch s medzinárodnými účtovnými štandardmi prijatými v súlade s nariadením (ES) č. 1606/2002.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa ich zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia týkajúce sa zodpovednosti, aspoň voči podniku, uplatňovali na členov správnych, riadiacich a dozorných orgánov podnikov, pokiaľ ide o porušenie povinností uvedených v odseku 1.

KAPITOLA 8

AUDIT

Článok 34

Všeobecná požiadavka

1. Členské štáty zabezpečia, aby audit účtovných závierok subjektov verejného záujmu, stredne veľkých a veľkých podnikov vykonal jeden alebo viac štatutárnych audítorov alebo audítorských spoločností schválených členskými štátmi na vykonávanie štatutárnych auditov na základe smernice 2006/43/ES.

Štatutárni audítori alebo audítorské spoločnosti taktiež

- a) vyjadria svoj názor na to:

i) či je správa o hospodárení v súlade s účtovnou závierkou za rovnaký účtovný rok; a

ii) či sa správa o hospodárení vypracovala v súlade s uplatniteľnými právnymi požiadavkami;

- b) uvedú, či na základe poznania a porozumenia podniku a jeho prostredia získaných počas auditu, audítor alebo audítorská spoločnosť zistili významné nesprávnosti v správe o hospodárení, pričom uvedú charakter každej takejto nesprávnosti.

2. Prvý pododsek odseku 1 sa uplatňuje rovnako v súvislosti s konsolidovanou účtovnou závierkou. Druhý pododsek odseku 1 sa uplatňuje rovnako v súvislosti s konsolidovanou účtovnou závierkou a konsolidovanými správami o hospodárení.

Článok 35

a 83/349/EHS (*).

Zmena smernice 2006/43/ES, pokiaľ ide o správu audítora

Článok 28 smernice 2006/43/ES sa nahrádza takto:

„Článok 28

Správa audítora

1. Správa audítora obsahuje:

a) úvod, ktorý obsahuje aspoň označenie účtovnej závierky, ktorá je predmetom štatutárneho auditu, spolu s popisom rámca finančného výkazníctva použitého pri zostavovaní účtovnej závierky;

b) vymedzenie rozsahu štatutárneho auditu, v ktorom sa aspoň identifikujú audítorské štandardy, podľa ktorých sa štatutárny audit vykonal;

c) názor audítora, ktorý je buď nepodmienený, podmienený alebo záporný a v ktorom sa jasne uvádza názor štatutárneho audítora na to:

i) či ročná účtovná závierka poskytuje pravdivý a verný obraz v súlade s príslušným rámcom finančného výkazníctva, a

ii) ak je to vhodné, či je ročná účtovná závierka v súlade so štatutárnymi požiadavkami.

Ak nie je možné, aby štatutárny audítor vyjadril názor, správa musí obsahovať odmietnutie vyjadrenia názoru;

d) odkaz na akékoľvek záležitosti, ktoré štatutárny audítor zdôraznil, bez toho, aby vyjadril podmienený názor;

e) názor a vyjadrenie uvedené v článku 34 ods. 1 druhom pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS

2. Štatutárny audítor audítorskú správu podpíše a uvedie dátum jej vyhotovenia. Ak štatutárny audit vykonáva audítorská spoločnosť, audítorskú správu podpíše aspoň štatutárny audítor (audítori) vykonávajúci štatutárny audit v mene audítorskej spoločnosti. Vo výnimočných prípadoch môžu členské štáty stanoviť, že takýto podpis (podpisy) nie je potrebné zverejniť, ak by jeho (ich) zverejnenie mohlo viesť k bezprostrednému a závažnému ohrozeniu osobnej bezpečnosti ktorejkoľvek osoby. V každom prípade musí byť meno (mená) zainteresovanej osoby (zainteresovaných osôb) známe relevantným príslušným orgánom.

3. Správa audítora o konsolidovanej účtovnej závierke musí byť v súlade s požiadavkami stanovenými v odsekoch 1 a 2. Štatutárny audítor alebo audítorská spoločnosť pri podávaní správy o súlade správy o hospodárení s účtovnou závierkou, ako sa vyžaduje v odseku 1 písm. e), posudzuje konsolidovanú účtovnú závierku a konsolidovanú správu o hospodárení. Ak je ročná účtovná závierka materského podniku pripojená ku konsolidovanej účtovnej závierke, audítorské správy vyžadované podľa tohto článku sa môžu skombinovať.

(*) Ú. v. ES L 182, 29.6.2013, s. 19.“

KAPITOLA 9

USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA VÝNIMIEK A OBMEDZENÍ VÝNIMIEK

Článok 36

Výnimky pre mikropodniky

1. Členské štáty môžu oslobodiť mikropodniky od ktorejkoľvek z týchto povinností:

a) povinnosti vykazovať „Náklady budúcich období a príjmy budúcich období“ a „Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období“. Ak členský štát využije uvedenú možnosť, môže týmto podnikom výlučne v prípade iných nákladov uvedených v odseku 2 písm. b) bode vi) tohto článku povoliť, aby sa pri vykazovaní položiek „Náklady budúcich období a príjmy budúcich období“ a „Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období“ odchýlili od článku 6 ods. 1 písm. d) za predpokladu, že sa táto skutočnosť zverejní v poznámkach k účtovnej závierke alebo v súlade s písmenom b) tohto odseku pod súvahou;

b) povinnosti vyhotovovať poznámky k účtovnej závierke v súlade s článkom 16 za predpokladu, že informácie vyžadované podľa článku 16 ods. 1 písm. d) a e) tejto smernice a článku 24 ods. 2 smernice 2012/30/EÚ sa uvedú pod súvahou;

c) povinnosti zostavovať správu o hospodárení v súlade s kapitolou 5 za predpokladu, že informácie vyžadované podľa článku 24 ods. 2 smernice 2012/30/EÚ sa zverejnia v poznámkach k účtovnej závierke alebo v súlade s písmenom b) tohto odseku pod súvahou;

d) povinnosti uverejniť ročnú účtovnú závierku v súlade s kapitolou 7 tejto smernice za predpokladu, že informácie zo súvahy, ktoré sú v nej uvedené, sa v súlade s vnútroštátnym právom riadne predložia aspoň jednému príslušnému orgánu, ktorý určil dotknutý členský štát. Ak príslušným orgánom nie je centrálny register, obchodný register alebo register spoločností, ako sa uvádza v článku 3 ods. 1 smernice 2009/101/ES, od príslušného orgánu sa vyžaduje, aby poskytol predložené informácie takémuto registru.

2. Členské štáty môžu mikropodnikom povoliť:

a) zostavovať len skrátenú súvahy, v ktorej sa samostatne vykazujú aspoň tie položky, ktoré sú označené písmenami v prílohe III alebo prílohe IV, keď je to možné. Ak sa uplatňuje odsek 1 písm. a) tohto článku, položky E v časti „Majetok“ a v časti „Závazky“ v prílohe III alebo položky E a K v prílohe IV sa zo súvahy vylúčia;

b) zostavovať len skrátený výkaz ziskov a strát, v ktorom sa samostatne vykážu aspoň tieto položky, keď je to možné:

i) čistý obrat,

ii) iný príjem,

iii) náklady na suroviny a materiál,

iv) náklady na zamestnancov,

v) úpravy hodnoty,

vi) ostatné náklady,

vii) daň,

viii) výsledok hospodárenia.

3. Členské štáty nepovolujú ani nevyžadujú uplatňovanie článku 8 žiadnymi mikropodnikmi, ktoré využívajú ktorékoľvek z oslobodení uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku.

4. Pokiaľ ide o mikropodniky, ročná účtovná závierka zostavená v súlade s odsekmi 1, 2 a 3 tohto článku sa považuje za účtovnú závierku poskytujúcu pravdivý a verný obraz, ako sa vyžaduje v článku 4 ods. 3, a preto sa na takúto účtovnú závierku nevzťahuje článok 4 ods. 4.

5. Ak sa uplatňuje odsek 1 písm. a) tohto článku, celková bilančná suma uvedená v článku 3 ods. 1 písm. a) pozostáva z majetku uvedeného v položkách A až D v časti „Majetok“ v prílohe III alebo v položkách A až D v prílohe IV.

6. Bez toho, aby bol dotknutý tento článok, členské štáty zabezpečia, aby sa mikropodniky v ostatných situáciách považovali za malé podniky.

7. Členské štáty neudelia výnimky ustanovené v odsekoch 1, 2 a 3 investičným podnikom ani finančným holdingovým podnikom.

8. Členské štáty, ktoré k 19 júl 2013 uviedli do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/6/EÚ zo 14. marca 2012, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 78/660/EHS o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, pokiaľ ide o mikrosubyjekty⁽¹⁾, možno oslobodiť od požiadaviek stanovených v článku 3 ods. 9 vzhľadom na prevedenie limitov stanovených v článku 3 ods. 1 do národnej meny pri uplatňovaní článku 53 ods. 1 prvej vety.

9. Komisia do 20 júl 2018 predloží Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru správu o situácii mikropodnikov, najmä s ohľadom na situáciu na vnútroštátnej úrovni, pokiaľ ide o počet podnikov, ktoré spĺňajú veľkostné kritériá, a na zníženie administratívneho zaťaženia vyplývajúceho z oslobodenia od požiadavky na uverejňovanie.

Článok 37

Výnimka pre dcérske podniky

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smerníc 2009/101/ES a 2012/30/EÚ, členský štát nie je povinný uplatňovať ustanovenia tejto smernice týkajúce sa obsahu, auditu a uverejňovania ročnej účtovnej závierky a správy o hospodárení na podniky, na ktoré sa vzťahuje jeho vnútroštátne právo a ktoré sú dcérskymi podnikmi, ak sú splnené tieto podmienky:

1. materský podnik podlieha právnym predpisom členského štátu;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 81, 21.3.2012, s. 3.

2. všetci akcionári alebo spoločníci dcérskeho podniku vyslovili svoj súhlas s oslobodením od takejto povinnosti v súvislosti s každým účtovným rokom, na ktorý sa dané oslobodenie uplatňuje;
3. materský podnik vyhlásil, že ručí za záväzky prijaté dcérskym podnikom;
4. vyhlásenia uvedené v bodoch 2 a 3 tohto článku dcérsky podnik uverejňuje spôsobom ustanoveným v právnych predpisoch členského štátu v súlade s kapitolou 2 smernice 2009/101/ES;
5. dcérsky podnik je zahrnutý do konsolidovanej účtovnej závierky zostavenej materským podnikom v súlade s touto smernicou;
6. výnimka sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke zostavenej materským podnikom; a
7. konsolidovaná účtovná závierka uvedená v bode 5 tohto článku, konsolidovaná správa o hospodárení a správa audítora sa uverejnia pre dcérsky podnik spôsobom stanoveným v právnych predpisoch členského štátu v súlade s kapitolou 2 smernice 2009/101/ES.

Článok 38

Podniky, ktoré sú neobmedzene ručiacimi spoločníkmi iných podnikov

1. Členské štáty môžu vyžadovať od podnikov uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a), na ktoré sa vzťahujú ich právne predpisy a ktoré sú neobmedzene ručiacimi spoločníkmi akéhokoľvek podniku uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b) (ďalej len „dotknutý podnik“), aby zostavili, podrobili auditu a uverejnili spolu s vlastnou účtovnou závierkou aj účtovnú závierku dotknutého podniku v súlade s touto smernicou, pričom v takomto prípade sa požiadavky tejto smernice na dotknutý podnik neuplatňujú.
2. Členské štáty nie sú povinné uplatňovať požiadavky tejto smernice na dotknutý podnik, ak:
 - a) účtovnú závierku dotknutého podniku zostaví, podrobí auditu a uverejní v súlade s ustanoveniami tejto smernice podnik, ktorý:
 - i) je neobmedzene ručiacim spoločníkom tohto dotknutého podniku, a
 - ii) na ktorý sa vzťahujú právne predpisy iného členského štátu;

- b) je dotknutý podnik zahrnutý do konsolidovanej účtovnej závierky, ktorú zostavil, podrobil auditu a uverejnil v súlade s touto smernicou:

- i) spoločník s neobmedzeným ručením, alebo

- ii) ak je dotknutý podnik zahrnutý do konsolidovanej účtovnej závierky väčšej skupiny podnikov, ktorú zostavil, podrobil auditu a uverejnil v súlade s touto smernicou materský podnik, na ktorý sa vzťahujú právne predpisy členského štátu. Táto výnimka sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke.

3. V prípadoch uvedených v odseku 2 zverejní dotknutý podnik na požiadanie meno podniku, ktorý účtovnú závierku uverejňuje.

Článok 39

Výnimka týkajúca sa výkazu ziskov a strát pre materské podniky, ktoré zostavujú konsolidovanú účtovnú závierku

Členský štát nie je povinný uplatňovať ustanovenia tejto smernice týkajúce sa auditu a uverejňovania výkazu ziskov a strát na podniky, na ktoré sa vzťahujú jeho vnútroštátne právne predpisy a ktoré sú materskými podnikmi, ak sú splnené tieto podmienky:

1. materský podnik zostavuje konsolidovanú účtovnú závierku v súlade s touto smernicou a je do nej zahrnutý;
2. výnimka sa zverejní v poznámkach k ročnej účtovnej závierke materského podniku;
3. výnimka sa zverejní v poznámkach ku konsolidovanej účtovnej závierke zostavenej materským podnikom; a
4. výsledok hospodárenia materského podniku vypočítaný v súlade s touto smernicou sa uvedie v jeho súvahe.

Článok 40

Obmedzenie výnimiek pre subjekty verejného záujmu

Pokiaľ nie je v tejto smernici výslovne uvedené inak, členské štáty neposkytnú zjednodušenia a výnimky stanovené v tejto smernici subjektom verejného záujmu. Subjekt verejného záujmu sa považuje za veľký podnik bez ohľadu na jeho čistý obrat, celkovú bilančnú sumu alebo priemerný počet zamestnancov počas účtovného roka.

KAPITOLA 10

SPRÁVA O PLATBÁCH VLÁDAM

Článok 41

Vymedzenie pojmov týkajúcich sa správ o platbách vládam

Na účely tejto kapitoly sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „podnik pôsobiaci v ťažobnom priemysle“ je podnik, ktorý vykonáva akúkoľvek činnosť zahŕňajúcu prieskum, pred-ťažobný prieskum, objavenie, vývoj a ťažbu nerastov, ropy, zemného plynu alebo iných surovín v rámci ekonomických činností uvedených v divíziách 05 až 08 sekcie B prílohy I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa zavádza štatistická klasifikácia ekonomických činností NACE Revision 2 ⁽¹⁾;
2. „podnik pôsobiaci v oblasti ťažby pralesov“ je podnik, ktorý vykonáva akékoľvek činnosti uvedené v divízii 02, skupine 02.2 sekcie A prílohy I k nariadeniu (ES) č. 1893/2006 v pralesoch;
3. „vláda“ je akýkoľvek štátny, regionálny alebo miestny orgán správy členského štátu alebo tretej krajiny. Zahŕňa organizačnú jednotku, agentúru alebo podnik kontrolovaný uvedeným orgánom, ako sa stanovuje v článku 22 ods. 1 až 6 tejto smernice;
4. „projekt“ sú prevádzkové činnosti, ktoré upravuje jediná zmluva, licencia, zmluva o prenájme, koncesia alebo podobná právna dohoda a ktoré sú základom pre platobnú povinnosť voči vláde. Bez ohľadu na to sa však v prípade, že je navzájom zásadným spôsobom prepojených viacero takýchto dohôd, toto považuje za jeden projekt;
5. „platba“ je suma vyplatená v peňažnej forme alebo v naturáliách za činnosti opísané v bodoch 1 a 2, ktoré sú činnosťami tohto druhu:

a) produkčné nároky;

b) dane z príjmu, výroby alebo zisku spoločností s výnimkou spotrebných daní, ako sú napríklad daň z pridanej hodnoty, daň z príjmu fyzických osôb alebo daň z predaja;

c) licenčné poplatky;

d) dividendy;

e) prémie za podpísanie, nález a produkciu;

f) licenčné poplatky, poplatky za nájom, vstupné poplatky a iné poplatky za licencie a/alebo koncesie; a

g) platby za rozvoj infraštruktúry.

Článok 42

Podniky, od ktorých sa vyžaduje predkladanie správ o platbách vládam

1. Členské štáty vyžadujú od veľkých podnikov a všetkých subjektov verejného záujmu pôsobiacich v ťažobnom priemysle alebo v oblasti ťažby pralesov, aby každoročne vypracúvali a uverejňovali správu o platbách vládam.

2. Táto povinnosť sa nevzťahuje na žiadny podnik, na ktorý sa vzťahuje právo členského štátu, ktorý je dcérskym alebo materským podnikom, ak sú splnené obidve tieto podmienky:

a) materský podnik sa riadi právnymi predpismi členského štátu; a

b) platby vládam zo strany takéhoto podniku sú zahrnuté do konsolidovanej správy o platbách vládam, ktorú tento materský podnik pripravuje v súlade s článkom 44.

Článok 43

Obsah správy

1. Akákoľvek platba, uskutočnená v priebehu účtovného roku, či už ako jednotlivá platba alebo ako viaceré súvisiace platby, sa v správe nemusí zohľadniť, ak je nižšia ako 100 000 EUR.

2. V správe sa zverejnia tieto informácie súvisiace s činnosťami opísanými v článku 41 bodoch 1 a 2 a vzťahujúce sa na príslušný účtovný rok:

a) celková suma platieb vykonaných v prospech každej vlády;

b) celková suma podľa druhu platby, ako sa uvádza v článku 41 bode 5 písm. a) až g), vykonaných v prospech každej vlády;

c) ak sa tieto platby priradili konkrétnemu projektu, celková suma podľa druhu platby, ako sa uvádza v článku 41 bode 5 písm. a) až g), vykonaných za každý takýto projekt a celková suma platieb za každý takýto projekt.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 393, 30.12.2006, s. 1.

Platby vykonané podnikom z dôvodu záväzkov stanovených na úrovni subjektu sa môžu zverejniť skôr na úrovni subjektu než na úrovni projektu.

3. Ak sa vláde uhrádzajú platby v naturáliách, vykážu sa v hodnote a kde je to možné v objeme. Uvedú sa podporné poznámky vysvetľujúce spôsob, akým sa určila ich hodnota.

4. Pri zverejnení platieb uvedených v tomto článku sa zohľadní skôr podstata než forma príslušnej platby alebo činnosti. Platby a činnosti sa nesmú umelo rozdeľovať ani spájať s cieľom vyhnúť sa uplatneniu tejto smernice.

5. V prípade tých členských štátov, ktoré neprijali euro, sa limit v eurách uvedený v odseku 1 prevedie na národnú menu:

a) použitím výmenného kurzu uverejneného v *Úradnom vestníku Európskej únie* ku dňu nadobudnutia účinnosti ktorejkoľvek smernice, v ktorej sa daný limit stanovuje; a

b) zaokrúhlením na najbližšiu stovku.

Článok 44

Konsolidovaná správa o platbách vládam

1. Členský štát vyžaduje od každého veľkého podniku alebo subjektu verejného záujmu pôsobiaceho v ťažobnom priemysle alebo v oblasti klčovania pralesov, na ktorý sa vzťahuje jeho vnútroštátne právo, aby zostavoval konsolidovanú správu o platbách vládam v súlade s článkami 42 a 43, ak má tento materský podnik povinnosť zostavovať konsolidovanú účtovnú závierku, ako sa ustanovuje v článku 22 ods. 1 až 6.

Materský podnik sa považuje za pôsobiaci v ťažobnom priemysle alebo v oblasti klčovania pralesov, ak ktorýkoľvek z jeho dcérskych podnikov pôsobí v ťažobnom priemysle alebo v oblasti klčovania pralesov.

Do konsolidovanej správy sa zahrnú len platby vyplývajúce z činností ťažby a/alebo činností týkajúcich sa klčovania pralesov.

2. Povinnosť zostavovať konsolidovanú správu uvedenú v odseku 1 sa nevzťahuje na:

a) materský podnik malej skupiny vymedzenej v článku 3 ods. 5 s výnimkou prípadu, ak je ktorýkoľvek prepojený podnik subjektom verejného záujmu;

b) materský podnik stredne veľkej skupiny vymedzenej v článku 3 ods. 6 s výnimkou prípadu, ak je ktorýkoľvek prepojený podnik subjektom verejného záujmu; a

c) materský podnik, na ktorý sa vzťahuje právo členského štátu a ktorý je zároveň dcérskym podnikom, ak sa na jeho vlastný materský podnik vzťahuje právo členského štátu.

3. Podnik vrátane subjektu verejného záujmu sa nemusí zahrnúť do konsolidovanej správy o platbách vládam, ak je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) závažné dlhodobé obmedzenia podstatne prekážajú materskému podniku pri vykonávaní jeho práv týkajúcich sa majetku alebo riadenia tohto podniku;

b) ide o výnimočne zriedkavý prípad, keď informácie potrebné na zostavenie konsolidovanej správy o platbách vládam v súlade s touto smernicou nemožno získať bez neprimeraných výdavkov alebo neprimeraného omeškania;

c) podiely v tomto podniku sú držané výlučne s úmyslom ich následného ďalšieho predaja.

Uvedené výnimky platia, len ak sa využívajú aj na účely konsolidovanej účtovnej závierky.

Článok 45

Uverejňovanie

1. Správa uvedená v článku 42 a konsolidovaná správa uvedená v článku 44 o platbách vládam sa uverejňujú v súlade s právnymi predpismi každého členského štátu podľa kapitoly 2 smernice 2009/101/ES.

2. Členské štáty zabezpečia, aby členovia zodpovedných orgánov podniku konajúci v rámci právomocí, ktoré im boli pridelené na základe vnútroštátneho práva, niesli zodpovednosť za zabezpečenie toho, aby sa podľa ich najlepších vedomostí a schopností správa o platbách vládam vypracovala a uverejnila v súlade s požiadavkami tejto smernice.

Článok 46

Kritériá rovnocennosti

1. Podniky uvedené v článkoch 42 a 44, ktoré vypracúvajú a zverejňujú správu v súlade s požiadavkami tretej krajiny na vykazovanie, ktoré sa v súlade s článkom 47 posúdili ako rovnocenné s požiadavkami stanovenými v tejto kapitole, sú oslobodené od požiadaviek tejto kapitoly okrem povinnosti uverejniť túto správu, ako sa stanovuje v právnych predpisoch každého členského štátu v súlade s kapitolou 2 smernice 2009/101/ES.

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 49 prijímať delegované akty týkajúce sa stanovenia kritérií, ktoré sa uplatnia pri posudzovaní toho, či sú na účely odseku 1 tohto článku požiadavky tretej krajiny na vykazovanie rovnocenné požiadavkám tejto kapitoly.

3. Kritériá stanovené Komisiou v súlade s odsekom 2:

a) zahŕňajú:

i) cieľové podniky,

ii) cieľových príjemcov platieb,

iii) zachytené platby,

iv) započítanie zachytených platieb,

v) rozdelenie zachytených platieb,

vi) spúšťacie mechanizmy výkazníctva na konsolidovanom základe,

vii) prostriedok výkazníctva,

viii) frekvenciu výkazníctva, a

ix) opatrenia na zamedzenie obchádzania zverejňovania,

b) v ostatných prípadoch sú obmedzené na kritériá, ktoré uľahčujú priame porovnanie požiadaviek tretej krajiny na výkazníctvo s požiadavkami tejto kapitoly.

Článok 47

Uplatňovanie kritérií rovnocennosti

Komisia je splnomocnená prijímať vykonávacie akty stanovujúce tie požiadavky tretej krajiny na výkazníctvo, ktoré po uplatnení kritérií rovnocennosti stanovených v súlade s článkom 46, považuje za rovnocenné požiadavkám tejto kapitoly. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 50 ods. 2.

Článok 48

Preskúmanie

Komisia preskúma vykonávanie a účinnosť tejto kapitoly, najmä pokiaľ ide o rozsah povinností týkajúcich sa

výkazníctva a metód výkazníctva na základe projektov a súlad s nimi, a podá o nich správu.

V preskúmaní sa zohľadní medzinárodný vývoj, najmä so zreteľom na zvyšovanie transparentnosti platieb vládám, posúdiť vplyv iných medzinárodných režimov a zvážiť účinky na konkurencieschopnosť a bezpečnosť dodávok energie. Ukončí sa do 21 júl 2018.

Správa sa predloží Európskemu parlamentu a Rade, a v relevantných prípadoch aj spolu s legislatívnym návrhom. V tejto správe sa zväží rozšírenie požiadaviek na výkazníctvo na ďalšie priemyselné odvetvia a tiež otázka, či by sa mal vykonávať audit správy o platbách vládám. V správe sa posúdi aj zverejnenie ďalších informácií o priemernom počte zamestnancov, využití subdodávateľov a akýchkoľvek peňažných sankciách ukladaných krajinou.

Správa okrem toho obsahuje analýzu uskutočniteľnosti, pokiaľ ide o zavedenie povinnosti pre všetkých emitentov v Únii konať pri ťažbe nerastov s náležitou starostlivosťou, s cieľom zabezpečiť, aby dodávateľské reťazce neboli prepojené so stranami konfliktu a aby sa dodržiavali odporúčania EITI a OECD týkajúce sa zodpovedného riadenia dodávateľského reťazca.

KAPITOLA 11

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 49

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13 a článku 46 ods. 2 sa Komisii udeľuje na neurčité obdobie odo dňa uvedeného v článku 54.

3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13 a článku 46 ods. 2 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 13 alebo článku 46 ods. 2 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 50

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 51

Sankcie

Členské štáty ustanovia sankcie za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých v súlade s touto smernicou a prijímú všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie presadzovania týchto sankcií. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce.

Článok 52

Zrušenie smerníc 78/660/EHS a 83/349/EHS

Smernice 78/660/EHS a 83/349/EHS sa zrušujú.

Odkazy na zrušené smernice sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe VII.

Článok 53

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 20 júl 2015. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty môžu stanoviť, že sa ustanovenia uvedené v prvom pododseku budú uplatňovať najprv na účtovnú závierku za účtovný rok začínajúci 1. januára 2016 alebo počas kalendárneho roku 2016.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 54

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 55

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 26. júna 2013

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
A. SHATTER

PRÍLOHA I

DRUHY PODNIKOV UVEDENÉ V ČLÁNKU 1 ODS. 1 PÍSM. A)

— Belgicko:

la société anonyme/de naamloze vennootschap, la société en commandite par actions/de commanditaire vennootschap op aandelen, la société privée à responsabilité limitée/de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, la société coopérative à responsabilité limitée/de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Bulharsko:

акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;

— Česká republika:

společnost s ručením omezeným, akciová společnost;

— Dánsko:

aktieselskaber, kommanditaktieselskaber, anpartsselskaber;

— Nemecko:

die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Estónsko:

aktsiaselts, osäühing;

— Írsko:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee;

— Grécko:

η ανώνυμη εταιρία, η εταιρία περιορισμένης ευθύνης, η ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρία;

— Španielsko:

la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;

— Francúzsko:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée, la société par actions simplifiée;

— Taliansko:

la società per azioni, la società in accomandita per azioni, la società a responsabilità limitata;

— Cyprus:

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;

— Lotyšsko:

akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību;

— Litva:

akcinės bendrovės, uždariosios akcinės bendrovės;

— Luxembursko:

la société anonyme, la société en commandite par actions, la société à responsabilité limitée;

— Maďarsko:

részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;

— Malta:

kumpanija pubblika —public limited liability company, kumpanija privata —private limited liability company,

soċjeta in akkomandita bil-kapital maqsum f'azzjonijiet —partnership en commandite with the capital divided into shares;

— Holandsko:

de naamloze vennootschap, de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;

— Rakúsko:

die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;

— Poľsko:

spółka akcyjna, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna;

— Portugalsko:

a sociedade anónima, de responsabilidade limitada, a sociedade em comandita por ações, a sociedade por quotas de responsabilidade limitada;

— Rumunsko:

societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni;

— Slovinsko:

delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komanditna delniška družba;

— Slovensko:

akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;

— Fínsko:

yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag, julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;

— Švédsko:

aktiebolag;

— Spojené kráľovstvo:

public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee

—

PRÍLOHA II

DRUHY PODNIKOV UVEDENÉ V ČLÁNKU 1 ODS. 1 PÍSM. B)

— Belgicko:

la société en nom collectif/de vennootschap onder firma, la société en commandite simple/de gewone commanditaire vennootschap, la société coopérative à responsabilité illimitée/de coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid;

— Bulharsko:

събирателно дружество, командитно дружество;

— Česká republika:

veřejná obchodní společnost, komanditní společnost;

— Dánsko:

interessentskaber, kommanditselskaber;

— Nemecko:

die offene Handelsgesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— Estónsko:

täisühing, usaldusühing;

— Írsko:

partnerships, limited partnerships, unlimited companies;

— Grécko:

η ομόρρυθμος εταιρία, η ετερόρρυθμος εταιρία;

— Španielsko:

sociedad colectiva, sociedad en comandita simple;

— Francúzsko:

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— Taliansko:

la società in nome collettivo, la società in accomandita semplice;

— Cyprus:

Ομόρρυθμες και ετερόρρυθμες εταιρείες (συνεταιρισμοί);

— Lotyšsko:

pilnsabiedrība, komandītsabiedrība;

— Litva:

tikrosios ūkinės bendrijos, komanditinės ūkinės bendrijos;

— Luxembursko:

la société en nom collectif, la société en commandite simple;

— Maďarsko:

közkereseti társaság, betéti társaság, közös vállalat, egyesülés, egyéni cég;

— Malta:

soċjeta fisem kollettiv jew soċjeta in akkomandita, bil-kapital li mhux maqsum fazzjonijiet meta s-soċji kollha li għandhom responsabbilita' llimitata huma soċjetajiet in akkomandita bil-kapital maqsum fazzjonijiet — partnership en nom collectif or partnership en commandite with capital that is not divided into shares, when all the partners with unlimited liability are partnership en commandite with the capital divided into shares;

— Holandsko:

de vennootschap onder firma, de commanditaire vennootschap;

— Rakúsko:

die offene Gesellschaft, die Kommanditgesellschaft;

— Poľsko:

spółka jawna, spółka komandytowa;

— Portugalsko:

sociedade em nome colectivo, sociedade em comandita simples;

— Rumunsko:

societate în nume colectiv, societate în comandită simplă;

— Slovinsko:

družba z neomejeno odgovornostjo, komanditna družba;

— Slovensko:

verejná obchodná spoločnosť, komanditná spoločnosť;

— Fínsko:

avoin yhtiö/ öppet bolag, kommandiittiyhtiö/kommanditbolag;

— Švédsko:

handelsbolag, kommanditbolag;

— Spojené kráľovstvo:

partnerships, limited partnerships, unlimited companies.

PRÍLOHA III

HORIZONTÁLNA ŠTRUKTÚRA SÚVAHY UVEDENÁ V ČLÁNKU 10

Majetok

A. Upísané nesplatené základné imanie

z toho s výzvou na splatenie

(Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, že základné imanie s výzvou na splatenie sa uvádza v rámci položky „vlastné imanie“, pričom v takomto prípade sa tá časť základného imania, na ktorej splatenie sa už vyzvalo, ale ešte nebola splatená, vykáže ako majetok v položke A alebo v položke D (II) (5)).

B. Zriaďovacie náklady

Tak, ako sú vymedzené vo vnútroštátnom práve, a ak vnútroštátne právo dovoľuje ich aktiváciu. Vo vnútroštátnom práve sa môže tiež ustanoviť, aby sa zriaďovacie náklady uvádzali ako prvá položka „nehmotného majetku“.

C. Neobežný majetok

I. Nehmotný majetok

1. Náklady na rozvoj, pokiaľ vnútroštátne právo ich aktiváciu dovoľuje.
2. Koncesie, patenty, licencie, ochranné známky a podobné práva a majetok, ak boli:
 - a) obstarané za odplatu a nemusia byť vykázané v položke C (I) (3); alebo
 - b) vytvorené samotným podnikom, ak vnútroštátne právo ich aktiváciu dovoľuje.
3. Goodwill, ak bol obstaraný za odplatu.
4. Poskytnuté preddavky.

II. Hmotný majetok

1. Pozemky a stavby.
2. Technické zariadenia a stroje.
3. Iné zariadenia a inventár, nástroje a vybavenie.
4. Poskytnuté preddavky a obstarávaný hmotný majetok

III. Finančný majetok

1. Podiely v prepojených podnikoch.
2. Pôžičky prepojeným podnikom.
3. Podielové účasti.
4. Pôžičky podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
5. Investície držané ako neobežný majetok.
6. Iné pôžičky.

D. Obežný majetok

I. Zásoby

1. Suroviny a materiál.
2. Nedokončená výroba.
3. Hotové výrobky a tovar na ďalší predaj.
4. Poskytnuté preddavky.

II. Dlžníci

(Hodnoty položiek, ktoré budú splatné za viac než jeden rok sa vykážu oddelene pre každú položku.)

1. Odberatelia.
2. Pohľadávky voči prepojeným podnikom.
3. Pohľadávky voči podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
4. Ostatní dlžníci.
5. Upísané základné imanie s výzvou na splatenie, ale nesplatené (ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa základné imanie s výzvou na splatenie uvádzalo ako majetok v oddiele A).
6. Náklady budúcich období a príjmy budúcich období (ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali ako majetok v oddiele E).

III. Investície

1. Podiely v prepojených podnikoch.
2. Vlastné akcie (s uvedením ich menovitej hodnoty alebo ich účtovnej hodnoty v prípade, že nemajú menovitú hodnotu), ak sa vo vnútroštátnom práve dovoľuje uvádzať ich v súvahe.
3. Ostatné investície.

IV. Peňažné prostriedky v banke a v hotovosti

E. Náklady budúcich období a príjmy budúcich období

(Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali ako majetok v položke D (II) (6).)

Vlastné imanie a záväzky

A. Vlastné imanie

I. Upísané základné imanie

(Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa v tejto položke uvádzalo základné imanie s výzvou na splatenie, uvádzajú sa sumy upísaného základného imania a splateného základného imania oddelene.)

II. Ážio

III. Rezervný fond z precenenia

IV. Rezervné fondy

1. Zákonný rezervný fond, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje.
2. Rezervný fond na vlastné akcie, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje, bez toho, aby tým bol dotknutý článok 24 ods. 1 písm. b) smernice 2012/30/EÚ.
3. Štatutárne rezervné fondy.
4. Ostatné rezervné fondy vrátane rezervného fondu z ocenenia reálnou hodnotou.

V. Nerozdelený zisk alebo neuhradená strata minulých rokov

VI. Zisk alebo strata za účtovný rok

B. Rezervy

1. Rezervy na dôchodky a podobné záväzky.
2. Rezervy na dane.
3. Ostatné rezervy.

C. Veritelia

(Závazky splatné do jedného roka a záväzky splatné za viac než jeden rok sa vykazujú osobitne za každú položku, ako aj za súhrn týchto položiek.)

1. Dlhopisy, z toho sa samostatne uvádzajú konvertibilné dlhopisy.
2. Závazky voči úverovým inštitúciám.
3. Prijaté preddavky na objednávky, pokiaľ nie sú vykázané osobitne ako položka znižujúca zásoby.
4. Dodávatelia.
5. Závazky zo zmeniek.
6. Závazky voči prepojeným podnikom.
7. Závazky voči podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
8. Ostatní veritelia vrátane daňových úradov a orgánov sociálneho zabezpečenia.
9. Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období (ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali v oddiele D).

D. Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období

(Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali v položke C (9) „Veritelia“).

PRÍLOHA IV

VERTIKÁLNA ŠTRUKTÚRA SÚVAHY UVEDENÁ V ČLÁNKU 10

A. Upísané nesplatené základné imanie

z toho s výzvou na splatenie

(Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, že základné imanie s výzvou na splatenie sa uvedie v oddiele L, pričom v takomto prípade sa tá časť základného imania, na ktorej splatenie už vyzvalo, ale ešte nebola splatená, uvádza buď v oddiele A, alebo v položke D (II) (5).)

B. Zriaďovacie náklady

Tak, ako sú vymedzené vo vnútroštátnom práve, a ak vnútroštátne právo ich aktiváciu dovoľuje. Vo vnútroštátnom práve sa môže tiež ustanoviť, aby sa zriaďovacie náklady vykazovali ako prvá položka „nehmotného majetku“.

C. Neobežný majetok

I. Nehmotný majetok

1. Náklady na vývoj, pokiaľ vnútroštátne právo ich aktiváciu dovoľuje.
2. Koncesie, patenty, licencie, ochranné známky a podobné práva a majetok, ak boli:
 - a) obstarané za odplatu a nevykazujú sa v položke C (I) (3); alebo
 - b) vytvorené samotným podnikom, ak vnútroštátne právo ich aktiváciu dovoľuje.
3. Goodwill, ak bol obstaraný za odplatu.
4. Poskytnuté preddavky.

II. Hmotný majetok

1. Pozemky a stavby.
2. Technické zariadenia a stroje.
3. Iné zariadenia a inventár, nástroje a vybavenie.
4. Poskytnuté preddavky a obstarávaný hmotný majetok.

III. Finančný majetok

1. Podiely v prepojených podnikoch.
2. Pôžičky prepojeným podnikom.
3. Podielové účasti.
4. Pôžičky podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
5. Investície držané ako neobežný majetok.
6. Iné pôžičky.

D. Obežný majetok

I. Zásoby

1. Suroviny a materiál.
2. Nedokončená výroba.
3. Hotové výrobky a tovar na ďalší predaj.
4. Poskytnuté preddavky.

II. Dĺžníci

(Hodnota položiek, ktoré budú splatné za viac ako jeden rok, sa vykážu oddelene pre každú položku.)

1. Odberatelia.
2. Pohľadávky voči prepojeným podnikom.
3. Pohľadávky voči podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
4. Ostatní dĺžníci.
5. Upísané základné imanie s výzvou na splatenie, ale nesplatené (ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, že sa má základné imanie s výzvou na splatenie vykazovať v oddiele A).
6. Náklady budúcich období a príjmy budúcich období (ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, že sa takéto položky majú vykazovať v oddiele E).

III. Investície

1. Podiely v prepojených podnikoch.
2. Vlastné akcie (s uvedením ich menovitej hodnoty alebo ich vypočítanej menovitej hodnoty v prípade, že nemajú menovitú hodnotu), ak sa vo vnútroštátnom práve povoľuje uvádzať ich v súvahe.
3. Ostatné investície.

IV. Peňažné prostriedky v banke a v hotovosti

E. Náklady budúcich období a príjmy budúcich období

(Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali v položke D (II) (6).)

F. Veritelia: záväzky splatné do jedného roka

1. Dlhopisy, z toho sa samostatne uvádzajú konvertibilné dlhopisy.
2. Záväzky voči úverovým inštitúciám.
3. Prijaté preddavky na objednávky, pokiaľ nie sú vykázané osobitne ako položka znižujúca zásoby.
4. Dodávatelia.
5. Záväzky zo zmieniek.
6. Záväzky voči prepojeným podnikom.
7. Záväzky voči podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
8. Ostatní veritelia vrátane daňových úradov a orgánov sociálneho zabezpečenia.
9. Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období (ak sa vo vnútroštátnom práve nestanovuje, aby sa takéto položky uvádzali v oddiele K).

G. Čistý obežný majetok/záväzky

(Vrátane nákladov budúcich období a príjmov budúcich období, ak sú uvedené v oddiele E, a výdavkov budúcich období a výnosov budúcich období, ak sú uvedené v oddiele K.)

H. Celková výška majetku po odpočítaní obežných záväzkov

- I. Veritelia: záväzky, ktoré budú splatné za viac ako jeden rok
 1. Dlhopisy, z toho sa samostatne vykazujú konvertibilné dlhopisy.

2. Závazky voči úverovým inštitúciám.
 3. Prijaté preddavky na objednávky, pokiaľ nie sú vykázané osobitne ako položka znižujúca zásoby.
 4. Dodávatelia.
 5. Závazky zo zmeniek.
 6. Závazky voči prepojeným podnikom.
 7. Závazky voči podnikom, ku ktorým má podnik vzťah z dôvodu podielovej účasti.
 8. Ostatní veritelia vrátane daňových úradov a orgánov sociálneho zabezpečenia.
 9. Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období (ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali v oddiele K).
- J. Rezervy
1. Rezervy na dôchodky a podobné záväzky.
 2. Rezervy na dane.
 3. Ostatné rezervy.
- K. Výdavky budúcich období a výnosy budúcich období
- (Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa takéto položky uvádzali v položke F (9) alebo I (9) alebo v oboch.)
- L. Vlastné imanie
- I. Upísané základné imanie
- (Ak sa vo vnútroštátnom práve neustanovuje, aby sa základné imanie s výzvou na splatenie uvádzalo v tejto položke, sumy upísaného základného imania a splateného základného imania sa musia uviesť oddelene.)
- II. Ážio
- III. Rezervný fond z precenenia
- IV. Rezervné fondy
1. Zákonný rezervný fond, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje.
 2. Rezervný fond na vlastné akcie, ak sa vo vnútroštátnom práve takýto rezervný fond vyžaduje, bez toho, aby tým bol dotknutý článok 24 ods. 1 písm. b) smernice 2012/30/EÚ.
 3. Štatutárne fondy.
 4. Ostatné rezervné fondy vrátane rezervného fondu z ocenenia reálnou hodnotou.
- V. Nerozdelený zisk alebo neuhradená strata minulých rokov
- VI. Zisk alebo strata za účtovný rok
-

PRÍLOHA V

ŠTRUKTÚRA VÝKAZU ZISKOV A STRÁT PODĽA POVAHY NÁKLADOV UVEDENÁ V ČLÁNKU 13

1. Čistý obrat.
 2. Zmena stavu zásob hotových výrobkov a nedokončenej výroby.
 3. Aktivácia vlastných výkonov.
 4. Ostatné prevádzkové výnosy.
 5. a) Suroviny a materiál.
b) Ostatné externé náklady.
 6. Osobné náklady:
 - a) pevná a variabilná časť miezd;
 - b) náklady na sociálne zabezpečenie, z toho sa samostatne uvádzajú náklady na dôchodkové zabezpečenie.
 7. a) Úpravy hodnoty zriaďovacích nákladov a neobežného hmotného a nehmotného majetku.
b) Úpravy hodnoty obežného majetku, ak prekračujú sumu obvyklých úprav hodnoty dotknutého podniku.
 8. Ostatné prevádzkové náklady.
 9. Výnosy z podielových účastí, z toho sa samostatne uvádzajú výnosy z prepojených podnikov.
 10. Výnosy z ostatných investícií a pôžičiek, ktoré sú súčasťou neobežného majetku, z toho sa samostatne uvádzajú výnosy z prepojených podnikov.
 11. Iné výnosy z úrokov a podobné výnosy, z toho sa samostatne uvádzajú výnosy z prepojených podnikov.
 12. Úpravy hodnoty finančného majetku a investícií držaných ako obežný majetok.
 13. Náklady na úroky a podobné náklady, z toho sa samostatne uvádzajú náklady vzťahujúce sa k prepojeným podnikom.
 14. Daň zo zisku alebo straty.
 15. Zisk alebo strata po zdanení.
 16. Ostatné dane neuvedené v položkách 1 až 15.
 17. Zisk alebo strata za účtovný rok.
-

PRÍLOHA VI

ŠTRUKTÚRA VÝKAZU ZISKOV A STRÁT PODĽA FUNKCIE NÁKLADOV UVEDENÁ V ČLÁNKU 13

1. Čistý obrat.
 2. Náklady na predané výrobky (vrátane úprav hodnoty).
 3. Hrubý zisk alebo strata.
 4. Odbytové náklady (vrátane úprav hodnoty).
 5. Náklady na správu (vrátane úprav hodnoty).
 6. Ostatné prevádzkové výnosy.
 7. Výnosy z podielových účastí, z toho sa samostatne uvádzajú výnosy z prepojených podnikov.
 8. Výnosy z ostatných investícií a pôžičiek, ktoré sú súčasťou neobežného majetku, z toho sa samostatne uvádzajú výnosy z prepojených podnikov.
 9. Ostatné výnosové úroky a podobné výnosy, z toho sa samostatne uvádzajú výnosy z prepojených podnikov.
 10. Úpravy hodnoty finančného majetku a investícií držaných ako obežný majetok.
 11. Nákladové úroky a podobné náklady, z toho sa samostatne uvádzajú náklady vzťahujúce sa k prepojeným podnikom.
 12. Daň zo zisku alebo straty.
 13. Zisk alebo strata po zdanení.
 14. Ostatné dane neuvedené v položkách 1 až 13.
 15. Zisk alebo strata za účtovný rok.
-

PRÍLOHA VII

Tabuľka zhody

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
Článok 1 ods. 1 prvý pododsek úvodná časť	—	Článok 1 ods. 1 písm. a)
Článok 1 ods. 1 prvý pododsek prvá až dvadsiata siedma zarážka	—	Príloha I
Článok 1 ods. 1 druhý pododsek	—	Článok 1 ods. 1 písm. b)
Článok 1 ods. 1 druhý pododsek písm. a) až aa)	—	Príloha II
Článok 1 ods. 1 tretí pododsek	—	—
Článok 1 ods. 2	—	—
Článok 2 ods. 1	—	Článok 4 ods. 1
Článok 2 ods. 2	—	Článok 4 ods. 2
Článok 2 ods. 3	—	Článok 4 ods. 3
Článok 2 ods. 4	—	Článok 4 ods. 3
Článok 2 ods. 5	—	Článok 4 ods. 4
Článok 2 ods. 6	—	Článok 4 ods. 5
Článok 3	—	Článok 9 ods. 1
Článok 4 ods. 1	—	Článok 9 ods. 2
Článok 4 ods. 2	—	Článok 9 ods. 3
Článok 4 ods. 3	—	Článok 9 ods. 3
Článok 4 ods. 4	—	Článok 9 ods. 5
Článok 4 ods. 5	—	—
Článok 4 ods. 6	—	Článok 6 ods. 1 písm. h) a článok 6 ods. 3
Článok 5 ods. 1	—	—
Článok 5 ods. 2	—	Článok 2 bod 14
Článok 5 ods. 3	—	Článok 2 bod 15
Článok 6	—	Článok 9 ods. 6
Článok 7	—	Článok 6 ods. 1 písm. g)
Článok 8	—	Článok 10
Článok 9 oddiel A	—	Príloha III oddiel A
Článok 9 oddiel B	—	Príloha III oddiel B
Článok 9 oddiel C	—	Príloha III oddiel C
Článok 9 oddiel D	—	Príloha III oddiel D
Článok 9 oddiel E	—	Príloha III oddiel E
Článok 9 oddiel F	—	—

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
Pasíva	—	Vlastné imanie a záväzky
Článok 9 oddiel A	—	Príloha III oddiel A
Článok 9 oddiel B	—	Príloha III oddiel B
Článok 9 oddiel C	—	Príloha III oddiel C
Článok 9 oddiel D	—	Príloha III oddiel D
Článok 9 oddiel E	—	—
Článok 10	—	Príloha IV
Článok 10a	—	Článok 11
Článok 11 prvý pododsek	—	Článok 3 ods. 2 a článok 14 ods. 1
Článok 11 druhý pododsek	—	—
Článok 11 tretí pododsek	—	Článok 3 ods. 9 prvý pododsek
Článok 12 ods. 1	—	Článok 3 ods. 10
Článok 12 ods. 2	—	Článok 3 ods. 9 druhý pododsek
Článok 12 ods. 3	—	Článok 3 ods. 11
Článok 13 ods. 1	—	Článok 12 ods. 1
Článok 13 ods. 2	—	Článok 12 ods. 2
Článok 14	—	Článok 16 ods. 1 písm. d)
Článok 15 ods. 1	—	Článok 12 ods. 3
Článok 15 ods. 2	—	Článok 2 bod 4
Článok 15 ods. 3 písm. a)	—	Článok 17 ods. 1 písm. a)
Článok 15 ods. 3 písm. b)	—	—
Článok 15 ods. 3 písm. c)	—	Článok 17 ods. 1 písm. a) bod i)
Článok 15 ods. 4	—	—
Článok 16	—	Článok 12 ods. 4
Článok 17	—	Článok 2 bod 2
Článok 18	—	—
Článok 19	—	Článok 2 bod 8
Článok 20 ods. 1	—	Článok 12 ods. 12 prvý pododsek
Článok 20 ods. 2	—	Článok 12 ods. 12 druhý pododsek
Článok 20 ods. 3	—	Článok 12 ods. 12 tretí pododsek
Článok 21	—	—
Článok 22 prvý pododsek	—	Článok 13 ods. 1
Článok 22 druhý pododsek	—	Článok 13 ods. 2
Článok 23 položky 1 až 15	—	Príloha V položky 1 až 15
Článok 23 položky 16 až 19	—	—
Článok 23 položky 20 až 21	—	Príloha V položky 16 a 17

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
Článok 24	—	—
Článok 25 položky 1 až 13	—	Príloha VI položky 1 až 13
Článok 25 položky 14 až 17	—	—
Článok 25 položky 18 a 19	—	Príloha VI položky 14 a 15
Článok 26	—	—
Článok 27 prvý pododsek úvodná časť	—	Článok 3 ods. 3
Článok 27 prvý pododsek písm. a) a c)	—	Článok 14 ods. 2 písm. a) a b)
Článok 27 prvý pododsek písm. b) a d)	—	—
Článok 27 druhý pododsek	—	Článok 3 ods. 9 prvý pododsek
Článok 28	—	Článok 2 bod 5
Článok 29	—	—
Článok 30	—	—
Článok 31 ods. 1	—	Článok 6 ods. 1 úvodná časť a písmená a) až f)
Článok 31 ods. 1a	—	Článok 6 ods. 5
Článok 31 ods. 2	—	Článok 4 ods. 4
Článok 32	—	Článok 6 ods. 1 písm. i)
Článok 33 ods. 1 úvodná časť	—	Článok 7 ods. 1
Článok 33 ods. 1 písm. a) a b) a druhý a tretí pododsek	—	—
Článok 33 ods. 1 písm. c)	—	Článok 7 ods. 1
Článok 33 ods. 2 písm. a) prvý pododsek a článok 33 ods. 2 písm. b), c) a d)	—	Článok 7 ods. 2
Článok 33 ods. 2 písm. a) druhý pododsek	—	Článok 16 ods. 1 písm. b)
Článok 33 ods. 3	—	Článok 7 ods. 3
Článok 33 ods. 4	—	Článok 16 ods. 1 písm. b) bod ii)
Článok 33 ods. 5	—	—
Článok 34	—	Článok 12 ods. 11 štvrtý pododsek
Článok 35 ods. 1 písm. a)	—	Článok 6 ods. 1 písm. i)
Článok 35 ods. 1 písm. b)	—	Článok 12 ods. 5
Článok 35 ods. 1 písm. c)	—	Článok 12 ods. 6
Článok 35 ods. 1 písm. d)	—	Článok 17 ods. 1 písm. b)
Článok 35 ods. 2	—	Článok 2 bod 6
Článok 35 ods. 3	—	Článok 2 bod 7

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
Článok 35 ods. 4	—	Článok 12 ods. 8 a článok 17 ods. 1 písm. a) bod vi)
Článok 36	—	—
Článok 37 ods. 1	—	Článok 12 ods. 11 prvý, tretí a piaty pododsek
Článok 37 ods. 2	—	Článok 12 ods. 11 prvý a druhý pododsek
Článok 38	—	—
Článok 39 ods. 1 písm. a)	—	Článok 6 ods. 1 písm. i)
Článok 39 ods. 1 písm. b)	—	Článok 12 ods. 7 prvý pododsek
Článok 39 ods. 1 písm. c)	—	—
Článok 39 ods. 1 písm. d)	—	Článok 12 ods. 7 druhý pododsek
článok 39 ods. 1 písm. e)	—	Článok 17 ods. 1 písm. b)
Článok 39 ods. 2	—	Článok 2 bod 6
Článok 40 ods. 1	—	Článok 12 ods. 9
Článok 40 ods. 2	—	—
Článok 41	—	Článok 12 ods. 10
Článok 42 prvý pododsek	—	Článok 12 ods. 12 tretí pododsek
Článok 42 druhý pododsek	—	—
Článok 42a ods. 1	—	Článok 8 ods. 1 písm. a)
Článok 42a ods. 2	—	Článok 8 ods. 2
Článok 42a ods. 3	—	Článok 8 ods. 3
Článok 42a ods. 4	—	Článok 8 ods. 4
Článok 42a ods. 5	—	Článok 8 ods. 5
Článok 42a ods. 5a	—	Článok 8 ods. 6
Článok 42b	—	Článok 8 ods. 7
Článok 42c	—	Článok 8 ods. 8
Článok 42d	—	Článok 16 ods. 1 písm. c)
Článok 42e	—	Článok 8 ods. 1 písm. b)
Článok 42f	—	Článok 8 ods. 9
Článok 43 ods. 1 úvodná časť	—	Článok 16 ods. 1 úvodná časť
Článok 43 ods. 1 bod 1	—	Článok 16 ods. 1 písm. a)
Článok 43 ods. 1 bod 2 prvý pododsek	—	Článok 17 ods. 1 písm. g) prvý pododsek
Článok 43 ods. 1 bod 2 druhý pododsek	—	Článok 17 ods. 1 písm. k)
Článok 43 ods. 1 bod 3	—	Článok 17 ods. 1 písm. h)
Článok 43 ods. 1 bod 4	—	Článok 17 ods. 1 písm. i)

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
Článok 43 ods. 1 bod 5	—	Článok 17 ods. 1 písm. j)
Článok 43 ods. 1 bod 6	—	Článok 16 ods. 1 písm. g)
Článok 43 ods. 1 bod 7	—	Článok 16 ods. 1 písm. d)
Článok 43 ods. 1 bod 7a	—	článok 16 ods. 1 písm. p)
Článok 43 ods. 1 bod 7b	—	Článok 2 bod 3 a článok 17 ods. 1 písm. r)
Článok 43 ods. 1 bod 8	—	Článok 18 ods. 1 písm. a)
Článok 43 ods. 1 bod 9	—	Článok 17 ods. 1 písm. e)
Článok 43 ods. 1 bod 10	—	—
Článok 43 ods. 1 bod 11	—	Článok 17 ods. 1 písm. f)
Článok 43 ods. 1 bod 12	—	Článok 17 ods. 1 písm. d) prvý pododsek
Článok 43 ods. 1 bod 13	—	Článok 16 ods. 1 písm. e)
Článok 43 ods. 1 bod 14 písm. a)	—	Článok 17 ods. 1 písm. c) bod i)
Článok 43 ods. 1 bod 14 písm. b)	—	Článok 17 ods. 1 písm. c) bod ii)
Článok 43 ods. 1 bod 15	—	Článok 18 ods. 1 písm. b) a článok 18 ods. 3
Článok 43 ods. 2	—	—
Článok 43 ods. 3	—	Článok 17 ods. 1 písm. d) druhý pododsek
Článok 44	—	—
Článok 45 ods. 1	—	Článok 17 ods. 1 písm. g) druhý pododsek Článok 28 ods. 3
Článok 45 ods. 2	—	Článok 18 ods. 2
Článok 46	—	Článok 19
Článok 46a	—	Článok 20
Článok 47 ods. 1 a 1a	—	Článok 30 ods. 1 a 2
Článok 47 ods. 2	—	Článok 31 ods. 1
Článok 47 ods. 3	—	Článok 31 ods. 2
Článok 48	—	Článok 32 ods. 1
Článok 49	—	Článok 32 ods. 2
Článok 50	—	Článok 17 ods. 1 písm. o)
Článok 50a	—	—
Článok 50b	—	Článok 33 ods. 1 písm. a)
Článok 50c	—	Článok 33 ods. 2
Článok 51 ods. 1	—	Článok 34 ods. 1
Článok 51 ods. 2	—	—
Článok 51 ods. 3	—	—

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
Článok 51a	—	Článok 35
Článok 52	—	—
Článok 53 ods. 2	—	Článok 3 ods. 13
Článok 53a	—	Článok 40
Článok 55	—	—
Článok 56 ods. 1	—	—
Článok 56 ods. 2	—	Článok 17 ods. 1 písm. l), m) a n)
Článok 57	—	Článok 37
Článok 57a	—	Článok 38
Článok 58	—	Článok 39
Článok 59 ods. 1	—	Článok 9 ods. 7 písm. a)
Článok 59 ods. 2 až 6 písm. a)	—	Článok 9 ods. 7 písm. a) a článok 27
Článok 59 ods. 6 písm. b) a c)	—	Článok 9 ods. 7 písm. b) a c)
Článok 59 ods. 7 a 8	—	Článok 9 ods. 7 písm. a) a článok 27
Článok 59 ods. 9	—	Článok 27 ods. 9
Článok 60	—	—
Článok 60a	—	Článok 51
Článok 61	—	Článok 17 ods. 2
Článok 61a	—	—
Článok 62	—	Článok 55
—	Článok 1 ods. 1	Článok 22 ods. 1
—	Článok 1 ods. 2	Článok 22 ods. 2
—	Článok 2 ods. 1, 2 a 3	Článok 22 ods. 3, 4 a 5
—	Článok 3 ods. 1	Článok 22 ods. 6
—	Článok 3 ods. 2	Článok 2 bod 10
—	Článok 4 ods. 1	Článok 21
—	Článok 4 ods. 2	—
—	Článok 5	—
—	Článok 6 ods. 1	Článok 23 ods. 2
—	Článok 6 ods. 2	Článok 3 ods. 8
—	Článok 6 ods. 3	Článok 3 ods. 9 druhý pododsek a článok 3 ods. 10 a 11
—	Článok 6 ods. 4	Článok 23 ods. 2
—	Článok 7 ods. 1	Článok 23 ods. 3
—	Článok 7 ods. 2	Článok 23 ods. 4
—	Článok 7 ods. 3	Článok 23 ods. 3 úvodná časť

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
—	Článok 8	Článok 23 ods. 5
—	Článok 9 ods. 1	Článok 23 ods. 6
—	Článok 9 ods. 2	—
—	Článok 10	Článok 23 ods. 7
—	Článok 11	Článok 23 ods. 8
—	Článok 12 ods. 1	Článok 22 ods. 7
—	Článok 12 ods. 2	Článok 22 ods. 8
—	Článok 12 ods. 3	Článok 22 ods. 9
—	Článok 13 ods. 1 a 2	Článok 2 bod 16 a článok 6 ods. 1 písm. j)
—	Článok 13 ods. 2a	Článok 23 ods. 10
—	Článok 13 ods. 3	Článok 23 ods. 9
—	Článok 15	—
—	Článok 16	Článok 4
—	Článok 17 ods. 1	Článok 24 ods. 1
—	Článok 17 ods. 2	—
—	Článok 18	Článok 24 ods. 2
—	Článok 19	Článok 24 ods. 3 písm. a) až e)
—	Článok 20	—
—	Článok 21	Článok 24 ods. 4
—	Článok 22	Článok 24 ods. 5
—	Článok 23	Článok 24 ods. 6
—	Článok 24	—
—	Článok 25 ods. 1	Článok 6 ods. 1 písm. b)
—	Článok 25 ods. 2	Článok 4 ods. 4
—	Článok 26 ods. 1	Článok 24 ods. 7
—	Článok 26 ods. 2	—
—	Článok 26 ods. 3	Článok 6 ods. 1 písm. j)
—	Článok 27	Článok 24 ods. 8
—	Článok 28	Článok 24 ods. 9
—	Článok 29 ods. 1	Článok 24 ods. 10
—	Článok 29 ods. 2	Článok 24 ods. 11
—	Článok 29 ods. 3	Článok 24 ods. 12
—	Článok 29 ods. 4	Článok 24 ods. 13
—	Článok 29 ods. 5	Článok 24 ods. 14
—	Článok 30 ods. 1	Článok 24 ods. 3 písm. c)

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
—	Článok 30 ods. 2	—
—	Článok 31	Článok 24 ods. 3 písm. f)
—	Článok 32 ods. 1 a 2	Článok 26
—	Článok 32 ods. 3	—
—	Článok 33	Článok 27
—	Článok 34 úvodná časť a článok 34 ods. 1 prvá veta	Článok 16 ods. 1 písm. a) a článok 28 ods. 1
—	Článok 34 ods. 1 druhá veta	—
—	Článok 34 ods. 2	Článok 28 ods. 2 písm. a)
—	Článok 34 ods. 3 písm. a)	Článok 28 ods. 2 písm. b)
—	Článok 34 ods. 3 písm. b)	—
—	Článok 34 ods. 4	Článok 28 ods. 2 písm. c)
—	Článok 34 ods. 5	Článok 28 ods. 2 písm. d)
—	Článok 34 ods. 6	Článok 16 ods. 1 písm. g) a článok 28 ods. 1
—	Článok 34 ods. 7	Článok 16 ods. 1 písm. d) a článok 28 ods. 1
—	Článok 34 ods. 7a	článok 17 ods. 1 písm. p)
—	Článok 34 ods. 7b	Článok 17 ods. 1 písm. r)
—	Článok 34 ods. 8	Článok 18 ods. 1 písm. a)
—	Článok 34 ods. 9 písm. a)	Článok 17 ods. 1 písm. e)
—	Článok 34 ods. 9 písm. b)	Článok 28 ods. 1 písm. b)
—	Článok 34 ods. 10	—
—	Článok 34 ods. 11	Článok 17 ods. 1 písm. f) a článok 28 ods. 1
—	Článok 34 ods. 12 a 13	Článok 28 ods. 1 písm. c)
—	Článok 34 ods. 14	Článok 16 ods. 1 písm. c) a článok 28 ods. 1
—	Článok 17 ods. 1 písm. c)	Článok 17 ods. 1 písm. c) a článok 28 ods. 1
—	Článok 34 ods. 16	Článok 18 ods. 1 písm. b) a článok 28 ods. 1
—	Článok 35 ods. 1	Článok 28 ods. 3
—	Článok 35 ods. 2	—
—	Článok 36 ods. 1	Článok 19 ods. 1 a článok 29 ods. 1
—	Článok 36 ods. 2 písm. a)	—
—	Článok 36 ods. 2 písm. b) a c)	Článok 19 ods. 2 písm. b) a c)
—	Článok 36 ods. 2 písm. d)	Článok 29 ods. 2 písm. a)

Smernica 78/660/EHS	Smernica 83/349/EHS	Táto smernica
—	článok 36 ods. 2 písm. e)	Článok 19 ods. 2 písm. e) a článok 29 ods. 1
—	Článok 36 ods. 2 písm. f)	Článok 29 ods. 2 písm. b)
—	Článok 36 ods. 3	Článok 29 ods. 3
—	Článok 36a	Článok 33 ods. 1 písm. b)
—	Článok 36b	Článok 33 ods. 2
—	Článok 37 ods. 1	Článok 34 ods. 1 a 2
—	Článok 37 ods. 2	Článok 35
—	Článok 37 ods. 4	Článok 35
—	Článok 38 ods. 1	Článok 30 ods. 1 prvý pododsek a článok 30 ods. 3 prvý pododsek
—	Článok 38 ods. 2	Článok 30 ods. 1 druhý pododsek
—	Článok 38 ods. 3	—
—	Článok 38 ods. 4	Článok 30 ods. 3 druhý pododsek
—	Článok 38 ods. 5 a 6	—
—	Článok 38 ods. 7	Článok 40
—	Článok 38a	—
—	Článok 39	—
—	Článok 40	—
—	Článok 41 ods. 1	Článok 2 bod 12
—	Článok 41 ods. 1a	Článok 2 bod 3
—	Článok 41 ods. 2 až 5	—
—	Článok 42	—
—	Článok 43	—
—	Článok 44	—
—	Článok 45	—
—	Článok 46	—
—	Článok 47	—
—	Článok 48	Článok 51
—	Článok 49	—
—	Článok 50	—
—	Článok 50a	—
—	Článok 51	Článok 55

Predplatné na rok 2013 (bez DPH, vrátane poštovného)

Úradný vestník EÚ, séria L + C, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	1 300 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, tlačené vydanie + ročné DVD	22 úradných jazykov EÚ	1 420 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L, len tlačené vydanie	22 úradných jazykov EÚ	910 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria L + C, mesačné (súhrnné) DVD	22 úradných jazykov EÚ	100 EUR ročne
Dodatok k úradnému vestníku (séria S), Verejné obstarávanie a výberové konania, DVD, jedno vydanie za týždeň	viacjazyčné: 23 úradných jazykov EÚ	200 EUR ročne
Úradný vestník EÚ, séria C – konkurzy	jazyk(-y), v ktorom(-ých) sa konajú konkurzy	50 EUR ročne

Úradný vestník Európskej únie, ktorý vychádza vo všetkých úradných jazykoch Európskej únie, si možno predplatiť v ktoromkoľvek z 22 jazykových znení. Zahŕňa sériu L (Právne predpisy) a C (Informácie a oznámenia).

Každé jazykové znenie má samostatné predplatné.

V súlade s nariadením Rady (ES) č. 920/2005 uverejneným v úradnom vestníku L 156 z 18. júna 2005 a ustanovujúcim, že inštitúcie Európskej únie nie sú viazané povinnosťou vyhotovovať všetky právne akty v írskom jazyku a uverejňovať ich v tomto jazyku, sa úradné vestníky uverejnené v írskom jazyku predávajú osobitne.

Predplatné na dodatok k úradnému vestníku (séria S – Verejné obstarávanie a výberové konania) zahŕňa všetkých 23 úradných jazykových znení na jednom viacjazyčnom DVD.

Predplatitelia *Úradného vestníka Európskej únie* môžu získať na základe žiadosti rôzne prílohy k úradnému vestníku. O vydaní týchto príloh budú informovaní prostredníctvom oznamov pre čitateľov, ktoré sa vkladajú do *Úradného vestníka Európskej únie*.

Predaj a predplatné

Rozličné platené publikácie, rovnako ako aj *Úradný vestník Európskej únie*, si možno predplatiť a získať u obchodných distribútorov. Zoznam obchodných distribútorov možno nájsť na tejto internetovej adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sk.htm.

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) poskytuje priamy a bezplatný prístup k právu Európskej únie. Na stránke možno prehliadať *Úradný vestník Európskej únie*, ako aj zmluvy, právne predpisy, judikatúru a návrhy právnych aktov.

Viac sa dozviete na stránke: <http://europa.eu>.

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK